Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2022. gada 1. jūnijā [*] [i]

Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – VNV pieņemtā *Banco Popular Español* noregulējuma shēma – Tiesības tikt uzklausītam – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. un 20. pants – Ārpuslīgumiskā atbildība

Lietā T-523/17

Eleveté Invest Group, SL, Madride (Spānija), un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir iekļauti pielikumā [1], kurus pārstāv *B. Cremades Roman*, *J. López Useros*, *S. Cajal Martín* un *P. Marrodán Lázaro*, advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Flynn* un *A. Steiblytė*, pārstāvji, kuriem palīdz *J. Rivas Andrés*, advokāts,

un

Vienotā noregulējuma valdi (VNV), ko pārstāv *J. King* un *M. Fernández Rupérez*, pārstāves, kurām palīdz *B. Meyring*, *S. Schelo*, *F. Fernández de Trocóniz Robles*, *T. Klupsch* un *S. Ianc*, advokāti,

atbildētājas,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *J. Rodríguez de la Rúa Puig* un *L. Aguilera Ruiz*, pārstāvji,

un

Banco Santander, SA, Santandera (Spānija), ko pārstāv *J. Rodríguez Cárcamo*, *A. M. Rodríguez Conde*, *D. Sarmiento Ramírez-Escudero* un *J. Remón Peñalver*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

1 Pārējo prasītāju saraksts ir pievienots vienīgi lietas dalībniekiem paziņotajai redakcijai.

par, pirmkārt, prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt VNV izpildsesijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular Español, SA* noregulējuma shēmas pieņemšanu un Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1246 (2017. gada 7. jūnijs), ar ko apstiprina *Banco Popular Español S.A*. noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.), otrkārt, prasību, kura ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru ir lūgts atlīdzināt zaudējumus, kuri, iespējams, nodarīti prasītājiem šo lēmumu dēļ, un, treškārt, prasību par provizoriskā vērtējuma atzīšanu par spēkā neesošu un par kompensācijas saņemšanu,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*], V. Kreišics [*V. Kreuschitz*], G. De Bāre [*G. De Baere*] (referents) un G. Šteinfate [*G. Steinfatt*],

sekretārs: H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2021. gada 16. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

I. Tiesiskais regulējums

1 Pēc 2008. gada finanšu krīzes Eiropas Savienībā tika nolemts izveidot banku savienību, kuras pamatā būtu vispusīgs un detalizēts vienots finanšu pakalpojumus reglamentējošo noteikumu kopums attiecībā uz visu iekšējo tirgu un kuru veidotu vienots uzraudzības mehānisms un jaunas sistēmas noguldījumu garantijām un banku noregulējumam.

2 Pirmo banku savienības izveides posmu veidoja vienota uzraudzības mehānisma (VUM) izveidošana ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.). Saskaņā ar šīs regulas 12. apsvērumu VUM būtu jānodrošina, ka Savienības politika attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību tiek īstenota konsekventi un iedarbīgi, ka finanšu pakalpojumus reglamentējošo vienoto noteikumu kopumu kredītiestādēm visās attiecīgajās dalībvalstīs piemēro vienādi un ka šīm kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību nesaistīti apsvērumi. Šim nolūkam ar Regulu Nr. 1024/2013 Eiropas Centrālajai bankai (ECB) tiek uzticēti īpaši uzdevumi attiecībā uz politikas nostādnēm, kas saistītas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā un katrā dalībvalstī.

3 Pēc tam tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un

Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.). Tās 1. apsvērumā ir norādīts:

"Nesenā finanšu krīze parādīja, ka Savienības līmenī nopietni trūkst piemērotu instrumentu, lai efektīvi risinātu problēmas saistībā ar kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām [..], kas ir nestabilas vai kļūst maksātnespējīgas. Šādi instrumenti jo īpaši ir nepieciešami, lai novērstu maksātnespēju vai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi maksātnespējas gadījumā, saglabājot attiecīgās iestādes sistēmiski nozīmīgās funkcijas. Krīzes laikā šie problēmjautājumi bija svarīgs faktors, kas lika dalībvalstīm glābt iestādes, šim nolūkam izmantojot nodokļu maksātāju naudu. Uzticamas atveseļošanas un noregulējuma sistēmas mērķis ir pēc iespējas lielākā mērā novērst šādas darbības nepieciešamību."

4 Direktīvas 2014/59 mērķis ir izveidot kopīgus noteikumus, lai minimāli saskaņotu valstu noteikumus, kas reglamentē banku noregulējumu Savienībā, un tajā ir paredzēta sadarbība starp noregulējuma iestādēm pārrobežu banku maksātnespējas gadījumos. Šajā ziņā Direktīvas 2014/59 3. panta 1. punktā it īpaši ir paredzēts, ka ikviena dalībvalsts izraugās vienu vai izņēmuma kārtā vairākas noregulējuma iestādes, kas ir pilnvarotas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras.

5 Tomēr, uzskatot, ka, pirmkārt, ar Direktīvu 2014/59 netiek panākta lēmumu pieņemšanas procesa centralizācija noregulējuma jomā, ka ar to galvenokārt tiek ieviesti noregulējuma instrumenti un katras dalībvalsts iestāžu rīcībā esošas kopīgās noregulējuma pilnvaras un ka tā atstāj tām rīcības brīvību attiecībā uz šo instrumentu izmantošanu un valsts noregulējuma finansēšanas shēmu izmantošanu, un uzskatot, otrkārt, ka ar šo direktīvu dalībvalstīm netiek pilnībā liegts pieņemt atsevišķus un potenciāli atšķirīgus lēmumus par pārrobežu grupu noregulējumu, tika nolemts izveidot vienotu noregulējuma mehānismu (VNM).

6 Tādējādi banku savienības izveides otrajā posmā tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

7 Regulas Nr. 806/2014 12. apsvērumā ir norādīts:

"Efektīvu noregulējuma lēmumu nodrošināšana attiecībā uz bankām, kas kļūst maksātnespējīgas, Savienībā, tostarp attiecībā uz Savienības līmenī iegūta finansējuma izmantošanu, ir izšķiroši svarīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveides pabeigšanai. Iekšējā tirgū banku maksātnespēja vienā dalībvalstī var ietekmēt visas Savienības finanšu tirgu stabilitāti. Efektīvu un vienotu noregulējuma noteikumu un vienlīdzīgu noregulējuma finansēšanas nosacījumu nodrošināšana visās dalībvalstīs ir ne tikai to dalībvalstu interesēs, kurās bankas darbojas, bet visu dalībvalstu interesēs kopumā, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un uzlabotu iekšējā tirgus darbību. Banku sistēmas iekšējā tirgū ir savstarpēji cieši saistītas, banku grupas ir starptautiskas, un bankām ir liels ārvalstu aktīvu īpatsvars. Ja netiks ieviests VNM, banku krīzei dalībvalstīs, kas piedalās VUM, būtu spēcīgāka negatīvā sistēmiskā ietekme arī uz neiesaistītajām dalībvalstīm. VNM izveide nodrošinās neitrālu pieeju tādu banku jautājuma izskatīšanai, kas kļūst maksātnespējīgas, un tādējādi palielinās iesaistīto dalībvalstu banku stabilitāti un novērsīs krīzes negatīvās ietekmes izplatīšanos uz neiesaistītajām dalībvalstīm un līdz ar to atvieglos iekšējā

tirgus darbību kopumā. Gan iesaistītajās, gan neiesaistītajās dalībvalstīs noteiktajiem iestāžu sadarbības mehānismiem vajadzētu būt skaidriem, un nevajadzētu tieši vai netieši diskriminēt nevienu dalībvalsti vai dalībvalstu grupu kā vietu finanšu pakalpojumu sniegšanai."

8 Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 1. panta pirmo daļu ir izveidot vienotus noteikumus un vienotu procedūru 2. pantā minēto vienību noregulējumam, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, proti, bankām, kuru piederības jurisdikcijas uzraudzības iestāde ir ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro, vai dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro un kuras ir izveidojušas ciešu sadarbību saskaņā ar 7. pantu Regulā (ES) Nr. 1024/2013 (skat. Regulas Nr. 806/2014 15. apsvērumu).

9 Regulas Nr. 806/2014 1. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka šos vienotos noteikumus un šo vienoto procedūru piemēro Vienotā noregulējuma valde (VNV), kas izveidota saskaņā ar šīs pašas regulas 42. pantu, kopā ar Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju, kā arī valstu noregulējuma iestādēm, izmantojot VNM, kurš izveidots ar šo pašu regulu. Tāpat ir paredzēts, ka VNM atbalsta vienotais noregulējuma fonds (VNF).

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 16. panta 1. punktu VNV lemj par finanšu iestādes, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, noregulējuma darbību, ja ir izpildīti šīs pašas regulas 18. panta 1. punktā paredzētie trīs nosacījumi.

11 Pirmais nosacījums paredz, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Šī nosacījuma vērtējumu veic ECB pēc apspriešanās ar VNV vai VNV, un tas tiek uzskatīts par izpildītu, ja vienība atrodas vienā vai vairākās Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punktā uzskaitītajās situācijās.

12 Otrais nosacījums paredz, ka nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privātā sektora vai prudenciāli pasākumi pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju.

13 Trešais nosacījums paredz, ka noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, proti, ka tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

14 Regulas Nr. 806/2014 14. pantā ir norādīti šādi noregulējuma mērķi: garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību; izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos; aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu; aizsargāt noguldītājus un ieguldītājus un aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

15 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktā ir paredzēts, ka pirms VNV lemj par noregulējuma darbības veikšanu vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu, tā nodrošina attiecīgās vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no VNV un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

16 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktu vērtējums ir lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa.

17 Ja ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, VNV pieņem noregulējuma shēmu.

18 Rīkojoties noregulējuma procedūras ietvaros, VNV, Padomei un Komisijai ir jānodrošina, lai noregulējuma darbība tiktu veikta atbilstoši noteiktiem Regulas Nr. 806/2014 15. pantā uzskaitītajiem principiem, kuru vidū ir princips, saskaņā ar kuru zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri, kā arī princips, saskaņā ar kuru neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja noregulējuma darbībā minētā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai.

19 Noregulējuma shēmā VNV nosaka noregulējuma instrumentu piemērošanu. Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā ir uzskaitīti dažādi pieejamie noregulējuma instrumenti, proti, uzņēmuma pārdošana, pagaidu iestādes izmantošana, aktīvu nodalīšana un iekšējā rekapitalizācija.

20 Noregulējuma shēmā VNV var arī īstenot attiecīgās vienības pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 19. pantu noregulējuma darbība var ietvert arī valsts atbalsta piešķiršanu vai VNF izmantošanu.

21 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu, tiklīdz VNV ir pieņēmusi noregulējuma shēmu, tā to nekavējoties nosūta Komisijai. Komisija 24 stundu laikā no brīža, kad VNV tai nosūtījusi noregulējuma shēmu, vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai iebilst pret noregulējuma shēmas diskrecionāriem aspektiem gadījumos, uz kuriem neattiecas šā punkta trešā daļa, proti, attiecībā uz atbilstību sabiedrības interešu kritērijam vai būtiskām izmaiņām VNF līdzekļu apmērā. Attiecībā uz pēdējiem minētajiem diskrecionārajiem aspektiem Komisija divpadsmit stundu laikā pēc tam, kad VNV ir nosūtījusi noregulējuma shēmu, var ierosināt Padomei iebilst pret VNV pieņemto noregulējuma shēmu, iebildumu pamatojot ar to, ka tā neatbilst sabiedrības interešu kritērijam, vai apstiprināt VNV pieņemtajā noregulējuma shēmā norādīto VNF līdzekļu apmēru, vai iebilst pret būtiskām šīs summas izmaiņām. Noregulējuma shēma var stāties spēkā tikai tad, ja 24 stundu laikā no brīža, kad VNV nosūtījusi noregulējuma shēmu, Padome vai Komisija nav izteikušas iebildumus.

22 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 9. punktā ir norādīts, ka VNV nodrošina, ka attiecīgās valstu noregulējuma iestādes veic nepieciešamās noregulējuma darbības noregulējuma shēmas īstenošanai. Minētajām iestādēm adresē noregulējuma shēmu, un tajā iekļauj norādījumus šīm iestādēm, kuras veic visus nepieciešamos pasākumus, lai to īstenotu saskaņā ar šīs pašas regulas 29. pantu, īstenojot visas noregulējuma pilnvaras.

23 Pēc noregulējuma darbības veikšanas, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, lai novērtētu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labāka, ja uzņēmums, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, būtu bijis pakļauts parastai maksātnespējas procedūrai, VNV nodrošina, ka vērtējumu veic neatkarīga persona. Šīs vērtēšanas rezultātā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu, akcionāriem vai kreditoriem var tikt izmaksāta kompensācija, ja viņiem ir radušies lielāki zaudējumi nekā tie, kas būtu radušies, ja likvidācija notiktu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

II. Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas

24 Prasītāji *Eleveté Invest Group, SL* un 19 fiziskas vai juridiskas personas, kuru nosaukumi ir norādīti pielikumā, bija akcionāri vai tiem piederēja pirmā līmeņa papildu pašu kapitāla instrumenti vai otrā līmeņa pašu kapitāla instrumenti *Banco Popular Español, SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Popular*"), pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas attiecībā uz to.

A. Par Banco Popular situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

25 *Banco Popular* grupa, kuras mātesuzņēmums bija *Banco Popular*, noregulējuma brīdī bija sestā lielākā Spānijas banku grupa.

26 2016. gadā *Banco Popular* palielināja kapitālu par 2,5 miljardiem euro.

27 2016. gada 5. decembrī VNV izpildsesijā pieņēma *Banco Popular* grupas noregulējuma plānu (turpmāk tekstā – "2016. gada noregulējuma plāns"). 2016. gada noregulējuma plānā augstākas prioritātes noregulējuma instruments bija Regulas Nr. 806/2014 27. pantā paredzētais iekšējās rekapitalizācijas instruments.

28 2017. gada 3. februārī *Banco Popular* publicēja savu 2016. gada ziņojumu, kurā tā paziņoja par vajadzību pēc īpašām rezervēm 5,7 miljardu euro apmērā, kas izraisīja konsolidētos zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī jauna prezidenta iecelšanu amatā.

29 2017. gada 10. februārī *DBRS Ratings Limited (DBRS)* (tagad – *DBRS Morningstar*) pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, piešķirot tam negatīvu perspektīvu, ņemot vērā *Banco Popular* kapitāla vājināto situāciju saistībā ar būtiskākiem neto zaudējumiem nekā tie, kas bija paredzēti šī sprieduma 28. punktā minētajā tās gada ziņojumā, kā arī *Banco Popular* centienus samazināt joprojām lielo ienākumus nenesošo aktīvu uzkrājumu.

30 2017. gada 3. aprīlī *Banco Popular* paziņoja iekšējās revīzijas rezultātus, norādot, ka varētu būt nepieciešamas korekcijas 2016. gada ziņojumā. Šie pielāgojumi tika veikti *Banco Popular* finanšu ziņojumā par 2017. gada pirmo ceturksni.

31 2017. gada 10. aprīlī *Banco Popular* akcionāru kopsapulcē valdes priekšsēdētājs paziņoja, ka banka plāno vai nu palielināt kapitālu, vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā grupas stāvokli pašu kapitāla un ienākumus nenesošo aktīvu ziņā. *Banco Popular* ģenerāldirektors tika aizstāts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā.

32 Pēc 2017. gada 3. aprīļa paziņojuma par vajadzību pielāgot 2016. gada finanšu rezultātus *DBRS* 6. aprīlī pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, saglabājot tā negatīvo perspektīvu. *Standart & Poor's* 2017. gada 7. aprīlī un *Moody's Investors service* (turpmāk tekstā – "*Moody's*") 2017. gada 21. aprīlī arī pazemināja *Banco Popular* reitingu ar negatīvu perspektīvu.

33 2017. gada aprīlī *Banco Popular* uzsāka privātas pārdošanas procedūru ar mērķi to pārdot spēcīgam konkurentam, kas atjaunotu tās finansiālo stāvokli. Termiņš, līdz kuram potenciālajiem pircējiem, kurus interesē *Banco Popular* iegāde, bija jāiesniedz savs piedāvājums, tika noteikts 2017. gada 10. jūnijā un pēc tam tika pārcelts līdz 2017. gada jūnija beigām.

34 2017. gada 5. maijā *Banco Popular* iesniedza savu finanšu ziņojumu par 2017. gada pirmo ceturksni, norādot zaudējumus 137 miljonu euro apmērā.

35 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* likviditātes seguma prasība (*Liquidity Coverage Requirement*) nokrita zem minimālā 80 % sliekšņa, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.) 460. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

36 Ar 2017. gada 16. maija vēstuli *Banco Santander, SA* informēja *Banco Popular*, ka tā nevar iesniegt saistošu cenas piedāvājumu privātas pārdošanas procedūrā.

37 2017. gada 16. maijā *Banco Popular* paziņojumā par būtisku faktu *Comisión nacional del mercado de valores* (*CNMV*, Vērtspapīru tirgus valsts komisija, Spānija) norādīja, ka potenciālie pircēji ir izrādījuši interesi privātās pārdošanas procedūrā, bet nav saņemts neviens saistošs cenas piedāvājums.

38 2017. gada 19. maijā aģentūra *FITCH* pazemināja *Banco Popular* ilgtermiņa kredītreitingu.

39 2017. gada 23. maijā VNV priekšsēdētāja *Elke König* sniedza interviju televīzijas kanālam *Bloomberg*, kurā viņai tostarp tika uzdots jautājums par situāciju *Banco Popular*.

40 2017. gada maijā vairākos rakstos presē tika atspoguļotas *Banco Popular* grūtības. Piemēram, ir jāmin 2017. gada 11. maija raksts, kas publicēts tīmekļvietnē *elconfidencial.com* ar nosaukumu "*Saracho* liek steidzami pārdot *Popular JP Morgan* un *Lazard* maksātnespējas riska dēļ" ("*Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de Quiebra*"). Šajā rakstā tiek norādīts, ka bankas prezidents bija pilnvarojis *JP Morgan* un *Lazard* rīkot steidzamu bankas pārdošanu maksātnespējas riska dēļ masveida individuālo un institucionālo klientu noguldījumu aizplūšanas dēļ un ka viņš uzskatīja, ka vienīgais veids, kā nodrošināt bankas dzīvotspēju, ir pilnīga un tūlītēja visas grupas pārdošana. Rakstā tiek norādīts, ka, "ņemot vērā nemainīgo noguldījumu aizplūšanu un ārējo finansēšanas avotu slēgšanu, bankai draud nopietns maksātnespējas risks un ka [tās prezidents] tādējādi bija spiests izmantot visdrastiskākos pasākumus un pakāpeniski atturēties no savu aktīvu pārdošanas, lai uzlabotu pašu kapitāla rādītājus un izpildītu ECB prasības".

41 2017. gada 15. maijā tīmekļvietnē *elconfidencial.com* publicētajā rakstā ar nosaukumu "ECB divus mēnešus pārbauda *Banco Popular* pārdošanas procesa vidū" ("*El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta*") ir norādīts, ka *Banco Popular* pārdošanas plāns, ko īstenoja tās prezidents, ir ticis veikts pēc ECB pārbaudes, ar kuru tika apstiprināts rezervju deficīts. Saskaņā ar šo pantu ECB inspektori esot secinājuši, ka *Banco Popular* grūtības ir saistītas ar tās rezervju deficītu, lai segtu tās riska darījumus ar nekustamo īpašumu, un ka esot jāizvairās no gadījuma rakstura noguldījumu aizplūšanas. Šie inspektori esot pauduši arī savu neapmierinātību attiecībā uz 2016. gada pārskatu iesniegšanu.

42 2017. gada 31. maijā aģentūra *Reuters* publicēja rakstu ar nosaukumu "ES tiek brīdināta par *Banco Popular* noregulējuma risku" ("*La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular*"). Šajā rakstā tostarp ir minēts, ka, atsaucoties uz augsta ranga Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, sniegto informāciju, kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā bija brīdinājis Savienības ierēdņus, ka *Banco Popular* varētu būt nepieciešams noregulējums, ja tai neizdosies atrast pircēju. No šī raksta izriet, ka šis ierēdnis ir arī norādījis, ka VNV priekšsēdētāja nesen bija izteikusi "agrīnu brīdinājumu" un paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi seko līdzi (*Banco Popular*) procesam, lai, iespējams, tajā iejauktos.

43 Tajā pašā dienā VNV publicēja paziņojumu presei, kurā apstrīdēja šī raksta saturu.

44 2017. gada jūnija pirmajās dienās *Banco Popular* nācās saskarties ar masveida skaidras naudas izņemšanu.

45 2017. gada 5. jūnija rītā *Banco Popular* iesniedza pirmo pieteikumu par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco de España* (Spānijas Bankai) un pēcpusdienā – otru pieteikumu, kurā tika palielināta prasītā summa būtiskas likviditātes kustības dēļ. Pamatojoties uz Spānijas Bankas lūgumu un pēc tajā pašā dienā ECB veiktā vērtējuma par *Banco Popular* lūgumu par ārkārtas likviditātes palīdzību, ECB padome neizteica iebildumus par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* laikposmā līdz 2017. gada 8. jūnijam. *Banco Popular* saņēma daļu no šīs ārkārtas likviditātes palīdzības, pēc tam Spānijas Banka norādīja, ka tā nespēj sniegt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular*.

46 2017. gada 6. jūnijā *DBRS* un *Moody's* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu.

B. Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

47 2017. gada 23. maijā VNV uzdeva *Deloitte* kā neatkarīgam ekspertam veikt *Banco Popular* vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu.

48 2017. gada 24. maijā VNV, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 34. pantu, pieprasīja no *Banco Popular* informāciju, kas nepieciešama vērtējuma veikšanai. 2017. gada 2. jūnijā tā arī lūdza *Banco Popular* sniegt informāciju par privātas pārdošanas procedūru, kā arī paredzēt piekļuvi nodrošinātajai virtuālajai datu zālei, ko pēdējā minētā bija izveidojusi šajā procedūrā.

49 2017. gada 3. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/06, kas adresēts *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (*FROB*, Banku iestāžu pārstrukturēšanas fonds, Spānija), par *Banco Popular* pārdošanu. VNV apstiprināja, ka *FROB* var nekavējoties uzsākt *Banco Popular* pārdošanas procedūru, un norādīja *FROB* prasības pārdošanai atbilstoši Direktīvas 2014/59 39. pantam. VNV īpaši norādīja, ka *FROB* bija jāsazinās ar pieciem potenciālajiem pircējiem, kuri tika aicināti iesniegt savu piedāvājumu privātajā pārdošanas procedūrā.

50 No pieciem potenciālajiem pircējiem divi nolēma nepiedalīties pārdošanas procedūrā, un vienu ECB izslēdza prudenciālu iemeslu dēļ.

51 2017. gada 4. jūnijā divi potenciālie pircēji, kuri bija nolēmuši piedalīties pārdošanas procedūrā – *Banco Santander* un *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA)* – parakstīja vienošanos par informācijas neizpaušanu, un 2017. gada 5. jūnijā tie ieguva piekļuvi virtuālajai datu telpai.

52 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma pirmo vērtējumu (turpmāk tekstā – "1. vērtējums"), piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, kura mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi.

53 2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar VNV veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu.

54 Šajā vērtējumā ECB norādīja, ka iepriekšējos mēnešos *Banco Popular* bija būtiski pasliktinājusies tās naudas līdzekļu situācija, galvenokārt tādēļ, ka ir ievērojami izsmelta tās noguldījumu bāze. *Banco Popular* saskarās ar ievērojamu naudas līdzekļu aizplūšanu visos klientu segmentos. ECB uzskaitīja notikumus, kas izraisīja likviditātes problēmas, ar kurām nācās saskarties *Banco Popular*.

55 Šajā ziņā tā norādīja, ka 2017. gada februārī, iesniedzot savus gada pārskatus, *Banco Popular* bija atklājusi īpašu rezervju nepieciešamību 5,7 miljardu euro apmērā, kas 2016. gadā radīja zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī tās ilglaicīgā prezidenta, kurš bija uzsācis bankas stratēģijas pārskatīšanu, nomaiņu. Paziņojums par papildu rezervēm un zaudējumiem finanšu gada beigās izraisīja to, ka 2017. gada 10. februārī *DBRS* samazināja *Banco Popular* kredītreitingu, un *Banco Popular* klientiem radās lielas bažas, kas izpaudās kā būtiska negaidīta noguldījumu izņemšana un biežāks klientu apmeklējums bankas filiālēs.

56 ECB arī norādīja: tas, ka *Banco Popular* 2017. gada 3. aprīlī publicēja *ad hoc* publisku paziņojumu, informējot par vairāku iekšējo revīziju rezultātiem, kam varētu būt būtiska ietekme uz iestādes finanšu pārskatiem, kā arī apstiprinājumu tam, ka iestādes prezidents-ģenerāldirektors tiks nomainīts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā, izraisīja vēl vienu noguldījumu izņemšanas vilni. ECB norādīja, ka šo noguldījumu izņemšanas vilni veicināja arī:

– *Standard & Poor's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 7. aprīlī;

– *Banco Popular* 2017. gada 10. aprīļa paziņojums par to, ka tā neizmaksāšot dividendes un ka varētu būt nepieciešams palielināt kapitālu vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā saspringto pašu kapitāla situāciju un nepieciešamo izlīdzinājumu ar citām bankām ienākumus nenesošu aktīvu segšanai;

– *Moody's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 21. aprīlī;

– 2017. gada pirmā ceturkšņa rezultātu, kas bija sliktāki nekā paredzēts, publiskošana;

– nepārtrauktais negatīvais atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos, kā, piemēram, 2017. gada 11. un 15. maija raksti, kas minēti šī sprieduma 40. un 41. punktā, kas lika domāt, ka *Banco Popular* prezidents bija izdevis rīkojumu par steidzamu bankas pārdošanu nenovēršama bankas maksātnespējas riska vai likviditātes trūkuma dēļ un ka no uzraudzības iestādes veiktās pārbaudes uz vietas izrietēja, ka bankai bija nepieciešami ievērojami papildu uzkrājumi.

57 ECB arī konstatēja, ka īpaši būtisks bija noguldījumu zaudējums kopš 2017. gada 31. maija, pēc tam, kad plašsaziņas līdzekļos tika izpausts fakts, ka banka varētu tikt likvidēta, ja notiekošais pārdošanas process netiks ļoti ātri pabeigts.

58 Turklāt ECB norādīja, ka, lai gan *Banco Popular* iepriekšējās nedēļās bija izstrādājusi dažādus pasākumus papildu likviditātes radīšanai un bija sākusi tos īstenot, ienākošo un vēl sagaidāmo plūsmu apmērs nebija pietiekams, lai novērstu *Banco Popular* likviditātes pozīcijas samazināšanos vērtējuma veikšanas dienā. Tā arī norādīja, ka, pat izmantojot ārkārtas likviditātes palīdzību, attiecībā uz kuru ECB padome 2017. gada 5. jūnijā nebija izteikusi iebildumus, naudas līdzekļu situācija šajā datumā nebija pietiekama, lai nodrošinātu *Banco Popular* spēju izpildīt savas saistības vēlākais līdz 2017. gada 7. jūnijam.

59 ECB uzskatīja, ka *Banco Popular* jau veiktie pasākumi nebija pietiekami efektīvi, lai mainītu tās naudas līdzekļu stāvokļa pasliktināšanos. Tā norādīja, ka *Banco Popular* kā alternatīvu pasākumu, lai garantētu tās spēju izpildīt savas saistības noteiktajā termiņā, mēģināja īstenot sabiedrības darījumu, proti, to pārdot spēcīgākam konkurentam. Tomēr ECB uzskatīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* naudas līdzekļu situācijas pasliktināšanos, pierādījumu neesamību par tās spēju tuvākajā nākotnē mainīt tās likviditātes situāciju un to, ka sarunas līdz šim nebija panākušas pozitīvu rezultātu, šāda privāta darījuma apstiprinājums nebija paredzams termiņā, kas ļautu *Banco Popular* samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

60 ECB konstatēja, ka tajā pašā laikā nebija pieejami agrīni uzraudzības vai iejaukšanās pasākumi, kas ļautu nekavējoties atjaunot *Banco Popular* naudas līdzekļu situāciju un nodrošināt tai pietiekami daudz laika, lai tā varētu īstenot sabiedrības darījumu vai rast citu risinājumu. ECB kā kompetentās iestādēs rīcībā esošie pasākumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.), 104. panta un Direktīvas 2014/59 27.–29. panta vai Regulas Nr. 1024/2013 16. panta transponēšanu valsts tiesībās nevarēja nodrošināt, ka *Banco Popular* spēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, ņemot vērā novēroto likviditātes pasliktināšanās apmēru un tempu.

61 Noslēgumā ECB, it īpaši ņemot vērā pārmērīgo noguldījumu izņemšanu, ātrumu, kādā banka zaudēja naudas līdzekļus, un tās nespēju radīt citus likvīdus, uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka tuvākajā nākotnē *Banco Popular*, iespējams, nevarēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā. ECB secināja, ka *Banco Popular* maksātnespēja tiek uzskatīta par pierādītu vai katrā ziņā paredzamu tuvākajā nākotnē atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 4. punkta c) apakšpunktam.

62 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka atrodas maksātnespējas iespējamības situācijā.

63 Tajā pašā dienā *FROB* sagatavoja vēstuli, kurā bija ietverta informācija par pārdošanas procedūru (turpmāk tekstā – "procesuālā vēstule") un kurā piedāvājumu iesniegšanas termiņš tika noteikts 2017. gada 6. jūnija pusnaktī.

64 Tajā pašā dienā *BBVA*, viens no diviem potenciālajiem *Banco Popular* pircējiem, arī informēja *FROB*, ka tā neiesniegšot piedāvājumu.

65 Tāpat 2017. gada 6. jūnijā *Deloitte* iesniedza VNV otro vērtējumu (turpmāk tekstā – "2. vērtējums"), kas sagatavots saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu. 2. vērtējuma mērķis bija aprēķināt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem. Šajā vērtējumā tostarp *Banco Popular* ekonomiskā vērtība tika aprēķināta 1,3 miljardu euro vērtībā labākajā gadījumā, mīnus 8,2 miljardu euro apmērā visnelabvēlīgākajā gadījumā un mīnus 2 miljardu euro apmērā atbilstoši visprecīzākajiem aprēķiniem.

66 2017. gada 7. jūnijā *Banco Santander* iesniedza saistošu cenas piedāvājumu.

67 Ar 2017. gada 7. jūnija vēstuli *FROB* informēja VNV, ka *Banco Santander* 7. jūnijā plkst. 3.12 iesniedza piedāvājumu un ka *Banco Santander* piedāvātā cena par *Banco Popular* akciju pārdošanu bija 1 EUR. *FROB* paziņoja, ka tās padome ir izvēlējusies *Banco Santander* par izraudzīto pretendentu konkursa kārtībā notikušajā *Banco Popular* pārdošanas procedūrā un ir nolēmusi ierosināt VNV, lai VNV lēmumā par *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanu par pircēju tiktu izraudzīta *Banco Santander*.

C. Par 2017. gada 7. jūnija Banco Popular noregulējuma shēmu

68 2017. gada 7. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular* noregulējuma shēmu (turpmāk tekstā – "noregulējuma shēma"), pamatojoties uz Regulu Nr. 806/2014.

69 Saskaņā ar noregulējuma shēmas 1. pantu VNV, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, nolēma piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru no noregulējuma dienas.

70 Tādējādi VNV uzskatīja, pirmkārt, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, ka nav citu pasākumu, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā, un, treškārt, ka noregulējuma darbība *Banco Popular* pārdošanas instrumenta veidā ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Šajā ziņā VNV norādīja, ka noregulējums ir nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu divus Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minētos mērķus, proti, nodrošinātu bankas kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un novērstu ievērojamu negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti.

71 Noregulējuma shēmas 5.1. pantā VNV nolēma:

"*Banco Popular* piemērotais noregulējuma instruments būs darbības pārdošana saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. pantu, nododot akcijas pircējam. Pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšana un konvertācija tiek veikta tieši pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas."

72 Noregulējuma shēmas 6. pants attiecas uz pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšanu un uzņēmuma pārdošanas instrumentu. 6.1. pantā VNV norādīja, kādus pasākumus tā ir veikusi, piemērojot savas Regulas Nr. 806/2014 21. pantā paredzētās norakstīšanas pilnvaras.

73 Tādējādi noregulējuma shēmas 6.1. pantā VNV nolēma:

– vispirms, norakstīt *Banco Popular* pamatkapitāla nominālo summu 2 098 429 046 EUR apmērā, kā rezultātā pilnā mērā tika anulētas *Banco Popular* akcijas;

– pēc tam konvertēt visu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā lēmuma par noregulējuma shēmu pieņemšanas brīdī, pamatsummu *Banco Popular* jaunemitētajās akcijās ("jaunās I akcijas");

– pēc tam norakstīt līdz nullei "jauno I akciju" nominālvērtību, kā rezultātā šīs "jaunās I akcijas" tiks anulētas pilnā apmērā;

– visbeidzot, konvertēt visu otrā līmeņa kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā noregulējuma lēmuma datumā, pamatsummu *Banco Popular* no jauna emitētajās "jaunajās II akcijās".

74 Noregulējuma shēmas 6.3. pantā ir paredzēts, ka šie norakstīšanas un konvertācijas pasākumi ir balstīti uz 2. vērtējumu, ko apstiprina pārredzamā un atklātā pārdošanas procesa, ko veic Spānijas noregulējuma iestāde *FROB*, rezultāti.

75 Noregulējuma shēmas 6.5. pantā VNV norādīja, ka tā īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu, un noteica, ka "jaunās II akcijas" brīvi un bez jebkādām trešo personu tiesībām vai privilēģijām tiek pārvestas *Banco Santander* apmaiņā pret pirkuma cenas 1 EUR samaksu. Tika precizēts, ka pircējs jau ir piekritis pārvešanai.

76 VNV arī norādīja, ka "jauno II akciju" pārvešana būtu jāveic, pamatojoties uz 2017. gada 7. jūnija pircēja saistošo piedāvājumu, un tā būtu jāīsteno *FROB* saskaņā ar 2015. gada 18. jūnija *Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión* (Likums 11/2015 par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanu un noregulējumu) (*BOE* Nr. 146, 2015. gada 19. jūnijs, 50797. lpp.; turpmāk tekstā – "Likums Nr. 11/2015").

77 Noregulējuma shēma tika iesniegta Komisijai apstiprināšanai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13.

78 2017. gada 7. jūnijā plkst. 6.30 Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.), un paziņoja to VNV. Tādējādi noregulējuma shēma stājās spēkā tajā pašā dienā.

79 No Lēmuma 2017/1246 4. apsvēruma izriet:

"Komisija piekrīt šai noregulējuma shēmai. Jo īpaši tā piekrīt VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 5. pantu."

80 Tajā pašā dienā *FROB* veica vajadzīgos pasākumus noregulējuma shēmas īstenošanai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 29. pantu. Saistībā ar minēto *FROB* piekrita *Banco Popular* jauno akciju, kas iegūtas, konvertējot otrā līmeņa kapitāla instrumentus ("jaunās II akcijas"), pārvešanai uz *Banco Santander*.

D. Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas

81 2018. gada 14. jūnijā *Deloitte* nosūtīja VNV Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktā paredzēto vērtējumu par atšķirīgu attieksmi, kas tika veikts, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra (turpmāk tekstā – "3. vērtējums"). 2018. gada 31. jūlijā *Deloitte* nosūtīja VNV šī vērtējuma papildinājumu, kurā tika labotas dažas formālas kļūdas.

82 2018. gada 28. septembrī pēc apvienošanās ar pievienošanu *Banco Santander* kļuva par vienīgo *Banco Popular* tiesību pārņēmēju.

83 2020. gada 17. martā VNV pieņēma lēmumu SRB/EES/2020/52, lai noteiktu, vai akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, ir piešķirama kompensācija. Paziņojums par šo lēmumu 2020. gada 20. martā tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā*

Vēstnesī (OV 2020, C 91, 2. lpp.). Šajā lēmumā VNV uzskatīja, ka akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, nav tiesību saņemt kompensāciju no VNF atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktam.

III. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

84 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 7. augustā, prasītāji cēla šo prasību.

85 Ar dokumentu, kas kancelejā iesniegts 2017. gada 31. oktobrī, VNV saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 92. panta 3. punktu lūdza Vispārējai tiesai uzdot veikt pierādījumu savākšanas pasākumus attiecībā uz konkrētu pielikumā minēto dokumentu iesniegšanu. Ar 2017. gada 28. novembra lēmumu Vispārējā tiesa nolēma noraidīt šo pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumu šajā tiesvedības stadijā.

86 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2017. gada 6. novembrī un 5. decembrī, *Banco Santander* un Spānijas Karaliste lūdza atļaut tām iestāties šajā tiesvedībā Komisijas un VNV prasījumu atbalstam.

87 2018. gada 16. februārī Vispārējā tiesa, īstenojot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, aicināja VNV iesniegt jaunāko noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju un 2. vērtējuma nekonfidenciālo versiju, kas bija publicētas tās tīmekļvietnē. VNV iesniedza dokumentus noteiktajā termiņā.

88 2018. gada 6. jūlijā Vispārējā tiesa Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva pusēm rakstveida jautājumus. Puses atbildēja uz šo lūgumu noteiktajā termiņā.

89 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 1. augustā, prasītāji iesniedza pieteikumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz *Banco Santander* un Spānijas Karalisti par noteiktiem prasības pieteikuma pielikumiem.

90 Ar 2019. gada 12. aprīļa rīkojumiem Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva Spānijas Karalistei un *Banco Santander* iestāties lietā un apmierināja prasītāju iesniegtos lūgumus par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz tām.

91 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2019. gada 16. aprīlī, prasītāji iesniedza lūgumu grozīt prasības pieteikumā un replikā ietvertos pieteikumus par pierādījumu savākšanas pasākumiem. Komisija un VNV, kā arī Spānijas Karaliste un *Banco Santander* iesniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu noteiktajā termiņā.

92 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegta 2019. gada 6. maijā, prasītāji saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu. Komisija un VNV iesniedza apsvērumus par šiem jaunajiem pierādījumiem noteiktajā termiņā.

93 Spānijas Karaliste un *Banco Santander* iesniedza savus iestāšanās rakstus 2019. gada 4. jūlijā, un prasītāji un VNV noteiktajā termiņā iesniedza savus apsvērumus par šiem iestāšanās rakstiem.

94 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs atbilstoši Reglamenta 27. panta 5. punktam tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas trešajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

95 Pēc trešās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.

96 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegta 2020. gada 9. oktobrī, prasītāji saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu. Komisija un VNV, kā arī Spānijas Karaliste un *Banco Santander* noteiktajā termiņā iesniedza apsvērumus par šiem jaunajiem pierādījumiem.

97 Vispārējā tiesa 2021. gada 16. martā, veicot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, aicināja VNV iesniegt vairākus dokumentus. VNV 2021. gada 30. marta vēstulē atbildēja, ka pieprasītie dokumenti daļēji ir konfidenciāli un ka tos varētu iesniegt, ja Vispārējā tiesa noteiktu pierādījumu savākšanas pasākumu.

98 Ar 2021. gada 12. maija rīkojumu Vispārējā tiesa, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 24. panta pirmo daļu, no vienas puses, un Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu, kā arī 103. pantu, no otras puses, uzdeva VNV sagatavot noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma, ECB 2017. gada 6. jūnija vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju un ECB 2017. gada 18. maija vēstules *Banco Popular* pilno redakciju. Vispārējā tiesa arī uzdeva VNV iesniegt ECB 2017. gada 18. maija vēstules *Banco Popular* nekonfidenciālo versiju.

99 Ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa no lietas materiāliem izņēma dokumentu, kurus VNV bija iesniegusi, izpildot 2021. gada 12. maija rīkojumu, konfidenciālās versijas.

100 Tā kā divi trešās palātas paplašinātā sastāvā locekļi nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs iecēla divus citus tiesnešus, lai papildinātu palātu.

101 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas mutiski uzdotajiem jautājumiem tika uzklausītas tiesas sēdē 2021. gada 16. jūnijā.

102 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt noregulējuma shēmu un Lēmumu 2017/1246 (turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie lēmumi") un līdz ar to piespriest Komisijai un VNV atmaksāt prasītājiem ieguldījumus *Banco Popular* vai, pakārtoti, piespriest tām atlīdzināt zaudējumus ārpuslīgumiskās atbildības kārtībā;

– piespriest Komisijai un VNV atlīdzināt tiem zaudējumus ārpuslīgumiskās atbildības kārtībā;

– atzīt 2. vērtējuma spēkā neesamību un piespriest Komisijai un VNV izmaksāt tiem kompensāciju;

– piespriest Komisijai un VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

– noteikt, lai piešķirtajām summām tiktu pieskaitīti kompensācijas procenti, sākot no 2017. gada 23. maija vai, pakārtoti, sākot no 2017. gada 7. jūnija līdz sprieduma pasludināšanas dienai, kā arī nokavējuma procenti, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas, izņemot tiesāšanās

izdevumus šajā tiesvedībā, par kuriem nokavējuma procenti tiks aprēķināti tikai no sprieduma pasludināšanas dienas;

– piešķirt tiem jebkādu citu papildu atlīdzību, kas tiks uzskatīta par piemērotu.

103 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt atcelšanas prasību kā nepamatotu;

– noraidīt prasību sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību kā nepieņemamu vai, pakārtoti, kā nepamatotu;

– noraidīt prasību par 2. vērtējumu kā nepieņemamu;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

104 VNV prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

105 *Banco Santander* un Spānijas Karalistes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV. Juridiskais pamatojums

106 Prasība būtībā ir sadalīta trīs prasījumu daļās. Pirmajā prasītāju prasījumu daļā ir lūgts atcelt apstrīdētos lēmumus, otrajā prasījumu daļā ir ietverti prasījumi par zaudējumu atlīdzību un trešā prasījumu daļa attiecas uz 2. vērtējuma atcelšanu un kompensācijas saņemšanu.

A. Par prasījumu atcelt apstrīdētos lēmumus

107 Sava prasījuma atcelt apstrīdētos lēmumus pamatojumam prasītāji izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta pārkāpumu. Trešais pamats attiecas uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. panta 2. punktā paredzēto tiesību tikt uzklausītam un tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu. Ceturtais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem prasītāji izvirza jaunu pamatu par Regulas Nr. 806/2014 24. panta pārkāpumu.

108 Vispirms ir jānorāda, ka attiecībā uz Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjomu VNV apgalvo, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru sarežģītu tehnisku jautājumu gadījumā Savienības Tiesai ir jāpārbauda iestādes konstatētie fakti un tiesību normas, jāpārbauda, vai veiktajā pasākumā nav pieļauta acīmredzama kļūda vai pilnvaru nepareiza izmantošana, un jāpārbauda, vai iestāde nav acīmredzami pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas.

109 Prasītāji uzskata, ka šajā lietā nav piemērojami VNV norādītie pārbaudes tiesā ierobežojumi.

110 Šajā ziņā judikatūrā Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjoms ir ierobežots gan situācijās, kurās apstrīdētais akts ir balstīts uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, gan tad, ja runa ir par sarežģītu ekonomisku vērtējumu.

111 Pirmkārt, attiecībā uz situācijām, kurās Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, it īpaši attiecībā uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, lai noteiktu veicamo pasākumu veidu un apmēru, Savienības tiesai vienīgi ir jāpārbauda, vai šīs izvērtēšanas pilnvaras nav īstenotas acīmredzami kļūdaini vai nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī vai šīs iestādes nav acīmredzami pārsniegušas savas rīcības brīvības robežas. Šādā kontekstā Savienības tiesa ar savu vērtējumu par zinātniskiem un tehniskiem faktiem nevar aizstāt Savienības iestāžu vērtējumu, jo tām vienīgajām LESD ir uzticēts šis uzdevums (spriedumi, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts, un 2013. gada 7. marts, *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, T-93/10, EU:T:2013:106, 76. punkts; skat. arī spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Deza*/*ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, 163. punkts un tajā minētā judikatūra).

112 Otrkārt, runājot par pārbaudi, ko Savienības tiesas veic Savienības iestāžu sniegtajam vērtējumam par sarežģītiem ekonomiskiem faktiem, tā veic ierobežotu pārbaudi, vienīgi pārbaudot, vai ir ievērotas procesuālās normas un izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, vai fakti ir materiāli precīzi, kā arī vai nepastāv acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana. Tātad arī šīs pārbaudes ietvaros Savienības tiesai kompetentas Savienības iestādes veiktais ekonomiskais novērtējums nav jāaizstāj ar savējo (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1985. gada 11. jūlijs, *Remia* u.c./Komisija, 42/84, EU:C:1985:327, 34. punkts; 2020. gada 10. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 100. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 16. janvāris, *Iberpotash*/Komisija, T-257/18, EU:T:2020:1, 96. punkts un tajā minētā judikatūra).

113 Tā kā lēmumi, kas VNV jāpieņem noregulējuma procedūras ietvaros, ir balstīti uz ļoti sarežģītu ekonomisku un tehnisku izvērtēšanu, ir jāuzskata, ka principi, kas izriet no šī sprieduma 111. un 112. punktā minētās judikatūras, ir piemērojami pārbaudei, kas jāveic tiesai.

114 Tomēr, lai gan VNV ir piešķirta rīcības brīvība ekonomiskos un tehniskos jautājumos, tas nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas no VNV interpretācijas par ekonomiskajiem datiem, uz kuriem balstīts tās lēmums, pārbaudes. Kā Tiesa nospriedusi, pat sarežģītu vērtējumu gadījumā Savienības tiesai ir jāpārbauda ne vien izvirzīto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šī informācija aptver visu to atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šī informācija pamato no tās izrietošos secinājumus (skat. spriedumus, 2007. gada 22. novembris, Spānija/*Lenzing*, C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57. punkts un tajā minētā judikatūra; 2019. gada 26. marts, Komisija/Itālija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 10. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 115. punkts un tajā minētā judikatūra).

115 Šajā ziņā, lai konstatētu, ka VNV ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, kas varētu pamatot noregulējuma shēmas atcelšanu, prasītāju iesniegtajiem pierādījumiem ir jābūt pietiekamiem, lai apstrīdētu šīs shēmas ietvaros veiktā faktu vērtējuma ticamību (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2018. gada 14. jūnijs, *Lubrizol France*/Padome, C-223/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:442, 39. punkts; 1996. gada 12. decembris, *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, T-380/94, EU:T:1996:195, 59. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, T-167/13, EU:T:2018:940, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).

1. Par pirmo pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta pārkāpumu

116 Prasītāji apgalvo, ka VNV esot pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 18. pantu, jo neesot izpildīti trīs šajā pantā paredzētie nosacījumi noregulējuma shēmas pieņemšanai. Šis pamats ir iedalīts trīs daļās par Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a)–c) apakšpunkta pārkāpumu.

117 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā ir paredzēts, ka VNV pieņem noregulējuma mehānismu tikai tad, ja tā uzskata, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

"a) vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz vienību, vai uzraudzītāja darbība, tostarp agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 21. pantu, pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju;

c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, ievērojot šā panta 5. punktu."

a) Par pirmo daļu attiecība uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu

118 Prasītāji norāda, ka VNV secināja, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts *Banco Popular* likviditātes, nevis maksātspējas problēmas dēļ. Prasītāji būtībā izvirza trīs iebildumus. Tie apgalvo, ka VNV un Komisija nevarēja secināt, ka *Banco Popular* atrados maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ciktāl, pirmkārt, bankai saskaroties ar likviditātes problēmu, prioritāri ir jānodrošina likviditātes palīdzība, otrkārt, šī situācija radās VNV konfidencialitātes pienākumu pārkāpuma rezultātā; un, treškārt, šī situācija radās tāpēc, ka VNV un Komisija pārkāpa labas pārvaldības principu.

119 Vispirms ir jāizvērtē Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā nosacījuma piemērošana šajā lietā, saskaņā ar kuru vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

120 Šajā ziņā, pirmkārt, 2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar VNV veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu. Šajā vērtējumā ECB, it īpaši ņemot vērā pārmērīgu noguldījumu izņemšanu, ātrumu, kādā banka pazaudēja naudas līdzekļus, un tās nespēju radīt citu likviditāti, uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka tuvākajā nākotnē *Banco Popular*, visticamāk, nevarēs samaksāt savus parādus vai izpildīt citas saistības noteiktajā termiņā. ECB secināja, ka *Banco Popular* maksātnespēja tiek uzskatīta par pierādītu vai katrā ziņā paredzamu tuvākajā nākotnē atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 4. punkta c) apakšpunktam.

121 Otrkārt, ar 2017. gada 6. jūnija vēstuli *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka atrodas iespējamā maksātnespējas situācijā.

122 2017. gada 6. jūnija vēstulē ECB *Banco Popular* atsaucas uz paziņojumu ECB saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 414. pantu par obligāto prasību likviditātes seguma jomā pārkāpumu un atsaucas uz pielikumā ietverto tās valdes veikto vērtējumu, saskaņā ar kuru *Banco Popular* bija maksātnespējīga, kā arī uz informāciju un analīzēm, uz kurām pēdējā minētā ir balstījusies, lai nonāktu pie šāda secinājuma.

123 Šajā vēstulē ir norādīts:

"Saskaņā ar Likuma Nr. 11/2015 21.4. pantu un 45. un 46. pantu [Komisijas] Deleģētajā regulā (ES) 2016/1075 [(2016. gada 23. marts), ar ko papildina Direktīvu 2014/59 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ar kuriem precizē atveseļošanas plānu, noregulējuma plānu un grupas noregulējuma plānu saturu, minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jānovērtē attiecībā uz atveseļošanas plāniem un grupas atveseļošanas plāniem, nosacījumus grupas finansiālajam atbalstam, prasības neatkarīgiem vērtētājiem, norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru līgumisku atzīšanu, paziņošanas prasību un apturēšanas paziņojuma procedūras un saturu un noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas (OV 2016, L 184, 1. lpp.)], *Banco Popular* ar šo paziņo, ka tās valde ir novērtējusi, ka banka atrodas iespējamas maksātnespējas situācijā."

124 Šajā ziņā prasītāji apgalvo, ka 2017. gada 6. jūnija daļējā protokolā, kas pievienots šai vēstulei, *Banco Popular* valde esot norādījusi, ka tā atrodoties maksātnespējas situācijā, kā arī, ka tā turpinās darīt visu, kas ir tās spēkos, lai atrisinātu šo situāciju, gaidot ārkārtas likviditātes palīdzību.

125 Jākonstatē, ka šajā 2017. gada 6. jūnija daļējā protokolā *Banco Popular* valde uzsvēra *Banco Popular* grūtības, proti, grupas pašu kapitāla rādītājus, kas ir zemāki nekā tās galveno konkurentu kapitāla rādītāji, paaugstinātus ienākumus nenesošu aktīvu riska darījumus un to mazāku segumu salīdzinājumā ar galvenajām Spānijas [kredīt]iestādēm, un it īpaši rakstus presē, kas publicēti iepriekšējos mēnešos par grupas finanšu stāvokli, un to ietekmi uz grupas likviditātes situāciju. Tā arī norādīja uz reitingu aģentūru kredītreitingu pazemināšanu, *Banco Popular* akciju kursa samazināšanos 2017. gadā, kā arī bankas likviditātes un finansēšanas situācijas pasliktināšanos. Valde uzskatīja, ka *Banco Popular* likviditātes situācija ir pasliktinājusies tādā mērā, ka tā bija nepārvarama, un ka likviditātes seguma prasības neievērošana vairs nebija provizoriska un bija būtiska, lai novērtētu tās maksātnespēju. Tādēļ tā secināja, ka šajā datumā *Banco Popular* bija uzskatāma par maksātnespējīgu.

126 Šo secinājumu nevar atspēkot tas, ka valde piebilda, ka tikmēr, kamēr kompetentās iestādes nav pieņēmušas lēmumu pēc tās slēdziena paziņošanas ECB, tā turpinās meklēt privātu risinājumu pašreizējai situācijai ar sabiedrības darījumu un turpinās strādāt pie citiem rīcības plāniem, kas ļauj iestādei palielināt kapitālu.

127 Treškārt, noregulējuma shēmas 2. pantā VNV atgādināja ECB vērtējuma secinājumus un 2.2. pantā secināja, ka, pamatojoties uz ECB vērtējumu, Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

128 Tādējādi šajā lietā *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācija tika konstatēta, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu, saskaņā ar kuru šī paša panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja tā atrodas šādā situācijā:

"Vienība nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienība tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā."

129 Pirmām kārtām, jānorāda, ka ne ECB, ne VNV nepamatojas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta b) apakšpunktā paredzēto situāciju, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja "vienības aktīvi ir mazāki par tās saistībām vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienības aktīvi tuvākajā laikā būs mazāki par tās saistībām".

130 Tādējādi vienības maksātnespēja nav nosacījums, lai konstatētu maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu, un līdz ar to tā nav noregulējuma darbības noteikšanas nosacījums.

131 Šajā ziņā, kā norāda VNV, no Regulas Nr. 806/2014 57. apsvēruma izriet, ka:

"Lēmums par iestādes noregulējuma sākšanu būtu jāpieņem, pirms finanšu vienība [..] kļuvusi maksātnespējīga saskaņā ar bilanci un pirms pilnībā nav iztērēts viss kapitāls. Noregulējums būtu jāsāk pēc tam, kad ir konstatēts, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un ka pieņemamā laikposmā nekādi alternatīvi privātā sektora pasākumi nenovērstu šādu vienības kļūšanu par maksātnespējīgu."

132 No tā izriet, ka *Banco Popular* maksātnespēja nebija vienīgais gadījums, kad varēja uzskatīt, ka tā atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

133 Tā kā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētā situācija neprasa, lai attiecīgā vienība būtu maksātnespējīga, prasītāju argumenti, kuros uzsvērts, ka noregulējuma shēmas dienā *Banco Popular* bija maksātspējīga, nav iedarbīgi. Tas, ka vienība ir maksātspējīga, ņemot vērā tās bilanci, nenozīmē, ka tās rīcībā ir pietiekami naudas līdzekļi, proti, līdzekļi, kas ir pieejami savu parādu vai citu saistību samaksai noteiktajā termiņā.

134 Otrām kārtām, prasītāji atzīst, ka *Banco Popular* noregulējuma shēmas dienā bija likviditātes problēmas. Turklāt tie neizvirza nevienu argumentu, lai apstrīdētu to, ka noregulējuma shēmas dienā *Banco Popular* atradās situācijā, kas paredzēta Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktā, proti, ka *Banco Popular* tuvākajā nākotnē, iespējams, nevarētu samaksāt savu parādu vai citas saistības noteiktajā termiņā.

135 Šajā ziņā jānorāda, ka noregulējuma shēmas 23. apsvērumā VNV, atsaucoties uz ECB veikto novērtējumu, konstatēja, ka *Banco Popular* naudas līdzekļu stāvoklis kopš 2016. gada oktobra ir ievērojami pasliktinājies noguldījumu izņemšanas dēļ visos klientu segmentos. VNV no tā secināja, ka bankai nav pietiekamu iespēju atjaunot savu likviditātes pozīciju, lai pārliecinātos, ka tā noteiktajā termiņā atradīsies stabilā pozīcijā savu saistību samaksai.

136 Noregulējuma shēmā VNV uzskaitīja dažādus notikumus, kas kopš 2017. gada februāra izraisīja strauju *Banco Popular* likviditātes stāvokļa pasliktināšanos. VNV it īpaši norāda uz 2017. gada februārī publicēto *Banco Popular* 2016. gada pārskatu, kurā paziņots par konsolidētiem zaudējumiem 3,485 miljardu euro apmērā, nepieciešamību veidot ārkārtas uzkrājumus 5,7 miljardu euro apmērā un iecelt jaunu prezidentu, kā arī uz 2017. gada maijā publicēto finanšu pārskatu par 2017. gada pirmo ceturksni, kurā paziņoti rezultāti, kas bija sliktāki, nekā tirgus gaidīja. VNV norādīja uz to, ka dažādas reitingu aģentūras 2017. gada februārī, aprīlī un jūnijā samazināja *Banco Popular* kredītreitingus. Tā arī norādīja, ka pastāvīgais negatīvais *Banco Popular* finanšu rezultātu un apgalvotā nenovēršamā maksātnespējas vai likviditātes nepietiekamības riska atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos esot izraisījis noguldījumu izņemšanas pieaugumu.

137 Turklāt VNV norādīja, ka 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* likviditātes seguma prasība bija nokritusi zem Regulas Nr. 575/2013 460. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktās minimālās 80 % robežvērtības un ka *Banco Popular* līdz noregulējuma shēmas dienai nebija spējusi atjaunot atbilstību šai robežvērtībai.

138 Savā 2017. gada 5. jūnija ziņojumā par *Banco Popular* ārkārtas likviditātes palīdzību ECB arī norādīja, ka lielas noguldījumu izņemšanas un būtiskas augstas kvalitātes likvīdo aktīvu (*high quality liquid assets*) samazināšanās dēļ *Banco Popular* 2017. gada 12. maijā ir pārkāpusi likviditātes seguma robežvērtību 80 % apmērā un kopš tā laika nav spējusi atjaunot atbilstību reglamentējošajiem ierobežojumiem.

139 Regulas Nr. 575/2013 412. panta 1. punktā likviditātes seguma prasība ir definēta šādi:

> "Iestādes tur likvīdus aktīvus, kuru vērtību summa sedz likviditātes izejošajās naudas plūsmas mīnus ienākošās naudas plūsmas spriedzes apstākļos, lai nodrošinātu, ka iestādes uztur likviditātes rezervju līmeņus, kas ir pietiekami, lai risinātu jebkādu nelīdzsvarotību starp likviditātes ienākošajām un izejošajām naudas plūsmām ārkārtīgas spriedzes apstākļos trīsdesmit dienu laikposmā. Spriedzes apstākļos iestādes var izmantot savus likvīdos aktīvus, lai segtu neto likviditātes izejošajās naudas plūsmas."

140 Šie dažādie elementi ir ietverti Eiropas Banku iestādes (EBI) 2015. gada 6. augusta Pamatnostādnēs EBA/GL/2015/07 par apstākļu interpretāciju, kādos iestāde uzskatāma par iestādi, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59 32. panta 6. punktu (turpmāk tekstā – "EBI pamatnostādnes").

141 Šo pamatnostādņu, kas ir piemērojamas no 2016. gada 1. janvāra, mērķis ir sniegt objektīvu elementu kopumu, kas ļauj noteikt, vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētajiem apstākļiem. Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta c) apakšpunkta redakcija ir identiska Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta redakcijai.

142 Regulas Nr. 806/2014 5. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka VNV, Padome un Komisija dara visu iespējamo, lai ievērotu visas EBI pamatnostādnes un ieteikumus, kas attiecas uz šo struktūru veicamiem attiecīgiem uzdevumiem.

143 Saskaņā ar EBI pamatnostādnēm iestāde ir jāuzskata par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja tā pārkāpj normatīvas prasības likviditātes jomā, ja tā nevar samaksāt parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai ja pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienība tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

144 Vērā ņemamo apstākļu vidū EBI pamatnostādnēs it īpaši ir norādīti: pirmkārt, svarīgs nelabvēlīgs notikums, kas ietekmē iestādes likviditātes stāvokļa attīstību un tās finansēšanas profila dzīvotspēju, kā arī tās iespējas ievērot Regulā Nr. 575/2013 paredzētās obligātās likviditātes prasības un saskaņā ar šīs regulas 105. pantu noteiktās papildu prasības vai jebkādas valsts obligātās likviditātes prasības; otrkārt, jebkādas būtiskas nelabvēlīgas izmaiņas iestādes esošajās un turpmākajās saistībās, kuru novērtējumā vajadzības gadījumā ir jāņem vērā sagaidāmā un ārkārtas likviditātes aizplūde, tostarp, jebkuras pazīmes par to, ka no bankām var tikt veikta masīva līdzekļu izņemšana; treškārt, jebkurš pasākums, kas var būtiski kaitēt iestādes reputācijai, it īpaši jebkāda veida tās kredītreitinga būtiska pazemināšana, ko veic viena vai vairākas kredītaģentūras, izraisot būtisku kapitāla aizplūšanu vai nespēju atjaunot finansējumu vai iedarbināt līgumiskās procedūras, kas balstītas uz ārējiem reitingiem.

145 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, likviditātes nepietiekamība bija pietiekams apstāklis, lai pamatotu *Banco Popular* noregulējumu, vēl jo vairāk tāpēc, ka šī situācija vairs nebija provizoriska.

146 Dažādie faktori, ko ECB un VNV ņēma vērā saskaņā ar EBI pamatnostādnēm un kurus prasītāji turklāt nav apstrīdējuši, ļāva secināt, ka *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

147 Tāpēc VNV un Komisija nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts. Šo secinājumu neatspēko prasītāju izvirzītie iebildumi.

1) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz likviditātes palīdzības nepieciešamību

148 Prasītāji norāda, ka, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 57. apsvērumu, ja var tikt piešķirta likviditātes palīdzība, šim risinājumam būtu jāprevalē pār bankas maksātnespējas konstatējumu. Nepieciešamība piešķirt likvīdus ir obligāta, ja, kā tas ir šajā lietā, Eiropas iestādes un Spānijas iestādes ir izraisījušas *Banco Popular* likvīdu nepietiekamību. Tie norāda uz VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija paziņojumu intervijā televīzijas kanālam *Bloomberg*, 2017. gada 31. maija *Reuters* rakstu un faktu, ka Spānijas iestādes izņēma no *Banco Popular* noguldījumus vairāku miljardu euro apmērā, kas esot izraisījis *Banco Popular* akciju cenas kritumu un masveida noguldījumu izņemšanu. Tādējādi prasītāji būtībā apgalvo, ka VNV nevarēja secināt, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, jo, tā kā banka saskārās ar likviditātes problēmu, tai bija prioritāri jānodrošina likviditātes palīdzība.

149 Šis iebildums ir balstīts uz Regulas Nr. 806/2014 57. apsvēruma daļas, saskaņā ar kuru "nepieciešamībai pēc ārkārtas likviditātes palīdzības no centrālās bankas pašai par sevi nevajadzētu būt apstāklim, kas pietiekamā mērā apliecina to, ka vienība nav vai, iespējams, tuvākajā nākotnē nebūs spējīga nokārtot savas saistības paredzētajā termiņā", kļūdainu izpratni.

150 Šis apsvērums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka iestāde pieprasa un valsts centrālā banka tai piešķir ārkārtas likviditātes palīdzību, automātiski nenozīmē, ka tā ir maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

151 Kā norāda Komisija, *Banco Popular* maksātnespēju nenoteica tikai tas vien, ka vienība būtu saņēmusi ārkārtas likviditātes palīdzību vai ka tai būtu bijusi nepieciešama papildu ārkārtas likviditātes palīdzība.

152 Pretēji tam, ko norāda prasītāji, no Regulas Nr. 806/2014 57. apsvēruma nevar secināt, ka tad, ja banka saskaras ar likviditātes problēmām, tai pirms tās maksātnespējas konstatēšanas būtu jāpiešķir ārkārtas likviditātes palīdzība.

153 Turklāt noregulējuma shēmas 26. apsvēruma c) punktā VNV konstatēja, ka *Banco Popular* pirmo ārkārtas likviditātes palīdzību saņēma 2017. gada 5. jūnijā pēc tam, kad ECB nebija izteikusi iebildumus, bet Spānijas Banka nespēja tai nodrošināt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

154 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2017. gada 5. jūnija vēstulē Spānijas Banka lūdza ECB piekrišanu piešķirt *Banco Popular* ārkārtas likviditātes palīdzību, lai risinātu smago likviditātes krīzi, no kuras cieš *Banco Popular*. Tomēr tajā pašā dienā Spānijas Banka nosūtīja ECB jaunu vēstuli, kurā bija ietverts lūgums paplašināt ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* interesēs, jo tā to bija informējusi par ārkārtīgi nozīmīgu likviditātes kustību. Šīs divas vēstules, kas tajā pašā dienā tika nosūtītas ECB, atklāj ātrumu, ar kādu *Banco Popular* likviditātes situācija pasliktinājās.

155 Kā norāda paši prasītāji, masīvas un pastāvīgas noguldījumu izņemšanas sekas bija tādas, ka Spānijas Bankas piešķirtā ārkārtas likviditātes palīdzība tika izsmelta vienā dienā.

156 Tāpat ir jāatgādina, ka 2017. gada 6. jūnijā likvīdu izņemšanas apjoma un ātruma dēļ ECB un *Banco Popular* valde secināja, ka banka vairs nevarēs samaksāt savus parādus vai citas saistības, kuru termiņš ir 7. jūnijā. Tādējādi, tā kā tika konstatēta *Banco Popular* maksātnespēja, papildu ārkārtas likviditātes palīdzība vairs nebija iespējama.

157 Noregulējuma shēmas 3.2. panta d) punktā VNV arī konstatēja, ka ārkārtas likviditātes palīdzība nebūtu bijusi pietiekama, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes stāvokļa straujo pasliktināšanos.

158 Šajā ziņā jānorāda, ka VNV nav nekādas lomas ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanā, kas, kā atzīst prasītāji, ir valstu centrālo banku kompetencē.

159 Tādējādi noregulējuma shēmā VNV varēja vienīgi konstatēt, pirmkārt, ka ECB, novērtējot *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, bija uzskatījusi, ka tās apstiprinātā ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšana nebūtu ļāvusi atrisināt *Banco Popular* likviditātes krīzi, un, otrkārt, ka Spānijas Banka nebija piešķīrusi *Banco Popular* papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

160 Līdz ar to pirmais iebildums ir jānoraida.

2) Par otro iebildumu, kas attiecas uz konfidencialitātes pienākumu pārkāpumu

161 Prasītāji apgalvo, ka *Banco Popular* maksātnespēja radās tāpēc, ka VNV pārkāpa LESD 339. pantā un Regulas Nr. 806/2014 88. un 89. pantā paredzētos konfidencialitātes pienākumus. *Banco Popular* nelikviditātes situāciju esot izraisījuši VNV 2017. gada 23. un 31. maija paziņojumi un informācijas noplūde, kas esot izraisījusi masveida noguldījumu izņemšanu un *Banco Popular* akciju cenas kritumu. Prasītāji norāda, ka VNV nevarēja secināt, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ciktāl šī situācija radās VNV konfidencialitātes pienākumu pārkāpuma rezultātā.

162 Komisija un VNV norāda, ka noregulējuma shēmas spēkā esamībai un tās apstiprināšanai Komisijā ir nepieciešams vienīgi tas, lai noregulējuma pieņemšanas brīdī vienība atrastos maksātnespējas situācijā un lai būtu izpildīti pārējie noregulējuma nosacījumi. Iemesliem, kuru dēļ šī situācija ir radusies, neesot nozīmes.

163 Jānorāda, ka, pat pieņemot, ka prasītāji būtu pierādījuši, ka VNV ir izpaudusi konfidenciālu informāciju presei, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šāda veida pārkāpums attiecīgā lēmuma atcelšanu var izraisīt tad, ja ir konstatēts, ka, nepastāvot šādam pārkāpumam, minētā lēmuma saturs būtu bijis atšķirīgs (skat. spriedumus, 2000. gada 6. jūlijs, *Volkswagen*/Komisija, T-62/98, EU:T:2000:180, 283. punkts un tajā minētā judikatūra; 2006. gada 5. aprīlis, *Degussa*/Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, 416. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2011. gada 3. marts, *Siemens* /Komisija, T-110/07, EU:T:2011:68, 402. punkts un tajā minētā judikatūra).

164 Šajā ziņā, kā norāda Komisija un VNV, noregulējuma shēma ir likumīgi pieņemta, ja ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi neatkarīgi no iemesliem, kas ir izraisījuši attiecīgās vienības maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju.

165 Tādējādi VNV, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, pieņēma noregulējuma shēmu, un Komisija, uzskatot, ka noregulējuma shēma atbilst Regulas Nr. 806/2014 noteikumiem, to apstiprināja. Apstākļiem, kuru rezultātā *Banco Popular* izpildīja noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījumus, jo īpaši nosacījumu, ka tai ir jāatrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, nav nozīmes.

166 No tā izriet, ka prasītāju apgalvojumiem, ka VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija paziņojums un 2017. gada 31. maija *Reuters* raksts, kas minēti šī sprieduma 42. punktā, esot *Banco Popular* likviditātes krīzes cēlonis, nav nozīmes, nosakot, vai ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums, un līdz ar to – novērtējot noregulējuma shēmas spēkā esamību.

167 Šajā ziņā iespējamai cēloņsakarībai starp šo publiskošanu un *Banco Popular* likviditātes krīzi, uz ko atsaucas prasītāji, nav nozīmes un tā nevar izraisīt noregulējuma shēmas atcelšanu. Turpretī, ciktāl prasītāji apgalvo, ka VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija paziņojums un 2017. gada 31. maija *Reuters* raksts ir VNV konfidencialitātes pienākuma pārkāpums, kas esot radījis tiem zaudējumus, to saturs tiks izskatīts saistībā ar otro prasījumu par zaudējumu atlīdzību.

168 Prasītāji apstrīd argumentu, saskaņā ar kuru iemesliem, kuru rezultātā banka atradās maksātnespējas situācijā, neesot nozīmes. Tie apgalvo, ka šādā gadījumā VNV, Komisijai un *FROB* būtu rīcības brīvība, kas nav paredzēta Regulā Nr. 806/2014, un tas būtu pretrunā *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* principam.

169 Attiecībā uz prasītāju atsaukšanos uz šo principu, saskaņā ar kuru neviens nevar atsaukties uz savu prettiesisko rīcību attiecībā pret citiem, lai gūtu labumu, pietiek konstatēt, tāpat kā to dara VNV, ka šis princips šajā lietā nav piemērojams. Kā norāda VNV, šis princips ir piemērojams gadījumos, kad puse cenšas gūt nepamatotu labumu no savas prettiesiskās rīcības. Tomēr prasītāji nenorāda, kādu labumu VNV vai Komisija būtu guvusi no noregulējuma shēmas pieņemšanas.

170 Tādējādi otrais iebildums ir jānoraida.

3) Par trešo iebildumu, kas attiecas uz labas pārvaldības principa pārkāpumu

171 Prasītāji norāda, ka, tā kā VNV bija *Banco Popular* likviditātes krīzes cēlonis, VNV un Komisijai bija pienākums mazināt nodarīto kaitējumu, pamatojoties uz Hartas 41. pantā nostiprināto labas pārvaldības principu. Tie uzskata, ka VNV un Komisija ir pārkāpuši labas pārvaldības principu, rūpīgi un objektīvi neizvērtējot iespējamo *Banco Popular* maksātnespēju, neņemot vērā, ka to varētu būt izraisījuši VNV paziņojumi un masveida noguldījumu izņemšana no Spānijas pārvaldes iestādēm, un neņemot vērā to, ka situāciju varēja atrisināt, sniedzot ārkārtas likviditātes palīdzību. Tie arī norāda, ka VNV un Komisija pārkāpa pienācīgas rūpības principu, ciktāl, zinot, ka VNV paziņojumi varētu izraisīt *Banco Popular* likviditātes krīzi, tās neko nedarīja, lai to novērstu un izvairītos no noregulējuma, jo īpaši, piešķirot ārkārtas likviditātes palīdzību.

172 Replikā prasītāji paskaidro, ka ar šo iebildumu tie norāda, ka, pamatojoties uz labas pārvaldības principu, VNV un Komisijai vajadzējis rīkoties citādi attiecībā uz *Banco Popular* noregulējumu, mazinot situācijas, kurā tie vainojami, radīto kaitējumu.

173 Jākonstatē, ka prasītāju saikne starp apgalvoto labas pārvaldības principa pārkāpumu un Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā nosacījuma pārkāpumu nav skaidra. Tāpat atsauce uz zaudējumiem, kurus VNV un Komisijai būtu vajadzējis mazināt, ir grūti saprotama saistībā ar analīzi par atbilstību šim nosacījumam.

174 Turklāt ir jāatgādina, ka no otrā iebilduma analīzes izriet, ka iemesliem, kuru dēļ *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, nav nozīmes, lai noteiktu, vai Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts, un līdz ar to, lai novērtētu apstrīdēto lēmumu tiesiskumu. Šajā ziņā, pirmkārt, prasītāji nepaskaidro, kādā mērā, ja VNV un Komisija būtu ņēmušas vērā šos apstākļus, nebūtu bijis iespējams konstatēt, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, pamatojoties uz tās likviditātes trūkumu, un tādējādi atzīt, ka ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums. Otrkārt, prasītāju argumentos nav ņemts vērā arī fakts, ka *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijas konstatēšana izriet no ECB veiktā novērtējuma.

175 Attiecībā uz argumentu, ka VNV un Komisija neesot ņēmušas vērā to, ka *Banco Popular* situāciju varēja uzlabot, Spānijas Bankai sniedzot ārkārtas likviditātes palīdzību, pietiek atsaukties uz pirmā iebilduma analīzi un atgādināt, ka šāds pasākums ir valsts centrālo banku kompetencē.

176 Attiecībā uz argumentu, ka VNV un Komisijai vajadzējis uzlabot *Banco Popular* situāciju, lai izvairītos no noregulējuma, izmantojot agrīnas intervences pasākumus saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 13. pantu, pietiek konstatēt, ka prasītāji nepaskaidro, uz kāda veida pasākumiem, kas ir VNV vai Komisijas kompetencē, tie atsaucas. Regulas Nr. 806/2014 13. pantā paredzēto agrīnas intervences pasākumu veikšana ietilpst ECB un kompetento valsts iestāžu kompetencē.

177 Tādējādi trešais iebildums un līdz ar to pirmā daļa ir jānoraida.

b) Par otro daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

178 Prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo VNV nav pienācīgi izvērtējusi alternatīvus risinājumus noregulējumam. Tie apgalvo, ka pastāvēja vairāki iespējami alternatīvi pasākumi noregulējumam.

179 Pirmām kārtām, prasītāji uzskata, ka visas ārkārtas likviditātes palīdzības piešķiršana, ko sākotnēji bija atļāvusi ECB, un *Banco Popular* centieni sagādāt līdzekļus līdz 2017. gada 16. jūnijam būtu ļāvusi turpināt tās darbību līdz 2017. gada 21. jūnijam un īstenot privātas pārdošanas vai kapitāla palielināšanas procedūru.

180 Jāatgādina, ka no pirmās daļas pirmā iebilduma analīzes izriet, ka VNV noregulējuma shēmā konstatēja, ka Spānijas Banka pēc sākotnējās ārkārtas likviditātes palīdzības piešķiršanas *Banco Popular* 2017. gada 5. jūnijā nevarēja tai piešķirt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību. Tā kā ārkārtas likviditātes palīdzība ir valstu centrālo banku kompetencē, VNV varēja tikai atzīmēt, ka nav pieejama papildu ārkārtas likviditātes palīdzība.

181 Šajā ziņā prasītāji norāda, ka bija iespējams paplašināt ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* labā, neraugoties uz Spānijas Bankas atteikumu piešķirt *Banco Popular* jaunu ārkārtas likviditātes palīdzību. Tie norāda, ka reālistiskāka garantiju novērtēšana būtu ļāvusi piešķirt *Banco Popular* pieprasīto papildu ārkārtas likviditātes palīdzību un ka pat nepietiekamas *Banco Popular* garantijas gadījumā Spānijas valsts būtu varējusi sniegt šo garantiju. Tie uzskata, ka *FROB* arī būtu varējusi nodrošināt *Banco Popular* likviditāti.

182 Pietiek konstatēt, ka šie argumenti ir balstīti tikai uz pieņēmumiem par atbalstu, ko *Banco Popular* varētu sniegt trešās personas, tostarp Spānijas iestādes.

183 Jānorāda arī, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 6. panta 6. punktu "[*VNV*], Padomes vai Komisijas lēmumi vai darbības nedrīkst būt vērsti uz to, lai pieprasītu dalībvalstīm sniegt ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, vai skart dalībvalstu budžeta suverenitāti un fiskālos pienākumus". Tāpēc ne VNV, ne Komisijai nebija pilnvaru pieprasīt Spānijas iestādēm sniegt *Banco Popular* finansiālu atbalstu likviditātes vai garantiju veidā.

184 Turklāt ir jānorāda, ka savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju ECB norādīja, ka, pat izmantojot ECB Padomes 2017. gada 5. jūnijā apstiprināto ārkārtas likviditātes palīdzību, ar naudas līdzekļu situāciju novērtēšanas dienā nebija pietiekami, lai garantētu *Banco Popular* spēju izpildīt savas saistības vēlākais līdz 2017. gada 7. jūnijam.

185 Tādējādi premisa, uz kuru ir balstīti prasītāju argumenti, saskaņā ar kuru *Banco Popular* būtu varējusi gūt labumu no visas ECB sākotnēji atļautās ārkārtas likviditātes palīdzības, ir jānoraida. Līdz ar to prasītāju minētie alternatīvie risinājumi, ciktāl tie ir atkarīgi no šīs ārkārtas papildu likviditātes palīdzības piešķiršanas, nebija paredzami. Turklāt prasītāju apgalvojums, saskaņā ar kuru visas ārkārtas likviditātes palīdzības piešķiršana būtu ļāvusi *Banco Popular* veikt savu darbību līdz 2017. gada 21. jūnijam, ir vienkāršs pieņēmums, kurā nav ņemtas vērā ne sekas noguldījumu izņemšanas turpināšanai, ne to apmērs.

186 Otrām kārtām, prasītāji būtībā norāda, ka VNV noregulējuma shēmas 3. pantā nav pietiekami pamatojusi iemeslus, kāpēc citi pasākumi nebija paredzami.

187 Šajā ziņā ir jānorāda, ka noregulējuma shēmas 3. pantā VNV, ņemot vērā ECB vērtējumu, secināja, ka nepastāv alternatīvs pasākums, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā, un ka ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktais nosacījums.

188 Konkrētāk, noregulējuma shēmas 3.2. pantā VNV norādīja, ka nav pamatotu izredžu, ka citi privāta rakstura pasākumi varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju. Šādu pasākumu neesamību varēja tostarp secināt no šādiem apstākļiem:

– pati banka vēstulē, kas nosūtīta ECB 2017. gada 6. jūnijā, esot atzinusi, ka ir paredzamas maksātnespējas situācijā;

– privātas pārdošanas procedūra neradīja pozitīvu rezultātu tādā termiņā, kas ļautu bankai samaksāt parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā;

– bija maz ticams, ka banka nepieciešamajos termiņos spētu mobilizēt pietiekamus papildu likvīdus, izmantojot darījumus tirgū, centrālās bankas darījumus vai tās rezerves fondos un rehabilitācijas plānos paredzētos pasākumus;

– ārkārtas likviditātes palīdzība esot bijusi nepietiekama, ņemot vērā likviditātes stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

189 Noregulējuma shēmas 3.3. pantā VNV uzskatīja, ka nav pamatotu izredžu, ka prudenciālie pasākumi, tostarp agrīnās intervences pasākumi, varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju. VNV norādīja, ka, novērtējot *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamo maksātnespēju, ECB apstiprināja, ka nav pieejami prudenciāli vai agrīnas intervences pasākumi, kas varētu nekavējoties atjaunot bankas likviditātes stāvokli un dot tai pietiekami daudz laika sabiedrības darījuma vai cita risinājuma īstenošanai. Pasākumi, kas ir pieejami ECB kā kompetentajai iestādei atbilstoši Direktīvas 2013/36 104. pantam un Direktīvas 2014/59 27.–29. pantam vai saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 16. pantu, nevarēja garantēt, ka banka varēs samaksāt savas saistības un citus parādus noteiktajā termiņā, ņemot vērā novērotā likviditātes stāvokļa pasliktināšanās apjomu un tempu.

190 Noregulējuma shēmas 3.4. pantā VNV uzskatīja, ka nav arī pamatotu izredžu, ka pamatkapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantu novērstu *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā. Jo īpaši VNV uzskatīja, ka, ņemot vērā to, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā tās likviditātes stāvokļa dēļ, kapitāla norakstīšana un konvertēšana nebūtu pietiekama, lai atjaunotu bankas likviditātes stāvokli.

191 Šie noteikumi ir pilnībā izklāstīti noregulējuma shēmas redakcijā, kas 2018. gada 2. februārī tika publicēta VNV tīmekļvietnē un ir pievienota replikai. No tā izriet, ka prasītāji nevar apgalvot, ka VNV noregulējuma shēmā nav pamatojusi iemeslus, kādēļ nebija iespējams veikt alternatīvus prudenciālus pasākumus, tostarp agrīnas intervences pasākumus, vai privāta rakstura pasākumus.

192 Turklāt, kā norāda Komisija un VNV, ņemot vērā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumus, VNV varēja aprobežoties ar to, ka, ņemot vērā pieejamo laiku un apstākļus, tā izvērtēja alternatīvus pasākumus, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā.

193 Trešām kārtām, prasītāji norāda, ka *Banco Popular* kapitāla palielināšana bija iespējama. Pieņemot, ka *Banco Popular* likviditātes trūkumu izraisīja dekapitalizācija, tie apgalvo, ka *Banco Popular* bija nepieciešami 2 līdz 5 miljardi euro. Tie norāda, ka saskaņā ar informāciju presē ieguldījumu bankas strādāja pie kapitāla palielināšanas par 4 vai 5 miljardiem euro. Saskaņā ar specializēto analītiķu viedokli šī kapitāla palielināšana esot bijusi iespējama divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, aptuveni 31,5 % *Banco Popular* pamatkapitāla esot piederējis lielajiem investoriem, kuri bija gatavi parakstīt kapitāla palielināšanu 2017. gadā. Otrkārt, 2017. gada maijā – pirms VNV priekšsēdētājas paziņojumiem – analītiķi esot uzskatījuši, ka *Banco Popular* akciju cena ir pārāk zema un tāpēc esot bijusi pārliecība par šo akciju pārvērtēšanu. Tie atsaucas uz *Barclays Bank* 2017. gada 3. jūnija vēstuli un *Deutsche Bank* 2017. gada 5. jūnija vēstuli *Banco Popular*, kurās norādīts, ka tās ir gatavas piedalīties kapitāla palielināšanā.

194 Ir jāatzīmē, kā norāda paši prasītāji, ka šis risinājums ir balstīts uz pieņēmumu, ka *Banco Popular* likviditātes trūkums bijis saistīts ar dekapitalizāciju. Pietiek atgādināt, ka *Banco Popular* likviditātes trūkums izrietēja no masveida noguldījumu aizplūšanas, ko izraisīja noguldītāju uzticības zudums, un ka vienīgi pasākums, kas ātri var radīt pietiekami likviditāti, lai *Banco Popular* varētu izpildīt savas saistības 2017. gada 7. jūnijā, bija jāuzskata par iespējamu alternatīvu risinājumu. Prasītāji nav pierādījuši, ka tas tā būtu kapitāla palielināšanas gadījumā, uz kuru tie atsaucas, kas turklāt ir tikai hipotētisks un katrā ziņā notiktu pēc šī datuma.

195 Runājot par *Barclays Bank* 2017. gada 3. jūnija vēstuli un *Deutsche Bank* 2017. gada 5. jūnija vēstuli, prasītāji iesniedza izvilkumus no šīm vēstulēm replikas pielikumā. Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2019. gada 6. maijā, prasītāji iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu atbilstoši Reglamenta 85. panta 3. punktam, lai sniegtu šo abu vēstuļu pilno redakciju pēc to publicēšanas *Diario 16* tīmekļvietnē 2019. gada 9. aprīlī. Raksta ar nosaukumu "*Banco Popular* noregulējums un pārdošana neatbilda likuma prasībām" ietvaros *Diario 16* tīmekļvietnē tika publiskots noteikts skaits dokumentu, tostarp viss *Barclays Bank* 2017. gada 3. jūnija vēstules un *Deutsche Bank* 2017. gada 5. jūnija vēstules saturs.

196 Šajā ziņā Reglamenta 85. panta 3. punktā ir paredzēts, ka puses izņēmuma kārtā var sniegt papildu pierādījumus vai izteikt pierādījumu piedāvājumus pirms tiesvedības mutvārdu daļas pabeigšanas vai pirms Vispārējās tiesas lēmuma izlemt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas ar nosacījumu, ka kavēšanās šo ziņu iesniegšanā ir attaisnota.

197 Norādot, ka tiem nav bijusi piekļuve šo vēstuļu pilnajai redakcijai pirms to izplatīšanas tīmekļvietnē 2019. gada 9. aprīlī, prasītāji pamatoja iemeslus, kuru dēļ tie nevarēja tās iesniegt savu iepriekšējo procesuālo rakstu pielikumā. Līdz ar to šie jaunie pierādījumi ir jāuzskata par pieņemamiem.

198 Attiecībā uz šo divu vēstuļu saturu ir jākonstatē, ka tajās nav ietvertas nekādas *Barclays Bank* vai *Deutsche Bank* stingras saistības piedalīties *Banco Popular* kapitāla palielināšanā, bet tās atspoguļo vienkāršas diskusijas par iespējamo kapitāla palielināšanu nākotnē. Šīs vēstules parāda, ka to nosūtīšanas dienā *Banco Popular* kapitāla palielināšanas projekts vēl bija tikai ļoti agrīnā izstrādes stadijā.

199 Tādējādi tās 2017. gada 3. jūnija *Banco Popular* adresētajā vēstulē *Barclays Bank* atsaucas vienīgi uz nesenām diskusijām par kapitāla palielināšanu, kuru mērķis esot *Banco Popular* nodrošināt papildu rezerves vajadzības un sasniegt ievērojami augstākus kapitāla līmeņus, lai mazinātu izaicinājumus, kas izriet no īpaša riska nekustamo īpašumu jomā un citiem ienākumus nenesošiem aktīviem, ar kuriem tai bija jāsaskaras.

200 Šajā vēstulē *Barclays Bank* atkārtoti apstiprināja savu atbalstu *Banco Popular* un norādīja, ka tā var piedalīties šajā nozīmīgajā darījumā. *Barclays Bank* pauda savu interesi piedalīties globālā koordinatora vai vērtspapīru emisijas koordinatora statusā attiecībā uz 50 % no darījuma vērtības atbilstoši tirgus nosacījumiem. Tā formulēja juridiskas atrunas, norādot, ka "jebkādas saistības vai piedāvājumi, kas saistīti ar šāda veida iesaisti, izpaudīsies kā viena vai vairākas atsevišķas vienošanās, kas jānoslēdz starp *Banco Popular* un [to], ar nosacījumu, ka tirgus apstākļi ir apmierinoši, ka iepriekšējā pārbaude ir devusi labus rezultātus, ka puses ir vienojušās par nosacījumiem un cenām šajā datumā [..] un ka ir saņemtas visas nepieciešamās iekšējās atļaujas". Visbeidzot *Barclays Bank* uzsvēra, ka šī vēstule nav piedāvājums piekrist darījumam vai jebkāda veida finansējumam un tās mērķis nav radīt juridiskas attiecības starp to un *Banco Popular*.

201 Tādējādi šajā vēstulē, pirmkārt, nekas neliecina par to, ka *Barclays Bank* būtu bijusi gatava finansiāli piedalīties šajā kapitāla palielināšanā, un, otrkārt, pēdējā minētā nenorāda uz likviditātes krīzi, ar kuru saskarās *Banco Popular*, un nepiedāvā nekādu risinājumu tās novēršanai.

202 2017. gada 5. jūnija *Banco Popular* adresētajā vēstulē *Deutsche Bank* vienīgi norādīja uz savu interesi nodrošināt 50 % no iespējamās kapitāla palielināšanas 4 miljardu euro apmērā. *Deutsche Bank* tikai norāda, ka "acīmredzami pastāv zināmi nosacījumi, tomēr vēstule ir balstīta uz mūsu pārliecību, ka apstākļos, kurus mēs uzskatām par reālistiski izpildītiem, varētu tikt veikta [kapitāla] palielināšana, stabilizējot banku". *Deutsche Bank* norādīja, ka ir sazinājusies ar dažādiem ieguldītājiem un uzskata, ka "protams, nesniedzot pilnīgu garantiju" kapitāla palielināšana esot iespējama.

203 Līdz ar to šī vēstule nevar tikt interpretēta tādējādi, ka tajā ir ietverta stingra *Deutsche Bank* apņemšanās piedalīties *Banco Popular* kapitāla palielināšanā, un tā neskar risinājumu *Banco Popular* likviditātes krīzes atrisināšanai.

204 Turklāt prasītāji norāda, ka *Banco Popular* savā 2017. gada aprīļa pašu kapitāla plānā esot paredzējusi, ka kapitāla palielināšanu var veikt viena mēneša laikā. Pietiek norādīt, ka šajā dokumentā *Banco Popular* minēja vienu līdz trīs mēnešu termiņu kapitāla palielināšanai un ka paredzamo viena mēneša termiņu aprēķina no brīža, kad ir parakstīts līgums par parakstīšanos [uz akcijām]. Tā kā netika iesniegts neviens saistošs cenas piedāvājums kapitāla palielināšanai, šim argumentam nevar piekrist.

205 Turklāt iespējai, ka kapitāla palielināšana ļauj gūt pietiekamu likviditāti, lai izvairītos no *Banco Popular* noregulējuma, ir pretrunā tas, ka *Banco Popular* valde 2017. gada 6. jūnijā secināja, ka banka atrodas maksātnespējas situācijā.

206 Tādējādi prasītāji nepaskaidro, kādā veidā šī kapitāla palielināšana būtu varējusi konkretizēties pietiekami īsā termiņā, lai ļautu ieguldīt līdzekļus, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju, ne arī to, kādā veidā tā būtu varējusi aizkavēt noguldījumu aizplūšanu un atjaunot *Banco Popular* ilgtermiņa likviditātes pozīciju. Tādējādi prasītāji nav pierādījuši, ka kapitāla palielināšana būtu iespējams alternatīvs risinājums *Banco Popular* noregulējumam.

207 Ceturtām kārtām, prasītāji apgalvo, ka *Banco Popular* aktīvu nodalīšana bija iespējama. Tie norāda, ka *Banco Popular* strādāja pie savu nekustamā īpašuma aktīvu pārdošanas 6 miljardu euro apmērā un ka 2017. gada 5. maijā tā bija norādījusi, ka šajā ziņā tika panākts progress. Pēc to domām, vēlāki fakti apstiprināja to, ka *Banco Popular* varēja pilnībā vai daļēji nodalīt ienākumus nenesošos aktīvus. *Banco Santander* pēc tās iegādes esot nodevusi pārdošanai 51 % no *Banco Popular* konfiscētajiem aktīviem un nedrošajiem parādiem, un starptautiskie fondi esot izrādījuši interesi iegādāties šos aktīvus. Turklāt 2017. gada maijā *Banco Popular* esot paziņojusi, ka tā plāno pārdot savus nestratēģiskos aktīvus un esot saņēmusi saistošus cenas piedāvājumus vairākiem no šiem aktīviem. Prasītāji apgalvo, ka, pat pieņemot, ka *Banco Popular* aktīviem, kuri nenes ienākumus, un nestratēģiskajiem aktīviem nebija tūlītēja pircēja, tos varēja nodot pagaidu iestādei. Atsevišķa aktīvu pārdošana būtu ļāvusi *Banco Popular* iegūt īstermiņa likvīdus, lai dažas nedēļas turpinātu savu darbību un tādējādi veiktu privātu pārdošanu vai kapitāla palielināšanu.

208 Jānorāda, ka prasītāju argumenti balstās uz vienkāršiem pieņēmumiem, ka aktīvu pārdošana bija iespējama. Tie norāda, ka *Banco Popular* būtu varējusi pārdot ienākumus nenesošos aktīvus vai nestratēģiskos aktīvus, neprecizējot, kādi tieši ir šie aktīvi, par kādu summu tos varētu pārdot, nedz arī to, vai pircēji bija ieinteresēti tos iegādāties, vai pat to, vai šādi darījumi noritēja. Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāji paši atsaucas uz pieņēmumu, ka šiem aktīviem varētu nebūt tūlītēja pircēja. No tā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka aktīvu pārdošana tik tiešām bija īstenojama pietiekami īsā termiņā, lai ļautu *Banco Popular* iegūt pietiekamu likviditāti, lai reaģētu uz masveida noguldījumu izņemšanu un izvairītos no tā, ka tā 2017. gada 6. jūnijā atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

209 Attiecībā uz prasītāju norādīto iespēju gadījumā, ja nebūtu tūlītēja pircēja, pārcelt ienākumus nenesošos aktīvus vai nestratēģiskos aktīvus uz pagaidu iestādi, lai pēc tam tos pārdotu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 25. un 26. pantu, pietiek konstatēt, ka runa ir nevis par alternatīviem risinājumiem noregulējumam Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, bet gan par citiem noregulējuma instrumentiem, kuru izmantošana pēc definīcijas nozīmē, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

210 Attiecībā uz prasītāju apgalvoto faktu, ka *Banco Popular* 2017. gada 5. maijā esot informējusi, ka tika panākts progress nekustamo īpašumu aktīvu pārdošanā, pietiek konstatēt, ka prasītāji nepierāda, ka šo projektu varētu īstenot pirms *Banco Popular* maksātnespējas konstatēšanas.

211 Attiecībā uz prasītāju apgalvojumu, ka *Banco Popular* esot saņēmusi saistošus cenu piedāvājumus vairākiem tās aktīviem, ir jānorāda, ka tas nav pamatots ne ar vienu pierādījumu. Atsaucoties vienīgi uz rakstiem presē, prasītāji norāda uz *Targo Bank* pārdošanu *Crédit mutuel* 2017. gada 2. jūnijā un apspriedēm par *TotalBank* pārdošanu par 500 miljoniem euro. Pietiek norādīt, pirmkārt, ka *Targo Bank* pārdošana neietekmēja *Banco Popular* maksātnespēju un, otrkārt, ka prasītāji nav pierādījuši, ka *TotalBank* pārdošana būtu varējusi notikt termiņā, kas saprātīgi ļautu *Banco Popular* atrast pietiekamus likvīdus, lai segtu savas saistības 2017. gada 7. jūnijā.

212 Attiecībā uz prasītāju apgalvoto faktu, ka pēc *Banco Popular* pārdošanas *Banco Santander* veica aktīvu pārdošanu, pietiek konstatēt, ka tam nav nozīmes, novērtējot noregulējuma shēmas tiesiskumu.

213 Visbeidzot, jānorāda, kā to dara VNV, ka ir tīri spekulatīvi apgalvot, ka šo aktīvu pārdošanas darījumus būtu bijis iespējams veiksmīgi veikt pat tad, ja *Banco Popular* būtu bijis dots vairāk laika. Katrā ziņā prasītāji, pat pieņemot, ka aktīvu pārdošana varēja notikt pietiekami īsā termiņā,

lai varētu sniegt jaunu likviditātes palīdzību, nepaskaidro, kādā veidā šādas darbības būtu ļāvušas novērst noguldījumu izņemšanu un atjaunot tirgus uzticību un līdz ar to pārtraukt likviditātes noplūdi un atjaunot *Banco Popular* dzīvotspēju ilgtermiņā.

214 Prasītāji arī norāda, ka 2017. gada 5. jūnijā ECB esot konstatējusi, ka *Banco Popular* paredzēja palielināt kapitālu, nododot nestratēģiskus aktīvus un izveidojot aktīvu pārdošanas plānu, un ka tā neesot apgalvojusi, ka šos risinājumus nebija iespējams īstenot.

215 Ar šo argumentu prasītāji atsaucas uz ECB 2017. gada 5. jūnija vērtējumu par *Banco Popular* ārkārtas likviditātes palīdzības pieprasījumu, kurā ECB aprakstīja objektīvos elementus saistībā ar *Banco Popular* likviditātes situācijas attīstību, piemēram, likviditātes seguma prasības attīstību, tās līdzsvarošanas kapacitāti (*counterbalancing capacity*) un noguldījumu izņemšanu, kā arī vēl notiekošo bankas pieņemto likviditāti veicinošo pasākumu īstenošanu. Šajā ziņā ECB norādīja, ka saskaņā ar *Banco Popular* sniegto informāciju līdz jūnija vidum bija sagaidāma papildu likvīdu mobilizācija, izmantojot parādsaistību samazināšanu, obligāciju pārdošanu un ienākumus nenesošo aktīvu pārdošanu.

216 Jākonstatē, ka ECB ir veikusi vienīgi *Banco Popular* likviditātes stāvokļa attīstības faktisko apstākļu aprakstu un, kā tā precizē, pamatojoties uz pašas bankas sniegtajiem datiem. ECB nebija jālemj par bankas paredzēto pasākumu iespējamību. Turklāt ir precizēts, ka šiem pasākumiem bija jārada jauni likvīdi *Banco Popular* jūnija vidū, proti, pēc noregulējuma pieņemšanas.

217 Turpretī ir jānorāda, ka 2017. gada 6. jūnijā savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespēju ECB uzskatīja, ka, lai gan iepriekšējās nedēļās *Banco Popular* bija izstrādājusi dažādus pasākumus, kas rada papildu naudas līdzekļus, un sākusi tos īstenot, īstenoto un vēl sagaidāmo ienākošo plūsmu apmērs nav pietiekams, lai labotu bankas likviditātes stāvokļa pasliktināšanos novērtēšanas dienā. Tā arī norādīja, ka *Banco Popular* bija tikai ļoti ierobežotas iespējas iegūt līdzekļus, veicot regulārus darījumus tirgū vai ar valsts centrālās bankas darījumiem, un ka tā nevarēja mobilizēt pietiekami daudz papildu likvīdu, izmantojot pasākumus, kas bija paredzēti tās ārkārtas finansēšanas un sanācijas plānos. ECB norādīja, ka *Banco Popular* jau bija veikusi dažādus pasākumus, lai koriģētu savu likviditātes stāvokli, bet tomēr šie pasākumi galu galā nebija pietiekami, lai labotu tās naudas līdzekļu stāvokļa pasliktināšanos.

218 Piektām kārtām, prasītāji apgalvo, ka būtu bijis iespējams īstenot *Banco Popular* privātu pārdošanu trešajai personai. VNV šo risinājumu esot noraidījusi laika trūkuma dēļ, ņemot vērā likviditātes neesamību, nevis neiespējamības dēļ. Lai gan vairākas iestādes esot iesniegušas piedāvājumus, tādējādi paužot savu interesi par *Banco Popular* iegādi, Eiropas iestādes esot aicinājušas tikai divus potenciālos pircējus piedalīties 2017. gada jūnija sākumā notikušajā pārdošanas procedūrā. Tie piebilst, ka ir kļūdaini apgalvot, ka privātās pārdošanas procedūra 2017. gada maijā bija neveiksmīga, jo vienībām, kuras bija ieinteresētas iegādāties *Banco Popular*, piedāvājums bija jāiesniedz līdz 2017. gada jūnija beigām.

219 Jānorāda, ka šis arguments ir balstīts uz kļūdainu faktu izpratni.

220 Kā norādīts šī sprieduma 59. punktā, ECB savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju bija konstatējusi, ka sarunas privātās pārdošanas procedūras ietvaros līdz šim nebija izraisījušas pozitīvu rezultātu un ka šīs pārdošanas īstenošana nebija paredzama termiņā, kas ļautu *Banco Popular* samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

221 Tāpat ir jāuzskata, ka, tā kā *Banco Popular* valde atzina, ka 2017. gada 6. jūnijā banka atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tā līdz ar to atzina, ka privātās pārdošanas veikšana šajā datumā vairs nebija iespējama.

222 Tādējādi noregulējuma shēmas 26. apsvērumā VNV aprakstīja pasākumus, ko *Banco Popular* ir veikusi, lai mēģinātu novērst savas likviditātes problēmas, tostarp 2017. gada aprīlī uzsākto privātās pārdošanas procedūru. VNV norādīja, ka sākotnēji termiņš potenciālo pircēju piedāvājumu iesniegšanai bija noteikts 2017. gada 10. jūnijā un ka jūnija sākumā tas tika pagarināts līdz 2017. gada jūnija beigām. Tā konstatēja, ka tomēr noregulējuma shēmas datumā šī procedūra nebija pabeigta.

223 Noregulējuma shēmas 3.2. pantā VNV norādīja, ka nav pamatotu izredžu, ka citi privāta rakstura pasākumi varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju, un ka šādu pasākumu neesamību var tostarp secināt no tā, ka privātā pārdošanas procedūra nav devusi pozitīvu rezultātu termiņā, kas ļautu bankai samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā. Noregulējuma shēmas 6.6. pantā VNV arī norādīja, ka laikposmā tieši pirms noregulējuma *Banco Popular* veica privātās pārdošanas procedūru un ka 2017. gada 29. maija nedēļā šķita, ka šī procedūra būs neveiksmīga.

224 Tādējādi VNV konstatēja, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā *Banco Popular* uzsāktā privātā pārdošanas procedūra bija neveiksmīga. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, neviens potenciālais pircējs, kas piedalījās šajā procedūrā, nebija iesniedzis saistošu cenas piedāvājumu *Banco Popular* iegādei.

225 Tā kā kopš 2017. gada aprīļa bankas uzsāktā privātās pārdošanas procedūra nebija izraisījusi nevienu saistošu cenas piedāvājumu un bija nepieciešams pagarināt piedāvājumu iesniegšanas termiņu, nebija paredzams, ka tā varētu tikt pabeigta, pirms *Banco Popular* tika atzīta par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Fakts, ka potenciālo pircēju rīcībā bija termiņš līdz jūnija beigām piedāvājuma iesniegšanai, nevar atspēkot šo konstatējumu. Prasītāji tātad nav pierādījuši, ka privātas pārdošanas procedūra būtu alternatīvs risinājums noregulējumam.

226 Sestām kārtām, prasītāji norāda, ka, ja neviens no iepriekš minētajiem alternatīvajiem pasākumiem nebūtu iespējams, *Banco Popular* sabrukumu būtu ļāvusi novērst valsts atbalsta vai VNF finansējuma piešķiršana. Tie uzskata, ka nekas neliedza Spānijas valstij uz laiku ieguldīt *Banco Popular* kapitālā.

227 Šajā ziņā pietiek konstatēt, pirmkārt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu noregulējuma shēmas ietvaros, izmantojot noregulējuma instrumentus, VNV var izmantot VNF tikai tādā apmērā, kas nepieciešams, lai nodrošinātu noregulējuma instrumentu efektīvu izmantošanu, tostarp, lai dotu aizdevumus noregulējamajai iestādei. No tā skaidri izriet, ka šī iespēja var tikt paredzēta tikai noregulējuma pasākuma ietvaros un nekādā gadījumā nav tam alternatīvs pasākums.

228 Otrkārt, no šī sprieduma 183. punkta izriet, ka vienīgi kompetentās valsts iestādes var lemt par atbalsta piešķiršanu vai nepiešķiršanu un ka ne VNV, ne Komisija nevar pieprasīt dalībvalstij piešķirt atbalstu kādai vienībai.

229 Turklāt, kā norāda Komisija, šāds risinājums būtu pretrunā noregulējuma mērķiem ierobežot nodokļu maksātāju segtās izmaksas. Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta c) apakšpunktu viens no noregulējuma mērķiem ir aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem.

230 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka pastāv iespējami alternatīvi risinājumi, kurus VNV būtu vajadzējis ņemt vērā.

231 Līdz ar to VNV un Komisija nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts, tāpēc otrā daļa ir jānoraida.

c) Par trešo daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu

232 Prasītāji apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktu, jo sabiedrības intereses nevar pārkāpt Savienības tiesību pamatprincipus un VNV bija jālīdzsvaro dažādas intereses. Tāpēc VNV būtu bijis jāatzīst, ka sabiedrības intereses neattaisno ne samērīguma principa pārkāpumu, ne diskriminējošu un patvaļīgu iejaukšanos.

233 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktā ir paredzēts, ka šī panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķiem regulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus šīs regulas 14. pantā minētos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

234 Noregulējuma mērķi, kas uzskaitīti Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta pirmajā daļā, ir šādi: garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību; izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos; aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem; aizsargāt noguldītājus un ieguldītājus; aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

235 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā nosacījuma ievērošana nozīmē pārbaudīt, vai šīs regulas 14. pantā minētie mērķi, it īpaši, garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un saglabāt finansiālo stabilitāti, tiks labāk sasniegti ar noregulējuma darbību nekā ar vienības likvidāciju.

236 Šajā lietā noregulējuma shēmas 4. pantā VNV, līdzsvarojot Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā precizētos noregulējuma mērķus ar šīs lietas raksturu un apstākļiem, secināja, ka noregulējums uzņēmuma pārdošanas instrumenta veidā ir nepieciešams sabiedrības interesēs Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 5. punkta izpratnē.

237 Noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV norādīja, ka noregulējums ir nepieciešams un samērīgs ar Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta pirmajā daļā paredzētajiem mērķiem, proti, garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, tostarp novēršot kaitīgas ietekmes izplatīšanos – arī uz tirgus infrastruktūru –, un uzturot tirgus disciplīnu. Tā norādīja, ka *Banco Popular* likvidācija parastajā maksātnespējas

procedūrā nebūtu ļāvusi sasniegt šos mērķus tādā pašā mērā. Pēc tam noregulējuma shēmas 4.4. pantā VNV veica analīzi noregulējuma mērķu gaismā, ņemot vērā tajā laikā pastāvošos apstākļos.

238 Turklāt jāatgādina, ka Lēmuma 2017/1246 4. apsvērumā, ar ko apstiprināja noregulējuma shēmu, Komisija tieši norādīja, ka tā piekrīt noregulējuma shēmai un jo īpaši iemesliem, ko VNV minēja, lai pamatotu noregulējuma darbības nepieciešamību sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 5. pantu.

239 Prasītāju argumenti nevar likt apšaubīt VNV un Komisijas konstatējumus, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

240 Pirmkārt, prasītāji neapgalvo, ka noregulējuma shēma neatbilst Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta pirmās daļas sabiedrības interešu mērķiem, lai aizsargātu *Banco Popular* svarīgās funkcijas un saglabātu finansiālo stabilitāti. Otrkārt, prasītāji neizvirza nevienu argumentu, kas varētu pierādīt, ka šie mērķi tiktu sasniegti, ja *Banco Popular* būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

241 Pirmām kārtām, prasītāji norāda, ka noregulējuma shēma ir pretrunā samērīguma principam. Hartas 17. pantā paredzētajiem tiesību uz īpašumu ierobežojumiem, kā tas ir noregulējuma gadījumā, vajadzētu būt nepieciešamiem un samērīgiem ar izvirzīto mērķi. Samērīguma prasības esot paredzētas Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktā. Tie atsaucas uz Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru noregulējuma darbībai ir jāizvairās no vērtības iznīcināšanas.

242 Prasītāji būtībā norāda, ka noregulējuma darbība neatbilst Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietvertajam sabiedrības interešu kritērijam, jo tā rada to tiesību uz īpašumu nesamērīgu aizskārumu un nelietderīgu vērtības iznīcināšanu.

243 Tomēr ir jānorāda, ka pretēji tam, ko norāda prasītāji, Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā nosacījuma ievērošana nenozīmē, ka VNV ir jāsabalansē dažādās intereses, uz kurām tie atsaucas, proti, sabiedrības intereses bankas noregulējuma veikšanā, no vienas puses, un akcionāru privātās intereses, no otras puses.

244 Jākonstatē, ka prasītāji atsaucas uz kļūdainu Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta otrās daļas interpretāciju, kurā ir paredzēts, ka, "tiecoties panākt pirmajā daļā minētos mērķus, [VNV], Padome, Komisija un, attiecīgā gadījumā, valstu noregulējuma iestādes cenšas maksimāli samazināt noregulējuma izmaksas un neiznīcināt vērtību, ja vien tas nav nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai".

245 Proti, no šīs tiesību normas izriet, ka Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta pirmajā daļā minētie noregulējuma mērķi iespēju robežās ir jāsasniedz ar noregulējuma instrumentu, kas izraisa mazāku vērtības zudumu. Tomēr, kā precizēts šajā tiesību normā, ja ar izvēlēto noregulējuma instrumentu izraisītā vērtības iznīcināšana ir nepieciešama šo mērķu sasniegšanai un tātad notiek sabiedrības interesēs, noregulējums nevar tikt uzskatīts par nesamērīgu.

246 Turklāt, kā uzsver Komisija, vērtības iznīcināšana Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta otrās daļas izpratnē attiecas ne tikai uz akcionāru un pašu kapitāla instrumentu turētāju mantiskām interesēm, bet arī uz noguldītāju, darbinieku un citu kreditoru mantiskām interesēm.

247 Turklāt jāatzīmē, ka noregulējuma shēmas 4.5. pantā VNV secināja, ka noregulējums arī palīdzēja samazināt vērtības iznīcināšanu, ņemot vērā, ka *Banco Popular* likvidācija būtu radījusi lielākus zaudējumus kreditoriem nekā noregulējums. VNV noregulējuma shēmas 4.6. pantā arī uzskatīja, ka ar noregulējuma darbības veikšanu saistītos trūkumus un izmaksas, galvenokārt, akcionāru un pakārtoto kreditoru zaudējumus, atsvēršot no tā izrietošie ieguvumi, proti, kritiski svarīgu funkciju saglabāšana, negatīvās ietekmes uz ekonomiku un finanšu stabilitāti ierobežošana, kā arī izvairīšanās no zaudējumiem, kas varētu rasties citiem kreditoriem.

248 Turklāt prasītāji arī norāda, ka, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 6. panta 3. punktu un 15. panta 2. punktu, noregulējuma instrumenti ir piemērojami tā, lai līdz minimumam samazinātu ietekmi uz grupu kopumā.

249 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka noregulējuma shēmas 4.7. pantā VNV saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 6. panta 3. un 5. punktu, ņemot vērā to, ka *Banco Popular* bija meitasuzņēmums Portugālē, uzskatīja, ka uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošana neietekmētu Portugāles meitasuzņēmumu, savukārt *Banco Popular* likvidācijai būtu negatīva ietekme uz to.

250 Prasītāji arī norāda, ka, pieņemot, ka *Banco Popular* noregulējums bija nepieciešams, varēja tikt izmantots viens vai vairāki alternatīvi pasākumi, kas minēti šī pamata otrajā daļā, aizstājot *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanu un *Banco Popular* pārdošanu, kas būtu ļāvis izvairīties no ieguldītāju vērtības iznīcināšanas un prasītāju tiesību uz īpašumu aizskāruma.

251 Pietiek konstatēt, ka no otrās daļas analīzes izriet, ka prasītāju norādītās alternatīvās darbības nebija paredzamas. Katrā ziņā šie argumenti, ar kuriem prasītāji faktiski apstrīd noregulējuma darbības samērīgumu attiecībā pret alternatīvajiem pasākumiem, uz kuriem tie atsaucas saistībā ar savu tiesību uz īpašumu pārkāpumu, nav tādi, lai apšaubītu VNV un Komisijas vērtējumu par Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā nosacījuma ievērošanu.

252 Otrām kārtām, prasītāji apgalvo, ka noregulējuma shēma ir diskriminējoša un patvaļīga. Diskriminācijas aizliegums esot paredzēts Regulas Nr. 806/2014 46. apsvērumā un 6. panta 1. punktā un nostiprināts Hartas 21. panta 1. punktā un LESD 18. pantā. Tie norāda, ka VNV un Spānijas iestāžu iejaukšanās attiecībā uz *Banco Popular* bija diskriminējoša un patvaļīga, ciktāl tās esot pametušas banku, jo tās pamatkapitāls piederēja privātām interesēm, tostarp lielai daļai ārvalstu ieguldītāju.

253 Jānorāda, ka šie prasītāju apgalvojumi nevar tikt interpretēti kā tādi, kuru mērķis būtu pierādīt Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā nosacījuma pārkāpumu. Runa ir tikai par spekulatīviem apgalvojumiem, kuriem nav nekādas saistības ar sabiedrības interešu kritērija ievērošanu.

254 Katrā ziņā attiecībā uz argumentiem, kuru mērķis ir kritizēt Spānijas iestādes par to, ka tās nav piešķīrušas atbalstu *Banco Popular*, lai gan citās situācijās tās to ir darījušas, pietiek konstatēt, ka tie nav iedarbīgi, jo tie nav vērsti pret VNV vai Komisiju. Attiecībā uz argumentu, ka Komisija esot apstiprinājusi valsts atbalsta piešķiršanu Itālijas bankām un ka VNV šajās lietās neesot piemērojusi Regulu Nr. 806/2014, pirmkārt, ir jākonstatē, ka situācijas, kurās dalībvalsts ir izmantojusi publiskos līdzekļus grūtībās nonākušas iestādes sanācijai, ir cieši saistītas ar konkrētiem apstākļiem un nav salīdzināmas ar situāciju šajā lietā un, otrkārt, kā norāda paši prasītāji, VNV uzskatīja, ka šo Itālijas banku noregulējums nav pamatots sabiedrības interesēs, jo tās neveica kritiski svarīgas funkcijas un to likvidācijai nebūtu būtiskas negatīvas ietekmes uz finanšu

stabilitāti. Turklāt, kā uzsvēra Komisija, tā kā šī lieta ir pirmais vienības noregulējuma gadījums, nevar pastāvēt diskriminācija salīdzinājumā ar citiem gadījumiem saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 piemērošanu.

255 No iepriekš minētā izriet, ka VNV un Komisija nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts, un līdz ar to trešā daļa ir jānoraida.

256 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

257 Turklāt, pirmkārt, pirmā pamata trešajā daļā prasītāji pirmo reizi replikas 47. un 48. punktā izvirza argumentus ar nolūku apstrīdēt *Banco Popular* pārdošanas procedūru, pamatojoties uz to, ka tā neatbilstot Regulas Nr. 806/2014 24. panta 2. punkta un Direktīvas 2014/59 38. un 39. panta noteikumiem. Otrkārt, savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem prasītāji izvirza jaunu pamatu par Regulas Nr. 806/2014 24. panta pārkāpumu, tajā tieši norādot, ka ir pārņemti replikas 47. un 48. punktā izvirzītie argumenti.

258 Savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem prasītāji norāda, ka savos iepriekšējos procesuālajos rakstos tie ir norādījuši uz pārdošanas procedūras prettiesiskumu kā samērīguma principa pārkāpuma pakārtotu iemeslu. Jākonstatē, ka prasības pieteikuma daļā, kuras mērķis bija apgalvot, ka noregulējuma darbība ir pretrunā samērīguma principam un, vispārīgāk, daļā, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, prasītāji nav izvirzījuši nevienu argumentu, lai apstrīdētu pārdošanas procedūru. Šajā ziņā, lai gan prasītāji tieši atsaucas uz replikas punktiem, tie nenorāda uz prasības pieteikuma punktu, kurā šis arguments jau būtu ticis izvirzīts.

259 Turklāt ir jānorāda, ka prasītāju norādītā saikne starp šiem argumentiem ar nolūku apstrīdēt pārdošanas procedūru un samērīguma principa pārkāpumu, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktu, nav saprotama. Šie argumenti tātad ir jāanalizē kā jauns pamats, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 24. panta pārkāpumu.

260 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 84. pantu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad šie pamati ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.

261 Šis pamats pirmo reizi tika izvirzīts replikā un iekļauts apsvērumos par iestāšanās rakstiem, un prasītāji nav pamatojuši, kādēļ tie nebija apstrīdējuši pārdošanas procedūras likumību prasības pieteikuma stadijā. Šis jaunais pamats nav balstīts uz faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, par kuriem prasītājiem prasības celšanas brīdī nebija zināms, un prasītāju vēlme atbildēt uz iestāšanās rakstā norādītajiem argumentiem nevar tikt uzskatīta par attaisnojumu šī pamata novēlotai iesniegšanai.

262 Līdz ar to kā nepieņemami ir jānoraida par replikā ietvertie prasītāju argumenti par pārdošanas procedūras tiesiskumu un jaunais pamats par Regulas Nr. 806/2014 24. panta pārkāpumu, kas pirmo reizi izvirzīts apsvērumos par iestāšanās rakstiem.

2. Par otro pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. punkta pārkāpumu

263 Prasītāji apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 20. pantu. Šis pamats ir sadalīts piecās daļās, kas ir balstītas, pirmkārt, uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta pārkāpumu, otrkārt, uz šīs regulas 20. panta 5. punkta a)-c) un f) apakšpunkta pārkāpumu, treškārt, uz *Deloitte* neatkarības neesamību, ceturtkārt, uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta pārkāpumu, jo 2. vērtējums neesot bijis "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks", un, piektkārt, uz šīs regulas 20. panta 7. un 9. punkta pārkāpumu.

264 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Pirms [VNV] lemj par noregulējuma darbības veikšanu vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu, tā nodrošina 2. pantā minētas vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no [VNV] un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības."

265 Šajā lietā ir jāatgādina, ka *Banco Popular* vērtējums, kas tika veikts pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, ietver divus ziņojumus, kas ir pievienoti noregulējuma shēmai.

266 1. vērtējumu, kas datēts ar 2017. gada 5. jūniju, sagatavoja VNV saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, un tā mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie nosacījumi noregulējuma procedūras uzsākšanai.

267 2017. gada 6. jūnija 2. vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu sagatavoja *Deloitte* kā neatkarīgs eksperts.

268 Noregulējuma shēmā ir norādīts, ka, ņemot vērā steidzamību, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10.punktu veiktā 2. vērtējuma mērķis bija noteikt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem.

269 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tā balstās uz Direktīvas 2014/59 36. panta (kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. pantam) prasībām un EBI 2017. gada 23. maija galīgā projekta attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem Nr. 2017/05 un Nr. 2017/06 par vērtējumu noregulējuma mērķiem un par vērtējumu, lai noteiktu atšķirīgu attieksmi pēc noregulējuma, kas paredzēts Direktīvā 2014/59 (turpmāk tekstā – "EBI tehniskie standarti"), 3. nodaļu.

270 Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktā EBI ir atļauts izstrādāt tādus regulatīvos tehnisko standartu projektus, kuru mērķis ir precizēt kritērijus, pamatojoties uz kuriem ir jāveic novērtējuma procedūrā veiktie vērtējumi.

271 EBI tehnisko standartu 3. nodaļa attiecas uz regulatīvo tehnisko standartu projektu Nr. 2017/05 par vērtējumu noregulējuma mērķiem (turpmāk tekstā – "regulatīvie tehniskie standarti"), un tajā saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktu tostarp ir ietverts Komisijas deleģētas

regulas projekts, ar kuru Direktīvu 2014/59 papildina ar regulatīviem tehniskajiem standartiem, kuros precizēti metodes, kas izmantojamas iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības novērtēšanai, kritēriji.

272 Turklāt jānorāda, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā šie regulatīvie tehniskie standarti nebija saistoši, jo Regulas Nr. 806/2014 5. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka VNV, Padome un Komisija ievēro saistošus regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kurus izstrādājusi EBI un pieņēmusi Komisija. Šie regulatīvie tehniskie standarti tika iekļauti Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2018/345 (2017. gada 14. novembris), ar ko Direktīvu 2014/59 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros konkretizēti kritēriji attiecībā uz finanšu iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības noteikšanas metodiku (OV 2018, L 67, 8. lpp.).

273 Noregulējuma shēmas 6.3. pantā VNV norādīja, ka, pieņemot lēmumu par *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanu un konvertāciju, tā balstījās uz 2. vērtējumu, ko papildināja un apstiprināja *FROB* veiktās pārdošanas procedūras rezultāti.

274 Ciktāl 2. vērtējums ietver sarežģītus tehniskus un ekonomiskus vērtējumus, jāatzīst, ka VNV ir plaša rīcības brīvība uzskatīt 2. vērtējumu par derīgu pamatu, lai lemtu par noregulējuma darbībām.

275 Tāpēc, piemērojot šī sprieduma 110.–115. punktā minēto judikatūru, Vispārējās tiesas veiktā pārbaude ir ierobežota pārbaude, ar kuru vienīgi tiek pārbaudīts, vai VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka 2. vērtējums atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta prasībām. Prasītājiem ir jāiesniedz pietiekami pierādījumi, lai atspēkotu 2. vērtējuma ticamību.

a) Par pirmo daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta pārkāpumu

276 Prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkts, ciktāl VNV ir atteikusies iesniegt 1. un 2. vērtējuma gala redakcijas. Savā 2018. gada 30. jūlija atbildē uz Vispārējās tiesas 2018. gada 6. jūlija procesa organizatorisko pasākumu VNV esot apstiprinājusi, ka tā nepublicējot šo vērtējumu galīgās redakcijas. *Deloitte* esot atzinusi, ka vērtējumu galīgās redakcijas esot nepieciešamas un ka tai esot uzticēts tās sagatavot. Prasītāji atsaucas uz saviem 2018. gada 21. septembra apsvērumiem par VNV atbildi uz šo procesa organizatorisko pasākumu un apgalvo, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 64. apsvērumu un 20. panta 11. punktu VNV ir pienākums iesniegt 1. un 2. vērtējuma galīgās redakcijas.

277 Attiecībā uz 1. vērtējumu, ņemot vērā tā mērķi, kas definēts šī sprieduma 266. punktā, un to, ka tā mērķis bija palīdzēt noteikt, vai *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, prasītāji nepaskaidro, kāda būtu lietderība veikt šādu vērtējumu pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas. Turklāt ir jānorāda, ka 1. vērtējums, kura mērķis bija noteikt, vai *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ir kļuvis nevajadzīgs pēc tam, kad ECB 2017. gada 6. jūnijā bija veikusi vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju.

278 Attiecībā uz 2. vērtējumu 2018. gada 30. jūlijā, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, VNV norādīja, ka pēc šī vērtējuma netika veikts galīgais *ex post* vērtējums. Tā uzskatīja, ka, ņemot vērā šī gadījuma īpatnības, tika

secināts, ka galīgais *ex post* vērtējums nekalpotu nekādam praktiskam mērķim saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktu, ne arī izraisītu šīs pašas regulas 20. panta 12. punktā paredzēto lēmumu par kompensāciju.

279 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā paredzētais galīgais *ex post* vērtējums pēc definīcijas notiek pēc noregulējuma shēmas un Komisijas lēmuma pieņemšanas.

280 Turklāt, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punktu, tāds pagaidu vērtējums kā 2. vērtējums ir derīgs pamats noregulējuma shēmas pieņemšanai. Šajā ziņā prasītāji neapstrīd, ka, ņemot vērā steidzamību, provizoriskā vērtējuma izmantošana Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punkta izpratnē bija pamatota.

281 Pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta likumība tiek novērtēta, ņemot vērā tiesiskos un faktiskos apstākļus, kas pastāvēja datumā, kurā šis tiesību akts tika pieņemts (skat. spriedumu, 2015. gada 3. septembris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka, novērtējot šī tiesību akta likumību, nav pieļaujama tādu apstākļu ņemšana vērā, kas ir radušies vēlāk par datumu, kurā ir ticis pieņemts Savienības tiesību akts (skat. spriedumu, 2014. gada 17. decembris, *Si.mobil*/Komisija, T-201/11, EU:T:2014:1096, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

282 No tā izriet – tas, vai tiek veikts galīgais *ex post* vērtējums pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas, nevar ietekmēt apstrīdēto lēmumu spēkā esamību, un prasītāju argumenti nav iedarbīgi.

283 Turklāt attiecībā uz prasītāju apgalvojumu, ka VNV atteikums iesniegt 1. un 2. vērtējuma galīgās redakcijas liecinot par provizorisko redakciju neprecizitāti un ka neesot bijis jāveic *Banco Popular* noregulējums, pietiek konstatēt, ka tā ir tīra spekulācija un tai nav nekāda pamata.

284 Visbeidzot, pretēji tam, ko norāda prasītāji, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punkts, saskaņā ar kuru "vērtējums ir [VNV] lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa", nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tas nozīmētu, ka galīgais *ex post* vērtējums ir noregulējuma lēmuma neatņemama sastāvdaļa. Šajā tiesību normā minētais vērtējums ir vērtējums, uz kuru VNV ir balstījusies, lai pieņemtu noregulējuma shēmu, t. i., šajā gadījumā 2. vērtējums.

285 Līdz ar to pirmā daļa ir jānoraida.

b) Par otro daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a)–c) un f) apakšpunkta pārkāpumu

286 Prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkts, jo neatkarīgs eksperts 2. vērtējumā nav veicis šīs tiesību normas a)–c) un f) apakšpunktā paredzēto mērķu analīzi. Noregulējuma shēmas pieņemšana, ignorējot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta pamatnostādnes, esot pretrunā tiesiskās drošības principam. Prasītāji norāda, ka neatkarīgajam ekspertam, nevis VNV, ir jāizvērtē, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, un jāsniedz informācija, lai lemtu par piemērotāko noregulējuma darbību un tās apmēru. To paredzot 2016. gada noregulējuma plāns, kā arī tas, ka 1. un 2. vērtējums esot jāveic neatkarīgam ekspertam.

287 Pēc prasītāju domām, noregulējuma shēmas 42. un 43. apsvērumā VNV nav minējusi, ka *Deloitte* 2. vērtējumā būtu sasniegusi Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a)-c) un f) apakšpunktā noteiktos mērķus. *Deloitte* esot apstiprinājusi, ka tā nav veikusi šajās tiesību normās paredzēto analīzi. Tāpat arī 1. vērtējumā neesot iekļauta šajās tiesību normās paredzētā analīze. VNV esot noteikusi minimālo *Banco Popular* pārdošanas cenu, nepamatojoties uz vērtējumu. 1. vērtējumā vienīgi esot secināts, ka *Banco Popular* bija maksātspējīga, neanalizējot tās likviditāti. VNV esot atsaukusies uz ECB analīzi par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju. Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta analīze nevarot tikt deleģēta tādai trešajai personai kā ECB.

288 Vispirms ir jānorāda, ka, pretēji prasītāju norādītajam, no Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta pirmās daļas tieši izriet, ka VNV, nevis neatkarīgajam vērtētājam ir pienākums izpildsesijā izvērtēt, vai ir izpildīti šajā tiesību normā paredzētie nosacījumi.

289 Turklāt tam, ka 2016. gada noregulējuma plānā bija norādīts, ka neatkarīgajam novērtētājam ir jāveic 1. un 2. vērtējums, nav nozīmes, jo šajā lietā šis plāns netika piemērots.

290 Prasītāji apgalvo, ka neatkarīgs eksperts 2. vērtējumā nav veicis Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a)–c) un f) apakšpunktā paredzēto mērķu analīzi.

291 Pirmkārt, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka vērtējuma mērķis ir "gūt informāciju, lai konstatētu, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi".

292 Jāatgādina, ka 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma 1. vērtējumu, kura mērķis bija noteikt, vai *Banco Popular* atbilst noregulējuma vai tās pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumiem saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu. Jo īpaši VNV norādīja, ka 1. vērtējuma mērķis bija palīdzēt noteikt, vai *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

293 No tā izriet, ka VNV 1. vērtējumā veica Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktā paredzētā mērķa analīzi. Prasītāji kļūdaini apgalvo, ka šī analīze bija jāveic neatkarīgam ekspertam, jo Regulas Nr. 806/2014 20. panta 3. punkts pilnvaro VNV veikt 1. vērtējumu. Turklāt, tā kā VNV veica šo analīzi, *Deloitte* savā ziņojumā varēja norādīt, ka tā to neiekļauj 2. vērtējumā.

294 Katrā ziņā ir jāprecizē, ka 1. vērtējums, kura mērķis bija noteikt, vai *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ir kļuvis nevajadzīgs pēc ECB 2017. gada 6. jūnijā veiktā novērtējuma. Proti, 1. vērtējumā VNV norādīja, ka tās vērtējuma atsauces datumā, t.i., 2017. gada 31. martā, *Banco Popular* bija maksātspējīga. Savukārt ECB balstījās uz ievērojamo *Banco Popular* noguldījumu izņemšanu, sākot no 2017. gada aprīļa un maija mēnešiem, un uz tās nespēju radīt jaunus likvīdus, lai secinātu, ka 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā. Līdz ar to argumenti, kuru mērķis ir apstrīdēt 1. vērtējumu, nav iedarbīgi.

295 Turklāt Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otrajā daļā ir norādīts, ka pirmās daļas a) punktā paredzētā nosacījuma vērtējumu, proti, lai noteiktu, vai vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, veic ECB, iepriekš apspriežoties ar VNV.

296 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otrajā daļā ECB ir piešķirta prioritāra loma, pat ja tā nav ekskluzīva, jo parasti tai ir jāveic vērtējums par iestādes maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību. Lai gan VNV arī var veikt šādu vērtējumu, tomēr tikai pēc tam, kad tā ir informējusi ECB par savu nodomu to darīt, un tikai tad, ja ECB trīs kalendāro dienu laikā pēc šīs informācijas saņemšanas nav veikusi vērtējumu. Tādējādi prioritāra kompetence veikt šādu vērtējumu ir atzīta ECB, pamatojoties uz to, ka tai kā uzraudzības iestādei ir attiecīgās speciālās zināšanas, jo, tā kā tai šajā statusā ir piekļuve visai prudenciālajai informācijai par attiecīgo vienību, tā vislabāk var noteikt, vai šis nosacījums ir īstenojies, ņemot vērā šīs regulas 18. panta 4. punktā ietverto maksātnespējas vai maksātnespējas iespējamības definīciju, kurā it īpaši ir atsauce uz apstākļiem, kas ir saistīti ar prudenciālo situāciju, piemēram, atļaujas (licences) nosacījumiem, aktīvu apmēru salīdzinājumā ar saistību apmēru vai arī pašreizējo vai nākotnē paredzamo situāciju ar parādiem (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 62. punkts).

297 Līdz ar to prasītāji kļūdaini norāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktā paredzētā mērķa analīzei bija jābūt iekļautai 2. vērtējumā un ECB to nevarēja veikt.

298 Turklāt ir jānorāda, ka prasības pieteikumā un replikā prasītāji norāda Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktā paredzēto mērķi kā tādu, kas atbilst 20. panta 5. punkta a) un c) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem, neizvirzot konkrētus argumentus attiecībā uz c) apakšpunktā izvirzīto mērķi.

299 Otrkārt, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta f) apakšpunktā ir paredzēts, ka vērtējuma mērķis ir, "ja tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai īpašumtiesību instrumentiem un vairotu [VNV] izpratni par to, ko, piemērojot 24. panta 2. punkta b) apakšpunktu, nozīmē komerciāli nosacījumi".

300 Pretēji prasītāju norādītajam, noregulējuma shēmas 42. apsvēruma c) punktā ir tieši norādīts, ka provizoriskais vērtējums tika veikts, lai apkopotu informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem.

301 Turklāt *Deloitte* precizē, ka tās ziņojums tika sagatavots, lai nodrošinātu neatkarīgu vērtējumu atbilstoši Direktīvas 2014/59 36. panta 4. punkta b), f) un g) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem. Šīs Direktīvas 2014/59 tiesību normas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b), f) un g) apakšpunkta noteikumiem.

302 Katrā ziņā ir jānorāda, ka, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, ja situācijas steidzamības dēļ nav iespējams izpildīt 7. un 9. punkta prasības, veic provizorisku vērtējumu. Šajā tiesību normā ir tieši norādīts, ka šis provizoriskais vērtējums atbilst 4. punkta prasībām un, ciktāl tas konkrētajos apstākļos ir saprātīgi iespējams, 1., 7. un 9. punkta prasībām. Turklāt Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā ir norādīts, ka vērtējumu, kas neatbilst visām 1. un 4. līdz 9. punktā izklāstītajām prasībām, uzskata par provizorisku vērtējumu.

303 No tā izriet, ka tādās situācijās kā šajā lietā, kad vērtējums ir jāveic steidzami, tas ir uzskatāms par provizorisku vērtējumu, kam nav jāatbilst visiem Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punktā paredzētajiem mērķiem.

304 Tādējādi otrā daļa ir jānoraida.

c) Par trešo daļu, kas attiecas uz Deloitte *neatkarības neesamību*

305 Prasītāji apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktu un 44. pantu, tos lasot kopā ar Deleģētās regulas 2016/1075 38.–41. pantu, *Deloitte* neatkarības neesamības dēļ.

306 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktu vērtēšana jāveic personai, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no VNV un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

307 Prasības novērtētāju neatkarībai ir precizētas Deleģētās regulas 2016/1075 37.–41. pantā. Deleģētās regulas 2016/1075 38. pantā ir paredzēti trīs kumulatīvi nosacījumi, lai vērtētāju varētu uzskatīt par neatkarīgu no jebkādām publiskām iestādēm un no attiecīgās struktūras. Pirmkārt, vērtētājam ir vajadzīgā kvalifikācija, pieredze, prasmes, zināšanas un resursi, un tas var efektīvi veikt vērtēšanu bez nepamatotas paļaušanās uz jebkādu attiecīgo publiskā sektora iestādi vai attiecīgo vienību. Otrkārt, vērtētājs ir juridiski nodalīts no attiecīgajām publiskā sektora iestādēm un attiecīgās vienības. Treškārt, vērtētājam šīs deleģētās regulas 41. panta nozīmē nav būtisku kopīgu interešu vai interešu konflikta.

308 Ir jānorāda, ka prasītāji neapgalvo, ka *Deloitte* nebūtu vajadzīgās kvalifikācijas, pieredzes, prasmju, zināšanu un resursu, lai efektīvi veiktu vērtējumu Deleģētās regulas 2016/1075 38. pantā paredzētā pirmā nosacījuma izpratnē. Tie arī neapgalvo, ka *Deloitte* nebija juridiski nodalīta no attiecīgajām publiskā sektora iestādēm, proti, VNV un *FROB*, un no *Banco Popular* Deleģētās regulas 2016/1075 38. panta otrā nosacījuma nozīmē.

309 Pirmām kārtām, prasītāji apgalvo, ka VNV, pārkāpjot Deleģētās regulas 2016/1075 39. panta 3. punkta a) apakšpunktu, esot izdarījusi nepamatotu ietekmi uz *Deloitte*, uzdodot tai nesniegt atzinumu par Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a)-c) un f) apakšpunktu un tādējādi atkāpties no saviem neatkarīga eksperta pienākumiem. *Deloitte* pēc VNV norādījumiem esot pieņēmusi, ka tiks piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, nevis sniegusi informāciju, kas ļautu izlemt par noregulējuma instrumentu. VNV esot devusi rīkojumu *Deloitte* nesagatavot galīgo vērtējumu. Lai gan noregulējuma iestāde var konsultēties ar ekspertu, tā nevarot viņam dot norādījumus.

310 Deleģētās regulas 2016/1075 39. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka attiecībā uz vērtējuma veikšanu neatkarīgais vērtētājs nedrīkst lūgt vai pieņemt norādījumus vai vadlīnijas no attiecīgām publiskā sektora iestādēm vai attiecīgās vienības.

311 Tāpat ir jānorāda, ka Deleģētās regulas 2016/1075 39. panta 4. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka "šā panta 3. punkt[s] neliedz sniegt norādījumus, vadlīnijas, telpas, tehnisko aprīkojumu vai cita veida atbalstu, ja iecēlējiestādes novērtējumā, vai tādas citas pilnvarotās iestādes novērtējumā, kas ir pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, to uzskata par vajadzīgu, lai sasniegtu vērtēšanas mērķus".

312 Šajā ziņā Deleģētās regulas 2016/1075 35. apsvērumā ir ietverti precizējumi, saskaņā ar kuriem:

"Turklāt būtu jānodrošina, ka neatkarīgais vērtētājs spēj efektīvi veikt vērtējumu, nepamatoti nepaļaujoties ne uz vienu saistītu publiskā sektora iestādi, tostarp noregulējuma iestādi un iestādi vai vienību, kas minēta Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā. Tomēr norādījumu vai vadlīniju sniegšanu, kas nepieciešamas, lai atbalstītu vērtējuma veikšanu (piemēram, attiecībā uz metodoloģiju, kas nodrošināta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem

vērtēšanas jomā ar noregulējumu saistītiem mērķiem) nevajadzētu uztvert kā nepamatotu paļaušanos, ja šādus norādījumus vai vadlīnijas uzskata par nepieciešamām, lai atbalstītu vērtējuma veikšanu [..]".

313 No tā izriet, ka pretēji tam, ko norāda prasītāji, Deleģētās regulas 2016/1075 39. pants nevar tikt interpretēts tādējādi, ka ar to noregulējuma iestādei būtu aizliegts neatkarīgajam novērtētājam sniegt jebkāda veida norādījumus.

314 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punktā vērtējuma mērķi ir definēti atkarībā no piemērotā noregulējuma instrumenta. It īpaši Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta f) apakšpunktā ir definēti vērtēšanas mērķi gadījumā, ja tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, kas atšķiras no šīs pašas regulas 20. panta 5. punkta d) un e) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem, kas attiecas uz gadījumiem, kad tiek piemērots vai nu iekšējās rekapitalizācijas instruments vai arī vai pagaidu iestādes vai aktīvu nodalīšanas instruments.

315 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b) apakšpunkts, kurā ir paredzēts, ka, ja noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi ir izpildīti, vērtēšanas mērķis ir sniegt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par piemēroto noregulējuma darbību, ko veikt attiecībā uz vienību, ir jāinterpretē tādējādi, ka vērtēšanai ir jāiesniedz VNV tehniskā un ekonomiskā informācija, kas ļauj īstenot pēdējās minētās izvēlēto noregulējuma instrumentu.

316 No šīs tiesību normas neizriet, ka novērtētājam pašam būtu jānosaka piemērotākais noregulējuma instruments. Lēmumu par piemērojamā noregulējuma instrumenta izvēli pieņem noregulējuma iestāde, nevis neatkarīgs novērtētājs.

317 Tas, ka neatkarīgajam novērtētājam tiek lūgts veikt vērtējumu, lai piemērotu īpašu instrumentu, ja tas ir nepieciešams, lai sasniegtu vērtēšanas mērķus, nevar tikt uzskatīta par pārmērīgu atkarību no noregulējuma iestādes. Tāpēc tas, ka VNV uzskatīja, ka ar uzņēmuma pārdošanas instrumentu var vislabāk sasniegt noregulējuma mērķus, un ka tā uzdeva *Deloitte* veikt vērtējumu, kas atbilst šā instrumenta mērķiem, ir jāuzskata par norādījumu formu atbilstoši Deleģētās regulas 2016/1075 39. panta 4. punkta a) apakšpunktam, kas neskar vērtētāja neatkarību.

318 Attiecībā uz argumentu, ka VNV esot devusi rīkojumu *Deloitte* nesniegt atzinumu par Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a)-c) un f) apakšpunktu, jāatsaucas uz šī pamata otrās daļas analīzi.

319 Attiecībā uz argumentu, ka VNV esot devusi norādījumus *Deloitte* nesagatavot galīgo vērtējumu, pietiek atgādināt, ka šis fakts, kas notika pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas, katrā ziņā nevar likt apšaubīt tās likumību.

320 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka VNV būtu devusi norādījumus *Deloitte*, pārkāpjot Deleģētās regulas 2016/1075 39. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

321 Otrām kārtām, prasītāji norāda, ka šīs VNV ietekmes uz *Deloitte* rezultātā vērtētājam bijušas būtiskas kopīgas vai konfliktējošas intereses ar publiskā sektora iestādi Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta 1. punkta izpratnē, tādējādi pārkāpjot tās pašas Deleģētās regulas

38. pantu. Prasītāji arī norāda, ka *Deloitte* esot pārkāpusi Deleģētās regulas 2016/1075 39. panta 3. punkta b) apakšpunktu, jo kopš noregulējuma tā esot virzījusi *Banco Popular* integrēšanu *Banco Santander*.

322 Pirmkārt, kā izriet no šī sprieduma 310.–320. punkta, šis arguments ir jānoraida, ciktāl ar to tiek secināta būtisku kopēju vai konfliktējošu interešu esamība, jo VNV esot īstenojusi nepamatotu ietekmi uz *Deloitte*, pārkāpjot Deleģētās regulas 2016/1075 39. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

323 Turklāt attiecībā uz Deleģētās regulas 2016/1075 38. pantā paredzētā trešā nosacījuma pārkāpumu šīs Deleģētās regulas 41. panta 1. punktā ir paredzēts, ka neatkarīgajam vērtētājam nav faktisku vai potenciālu būtisku interešu, kas ir kopīgas vai kas ir konfliktā ar publiskā sektora iestādes vai attiecīgās vienības interesēm.

324 Saskaņā ar Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta 2. punktu 1. punkta nolūkos faktiskās vai potenciālās intereses uzskata par būtiskām, ja iecēlējiestādes novērtējumā vai tādas citas pilnvarotās iestādes novērtējumā, kas var būt pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, minētās intereses varētu ietekmēt – vai būtu pamatoti uzskatāms, ka tās ietekmē – neatkarīgā vērtētāja spriedumu, kad tas veic vērtēšanu. Šī panta 3. punktā ir precizēts, ka būtiskas ir intereses, kas ir kopīgas vai konfliktā ar vienības locekļiem vai kreditoriem.

325 Pietiek konstatēt, ka prasītāji nenorāda, kas šajā gadījumā būtu šīs faktiskās vai potenciālās būtiskās kopīgās vai konfliktējošās intereses starp *Deloitte* un VNV vai starp *Deloitte* un *Banco Popular*.

326 Visbeidzot Deleģētās regulas 2016/1075 39. panta 3. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka attiecībā uz vērtējuma veikšanu neatkarīgais vērtētājs nedrīkst lūgt vai pieņemt finansiālas vai cita veida priekšrocības no jebkuras attiecīgās publiskā sektora iestādes vai attiecīgās vienības.

327 Jākonstatē, tāpat kā to dara Komisija un VNV, ka iespējamās komerciālas saistības, kas pēc noregulējuma ir noslēgtas starp *Deloitte* un *Banco Santander*, nav būtiskas un ar tām nevar tikt radīts *Deloitte* interešu konflikts 2. vērtējuma īstenošanas brīdī.

328 No tā izriet, ka neviens no prasītāju argumentiem nevar pierādīt *Deloitte* neatkarības trūkumu.

329 Līdz ar to trešā daļa ir jānoraida.

d) Par ceturto daļu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta pārkāpumu, jo 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks"

330 Prasītāji apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru tai ir jānodrošina, ka tiek veikts objektīvs, piesardzīgs un reālistisks uzņēmuma aktīvu un saistību novērtējums. Šis noteikums nesniedzot VNV ievērojamu rīcības brīvību un VNV pienākums esot pierādīt, ka vērtējumi atbilst piemērojamajiem noteikumiem. Šī daļa būtībā ir iedalīta trīs iebildumos.

1) Par pirmo iebildumu, saskaņā ar kuru 2. vērtējums bija balstīts uz kļūdainiem kritērijiem

331 Prasītāji norāda, ka 2. vērtējumā ir atsauce tikai uz Direktīvu 2014/59 un Likumu 11/2015 un ka tādējādi tas neatbilst Regulai Nr. 806/2014. *Deloitte* atzīstot, ka 2. vērtējums nav balstīts uz darbības turpinātības iespēju, bet tā esot veikusi vērtējumu likvidācijas procesā. *Deloitte* tādējādi neesot ņēmusi vērā aktīvu vērtību, ko pircējs būtu ņēmis vērā, ja tam būtu nodoms turpināt *Banco Popular* darbību, kā tas faktiski esot noticis. Esot kļūdaini pielīdzināt prasītāju zaudējumus tiem, kas tiem būtu radušies parastā maksātnespējas procedūrā. *Deloitte* esot bijusi jāaprēķina vērtība, balstoties uz darbības turpināšanu. Izmantojot likvidācijas vērtību, *Deloitte* esot par zemu novērtējusi *Banco Popular* aktīvu vērtību.

332 Jāprecizē, ka Direktīvā 2014/59, kas minēta 2. vērtējumā, ir ietverti noteikumi, kas ir līdzvērtīgi Regulas Nr. 806/2014 noteikumiem.

333 Turklāt jānorāda, ka šo argumentu pamatā ir kļūdaina 2. vērtējumā izmantotās metodoloģijas izpratne. 2. vērtējumam ir divas daļas, pirmajā ir *Banco Popular* provizoriskais vērtējums un otrajā – likvidācijas iespējas simulācija. Pirmās daļas mērķis ir noteikt *Banco Popular* ekonomisko vērtību, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu. Otrās daļas mērķis ir noteikt, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra atbilstoši Spānijas tiesību aktiem.

334 VNV pieņēma noregulējuma shēmu, ņemot vērā 2. vērtējuma pirmo daļu, kurā ietverts pašas *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtējums. Turpretī, tā kā *Deloitte* precizēja, ka tās rīcībā nav ne visas nepieciešamās informācijas, ne arī pietiekama laika, lai šajā posmā veiktu vairāk kā tikai orientējošu aplēsi, 2. vērtējuma otrā daļa atbilst sākotnējai simulācijai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 9. punktu. 3. vērtējums, kas ir galīgais vērtējums, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, tika veikts pēc noregulējuma.

335 Likvidācijas vērtība, attiecībā uz kuru prasītāji apstrīd to, kā *Deloitte* to ir izmantojusi, atbilst 2. vērtējuma otrajai daļai.

336 Ja prasītāji ar savu argumentu apstrīd 2. vērtējuma otro daļu, tad pietiek norādīt, ka tas nav iedarbīgs. Atšķirības noteikšana starp attieksmi, kāda bija pret *Banco Popular* akcionāriem noregulējuma kontekstā, un attieksmi, kāda tiem tiktu piemērota parastā maksātnespējas procedūrā, ietilpst 3. vērtējumā un galīgais akcionāru ciesto zaudējumu novērtējums ir VNV 2020. gada 17. marta lēmuma, kas pieņemts, pamatojoties uz 3. vērtējumu, priekšmets.

337 Ja ar savu argumentu prasītāji apstrīd to, ka *Deloitte* izmantoja likvidācijas vērtību 2. vērtējuma pirmajā daļā *Banco Popular* aktīvu novērtēšanai, pietiek norādīt, ka saistībā ar šo pirmo daļu *Deloitte* ņēma vērā *Banco Popular* atsavināšanas vērtību, nevis likvidācijas vērtību.

338 Attiecībā uz izmantoto metodoloģiju *Deloitte* 2. vērtējumā norādīja, ka scenārijs, kas izmantots, lai noteiktu ekonomisko vērtību, ir bankas pārdošana atbilstoši uzņēmuma pārdošanas instrumentam. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta f) apakšpunktu vērtējuma mērķis bija sniegt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai īpašumtiesību instrumentiem, kā arī sniegt informāciju, kas VNV ļautu noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi šīs pašas regulas 24. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

339 *Deloitte* paskaidroja, ka "[tās] ekonomiskais vērtējums [bija] vērsts uz to, lai sniegtu vērtības aprēķinu, ko iespējamais pircējs varētu piedāvāt bankai kopumā pēc atklātas, taisnīgas un uz konkurenci balstītas izsoles procedūras ("atsavināšanas vērtība" regulatīvo tehnisko standartu 11. panta izpratnē [..])".

340 No regulatīvo tehnisko standartu 6. apsvēruma izriet, ka vispiemērotākās vērtēšanas bāzes (turēšanas vērtība vai atsavināšanas vērtība) izvēle būtu jāveic, ņemot vērā īpašas noregulējuma darbības, kuras ir paredzējusi noregulējuma iestāde.

341 Attiecībā uz novērtējuma pamata izvēli regulatīvo tehnisko standartu 11. panta 4. punktā, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 11. panta 4. punktā, ir norādīts:

"Ja 10. panta 1. punktā minētās noregulējuma darbības paredz, ka aktīvus un saistības patur vienība, kas joprojām ir darbību turpinoša iestāde, vērtētājs kā atbilstošo novērtēšanas principu izmanto turēšanas vērtību. Ja turēšanas vērtība tiek uzskatīta par taisnīgu, piesardzīgu un reālistisku, ar to var prognozēt tirgus apstākļu normalizāciju.

Turēšanas vērtību kā novērtēšanas principu neizmanto, ja aktīvi tiek nodoti aktīvu pārvaldības struktūrai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 42. pantu vai pagaidu iestādei saskaņā ar minētās direktīvas 40. pantu, vai ja tiek izmantots uzņēmuma pārdošanas instruments saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 38. pantu."

342 Saskaņā ar regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 4. punktu, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 4. punktā, "ja vienības stāvoklis liedz tai turēt kādus aktīvus vai turpināt uzņēmuma darbību vai ja noregulējuma iestāde pārdošanu uzskata par citādi nepieciešamu, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, sagaidāmās naudas plūsmas pielīdzina atsavināšanas vērtībām, kas sagaidāmas konkrētā atsavināšanas laikposmā".

343 Faktori, kas jāņem vērā, lai noteiktu atsavināšanas vērtību uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem, ir definēti regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 5.–7. punktā, kas ir pārņemti Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 5.–7. punktā.

344 No tā izriet, ka prasītāji nevar norādīt, ka atsavināšanas vērtība nebija pareizā metodoloģija, lai novērtētu *Banco Popular* vērtību 2. vērtējuma ietvaros.

345 Attiecīgi pirmais iebildums ir jānoraida.

2) Par otro iebildumu, saskaņā ar kuru 1. un 2. vērtējums ir ļoti spekulatīvi

346 Pirmām kārtām, prasītāji apgalvo, ka VNV esot norādījusi, ka 1. vērtējums nesniedz garantijas par ziņojumā sniegto rezultātu precizitāti un ka *Deloitte* 2. vērtējumā esot izteikusi daudzas atrunas par tā ticamību un pārbaudītās informācijas pietiekamību.

347 Jāatgādina, ka tā paša iemesla dēļ, kas izklāstīts šī sprieduma 294. punktā, argumenti 1. vērtējuma apstrīdēšanai nav iedarbīgi.

348 Attiecībā uz 2. vērtējumu *Deloitte* vēstulē, kas pievienota paziņojumam par šo vērtējumu VNV, norādīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* sarežģīto likviditātes stāvokli, tai tika lūgts veikt vērtējumu ārkārtīgi īsā laikā. Pamata darbs tika ierobežots ar divpadsmit dienām, sākot no dienas, kad tai bija piekļuve dokumentācijai, lai gan šādam projektam parasti būtu jāaizņem sešas nedēļas.

Deloitte norādīja, ka pieejamajā informācijā ir vairāki trūkumi un neatbilstības. *Deloitte* norādīja, ka vērtēšana ir jāuzskata par ļoti neskaidru un provizorisku saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. pantu un ka atbilstoši Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punktam, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktam, vērtējumā tika iekļautas papildu zaudējumu rezerves.

349 Kā norāda prasītāji, *Deloitte* atsaucas arī uz laika un pieejamās informācijas ierobežojumiem 2. vērtējuma pielikuma sadaļā "Piemērošanas joma, darba pamats un ierobežojumi" (*scope, basis of work and limitations*), kurā atgādināti nosacījumi, kādos tai bija jāveic 2. vērtējums.

350 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktā ir tieši paredzēts gadījums, kad, ņemot vērā situācijas steidzamību, nav iespējams ievērot šī panta 7. un 9. punktā noteiktās prasības, proti, it īpaši gadījums, kad nav iespējams papildināt vērtējumu ar noteiktu grāmatvedībā un reģistros ietvertu informāciju. Turklāt šajā tiesību normā ir atzīts, ka pastāv nenoteiktība, kas saistīta ar jebkādu provizorisku vērtējumu, tā otrajā daļā paredzot, ka tas ietver papildu zaudējumu rezerves.

351 Tādējādi saskaņā ar šo tiesību normu *Deloitte* vienīgi norādīja, ka, ņemot vērā nelielo laiku, kas ir pieejams vērtējuma veikšanai, tai bija jāpamatojas uz nepilnīgu informāciju, un precizēja, ka tās veiktais vērtējums ir jāuzskata par provizorisku vērtējumu Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punkta izpratnē.

352 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punkta izriet, ka, ņemot vērā situācijas steidzamību, VNV, lai pieņemtu noregulējuma shēmu, varēja paļauties uz 2. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu.

353 Turklāt ar 2. vērtējumu saistītā nenoteiktība tikusi uzsvērta regulatīvajos tehniskajos standartos, no kuriem izriet, ka, novērtējot un aktualizējot naudas plūsmu, ko vienība var sagaidīt no esošajiem aktīviem un saistībām, vērtētājam ir jāpamatojas uz objektīviem, piesardzīgiem un reālistiskiem pieņēmumiem un jāņem vērā dažādi faktori un apstākļi.

354 It īpaši attiecībā uz atsavināšanas vērtības aprēķiniem regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 5. punktā, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 5. punktā, ir paredzēts:

"Vērtētājs atsavināšanas vērtību konstatē, balstoties uz naudas plūsmām, no kurām atskaitītas atsavināšanas izmaksas un sniegto galvojumu sagaidāmā vērtība, kuras vienība var pamatoti sagaidīt pašreizējos tirgus apstākļos, veicot aktīvu vai saistību pienācīgu pārdošanu vai nodošanu. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā pasākumus, kas veicami noregulējuma shēmas ietvaros, vērtētājs var konstatēt atsavināšanas vērtību, šajā pārdošanā vai nodošanā novērotajai tirgus vērtībai piemērojot samazinājumu par potenciālu paātrinātas pārdošanas diskontu. Lai konstatētu tādu aktīvu atsavināšanas vērtību, kuriem nav likvīda tirgus, vērtētājs apsver tādos tirgos novērojamās cenas, kuros tiek tirgoti līdzīgi aktīvi, vai paraugaprēķinus, izmantojot novērojamos tirgus parametrus, diskontējot tos par nelikviditāti (ar atbilstošu atspoguļojumu)."

355 Regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 6. punktā, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 6. punktā, ir norādīti dažādi faktori, kurus novērtētājs ņem vērā un kuri var ietekmēt atsavināšanas vērtības un termiņus.

356 No tā izriet, ka 2. vērtējums ir balstīts uz pieņēmumiem un ir atkarīgs no vairākiem faktoriem. Tādējādi saskaņā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, lai noteiktu *Banco Popular* atsavināšanas vērtību noregulējuma dienā, *Deloitte* 2. vērtējumā balstījās uz prognozes aplēsēm un vērtējumiem un savu rezultātu uzrādīja vērtības diapazona formā.

357 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, ņemot vērā laika ierobežojumus un pieejamo informāciju, nelielas neskaidrības un tuvinātās vērtības ir raksturīgas jebkuram provizoriskam vērtējumam, kas veikts, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, un ka *Deloitte* izteiktās atrunas nevar nozīmēt, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē.

358 Otrām kārtām, prasītāji apgalvo, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1., 4. un 12. punktā ir prasīts, lai vērtēšana attiektos uz visiem attiecīgās vienības aktīviem un saistībām. *Deloitte* esot norādījusi, ka tā koncentrējās uz noteiktām aktīvu kategorijām, kuru vērtēšana bija ļoti nenoteikta.

359 Prasītāji atsaucas uz *Deloitte* apgalvojumu, kas ietverts ziņojuma par 2. vērtējumu pavadvēstulē, saskaņā ar kuru, ņemot vērā īso laiku, kas bija pieejams, lai sagatavotu 2. vērtējumu, tai bija jāpiešķir stingra prioritāte pieejamās informācijas pārbaudei, koncentrējoties tikai uz galvenajiem aktīviem un saistībām, kuru vērtība bija ļoti nenoteikta.

360 Pietiek norādīt, ka šī pieeja atbilst regulatīvo tehnisko standartu 8. panta noteikumiem, saskaņā ar kuriem:

"Vērtētājs īpašu uzmanību pievērš jomām, kuras pakļautas ievērojamai vērtēšanas nenoteiktībai, kas ievērojami ietekmē vērtējumu kopumā. Attiecībā uz šīm jomām vērtētājs vērtēšanas rezultātus sniedz labāko iespējamo punktaplēšu veidā un attiecīgā gadījumā [..] noteikto vērtības diapazonu veidā."

361 Trešām kārtām, prasītāji norāda, ka aktīvu kategoriju vērtējums 2. vērtējuma ietvaros neatbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 4. un 6. punktā noteiktajām minimālajām prasībām. Tie apstrīd *Deloitte* veikto vērtējumu 2. vērtējuma ietvaros dažādām aktīvu kategorijām.

362 Prasītāji attiecībā uz vairākām aktīvu kategorijām apgalvo, ka *Deloitte* nebija pietiekamas informācijas un ka tās vērtējuma rezultāts atšķiras no 1. vērtējuma rezultāta.

363 Šajā ziņā, pirmkārt, no iepriekš minētā izriet, ka pēc definīcijas neskaidrības ir raksturīgas ikvienam provizoriskam vērtējumam un ka, ņemot vērā *Deloitte* rīcībā esošo ļoti īso termiņu, tās rīcībā nevarēja būt noteikta informācija. Šīs neskaidrības izpaužas tostarp ar to, ka *Deloitte* 2. vērtējumā atbilstoši regulatīvajiem tehniskajiem standartiem ir norādījusi, ka vērtējuma rezultāti tiek sniegti vērtības diapazona veidā, ietverot vislabāko un vissliktāko scenāriju un labāko iespējamo vērtējumu.

364 Otrkārt, tam, ka šo aktīvu vērtējums 2. vērtējumā atšķiras no vērtējuma 1. vērtējuma ietvaros, nav nozīmes, jo šiem abiem vērtējumiem bija atšķirīgi mērķi un tie bija balstīti uz atšķirīgām aprēķina metodēm. 2. vērtējuma mērķis bija noteikt aktīvu atsavināšanas vērtību potenciālajam pircējam, un tam bija nepieciešamas korekcijas attiecībā pret to uzskaites vērtību. Šajā ziņā ir jāprecizē, ka 2. vērtējumā *Deloitte* veica katras aktīvu kategorijas vērtības korekcijas, pamatojoties uz *Banco Popular* konsolidēto bilanci 2017. gada 31. martā.

365 Tādējādi prasītāju veiktajiem salīdzinājumiem starp to korekciju vērtību, kas aprēķinātas 2. vērtējumā attiecībā uz aizdevumiem un parādiem, nekustamā īpašuma aktīviem un nodokļu aktīviem, un šo aktīvu kategoriju vērtību 1. vērtējumā nav nozīmes.

366 Jāizvērtē pārējie prasītāju argumenti, kas attiecas uz katru aktīvu kategoriju.

367 Attiecībā uz aizdevumu un parādu vērtējumu prasītāji apgalvo, ka, tā kā *Deloitte* nevarēja veikt aktualizētās naudas plūsmas analīzi (*Discounting Cash Flows*), tā veica ļoti spekulatīvus vērtējumus, kā rezultātā šie aktīvi esot novērtēti pārāk zemu, veicot korekciju 3,5 miljardu euro apmērā pamatscenārijā, salīdzinot ar korekciju no 501 līdz 774 miljoniem euro vērtībā 1. vērtējumā.

368 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tās metode aizdevumu un parādu ekonomiskās vērtības aprēķināšanai izpaudās kā paredzamo kredītzaudējumu aprēķināšana. Rezultātā tika norādīts korekciju diapazons no 2,7 miljardiem euro labākajā scenārijā līdz 6,9 miljardiem euro sliktākajā scenārijā ar precīzāko aprēķinu 3,5 miljardu euro apmērā.

369 Jānorāda, ka šī metode atbilst regulatīvajiem tehniskajiem standartiem.

370 Šajā ziņā ir jānorāda, ka aizdevumi un prasījumi ir daļa no informācijas, attiecībā uz kuru pastāv būtiska neskaidrība un kurai vērtētājs pievērš īpašu uzmanību atbilstoši regulatīvo tehnisko standartu 8. panta a) punktam, kurā ir paredzēts:

"Aizdevumi vai aizdevumu portfeļi, ar kuriem saistītās sagaidāmās naudas plūsmas ir atkarīgas no darījuma partnera spējas, vēlmes vai stimula izpildīt savu pienākumu, ja šīs prognozes ietekmē pieņēmumi attiecībā uz pārkāpumu rādītājiem, saistību neizpildes varbūtību, zaudējumiem saistību neizpildes gadījumā vai instrumenta raksturiezīmēm, it īpaši tad, ja par to liecina ar aizdevumu portfeli saistīto zaudējumu struktūra".

371 Turklāt 2. vērtējuma pielikuma 4.–11. lappusē *Deloitte* izskaidroja pielāgojumus, kas tai bija jāveic saistībā ar aizdevumu un parādu vērtēšanu, it īpaši attiecībā uz saistību neizpildes risku. Prasītāji neizvirza nevienu argumentu šo korekciju apstrīdēšanai. Neskaitot prasītāju atsauci uz 1. vērtējumu, tie nepaskaidro, kādu iemeslu dēļ *Deloitte* veikto korekciju novērtējums tās labākajā aprēķinā būtu jāuzskata par pārāk zemu novērtējumu.

372 Attiecībā uz nekustamā īpašuma aktīvu novērtēšanu prasītāji norāda, ka *Deloitte* ir vienīgi pārbaudījusi 112 vērtējuma ziņojumu paraugus, ka tā neesot ņēmusi vērā portfeļa likviditāti un ka tā neesot ņēmusi vērā citus nekustamā īpašuma aktīvus 1,043 miljardu euro vērtībā, kas esot radījis būtisku pārāk zemu novērtējumu.

373 Jānorāda, ka šie argumenti izriet no kļūdainas 2. vērtējuma izpratnes.

374 Šajā ziņā 2. vērtējuma ziņojuma 5. lappusē *Deloitte* norādīja, ka tās vērtējums ir balstīts uz informāciju, kas aptvēra 93 % no *Banco Popular* nekustamā īpašuma portfeļa, kas tika ekstrapolēta, lai segtu visus aktīvus. Tā norāda, ka ir izmantojusi savu vērtēšanas metodoloģiju un ka iegūto rezultātu pārbaudei tā izmantoja otru metodoloģiju, veicot svarīgāko nekustamā īpašuma aktīvu kontrolpārbaudi, pamatojoties uz 112 trešo personu veiktu vērtēšanas ziņojumu paraugiem, lai koriģētu savus pieņēmumus un iegūtu precīzāku lejupvērstu vērtējumu. Līdz ar to prasītāji nevar apgalvot, ka nekustamā īpašuma aktīvu 2. vērtējums tika balstīts tikai uz šiem 112 ziņojumiem.

375 Turklāt tas, ka *Deloitte* norādīja, ka analizētā nekustamā īpašuma portfeļa likvidācija ir ierobežota, nenozīmē, kā to norāda prasītāji, ka tā nav izvērtējusi šo likviditāti. Piemēram, 2. vērtējuma pielikuma 15. un 16. lappusē *Deloitte* savā *Banco Popular* nekustamā īpašuma portfeļa vērtējumā atbilstoši aktīvu veidam vairākkārt norādīja uz to ierobežoto likviditāti.

376 Turklāt no 2. vērtējuma pielikuma 26. lappusē ietvertās tabulas "Vērtējuma rezultāti (bilances struktūra)" izriet, ka *Deloitte Banco Popular* bilancē ir ņēmusi vērā nekustamo īpašumu aktīvus, kas ir kvalificēti kā "citi", 1,043 miljarda euro vērtībā. 2. vērtējuma pielikuma 12. lappusē norādot, ka tie nekustamā īpašuma aktīvi, kas aprakstīti kā "citi", nav novērtēti, *Deloitte* tikai norādīja, ka tā tiem nav piemērojusi nekādas korekcijas. Līdz ar to pretēji tam, ko norāda prasītāji, no tā nevarēja izrietēt pārāk zems novērtējums.

377 Attiecībā uz nodokļu aktīvu vērtējumu prasītāji pamatojas uz aprēķinu, ko *Banco Santander* veica noregulējuma rezultātā, lai apgalvotu, ka *Deloitte* ir veikusi pārāk zemu novērtējumu.

378 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka *Deloitte* veiktās analīzes mērķis bija noteikt dažādu kategoriju aktīvu vērtību katram potenciālajam pircējam. Tādējādi vērtībai, ko *Banco Santander* šiem aktīviem ir piešķīrusi pēc *Banco Popular* iegādes un kas ir atkarīga no sinerģijas starp šīm abām vienībām, nav nozīmes, novērtējot 2. vērtējuma spēkā esamību.

379 Turklāt ziņojumā par 2. vērtējumu *Deloitte* norādīja, ka neaizsargāto atlikto nodokļa aktīvu vērtēšana esot atkarīga no ieguvēja ar nodokli apliekamās peļņas (darbības plāns) un esošajiem nodokļa atlaižu līmeņiem. Tā tostarp 2. vērtējuma pielikuma 32. lappusē norādīja, ka neaizsargāto atlikto nodokļa aktīvu vērtība ir atkarīga no pircēja, it īpaši no tā, vai runa ir par Spānijas vai ārvalsts vienību, un ka gadījumā, ja pircējs būtu Spānijas banka, to atlīdzināmais raksturs un to iegrāmatošana bilancē būtu atkarīga no *Banco Popular* un pircēja darbības plāniem. Ziņojumā par vērtējumu ir norādīts, ka *Deloitte* veiktajā vērtējumā tiek ņemti vērā šie dažādie gadījumi.

380 Attiecībā uz uzkrājumu saistībā ar juridiskiem riskiem vērtēšanu prasītāji norāda, ka *Deloitte* nav izvērtējusi juridisku atzinumu par to prasījumu pamatotību, kas bija pamatā šiem uzkrājumiem.

381 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tā ir paļāvusies uz *Banco Popular* vadības veiktajiem aprēķiniem, veicot korekcijas, veicot korekcijas, kuru pamatā ir to pieredze un nozares tendences. Jāuzskata, ka šī metode ļauj veikt "objektīvu, piesardzīgu un reālistisku" vērtējumu Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē.

382 Attiecībā uz kopuzņēmumu, meitasuzņēmumu un saistīto uzņēmumu vērtēšanu prasītāji norāda, ka *Deloitte* ir piemērojusi metodi, kas balstīta uz tirgus vērtību, un neesot apstiprinājusi tās rezultātu ar vērtējumu, kas būtu balstīts uz citām metodēm. Turklāt 2. vērtējuma rezultāts esot pretrunā 3. vērtējumam, citu tirgus analītiķu veiktajiem vērtējumiem un vēlākai dažu šo aktīvu atsavināšanai.

383 Pirmkārt, jāatgādina, ka *Deloitte* pamatoti ir izmantojusi metodi, kas balstīta uz *Banco Popular* atsavināšanas vērtību un kura atbilstoši regulatīvajiem tehniskajiem standartiem atbilst cenai, kāda tirgū varētu tikt iegūta par kādu konkrētu aktīvu vai aktīvu grupu, ņemot vērā pienācīgu atjaunināšanu. Tas, ka *Deloitte* norādīja, ka tā nav varējusi veikt izvērtējumu ar citām metodēm, nevar likt apšaubīt 2. vērtējuma rezultātu, kas balstīts uz piemērotu analīzes metodi.

384 Otrkārt, vērtējumiem, kas veikti pēc noregulējuma, nav nozīmes. Turklāt prasītāji nepamatoti salīdzināja vērtību 1,9 miljarda euro apmērā, kas ņemta vērā 2. vērtējumā, ar summu 7,496 miljardu euro apmērā, kas norādīta 3. vērtējumā. 2. vērtējumā *Deloitte* precizēja, ka tās analīze ir balstīta uz konsolidētu bāzi un ka šī vērtējuma daļa attiecas tikai uz kopuzņēmumiem un saistītajiem uzņēmumiem, bet 3. vērtējums ietver meitasuzņēmumus.

385 Attiecībā uz nemateriālo aktīvu novērtēšanu prasītāji norāda, ka *Deloitte* ir piešķīrusi *Banco Popular* komercfondam nulles vērtību un ierobežotu vērtību preču zīmei "Banco Pastor", kas neatbilstot realitātei. *Deloitte* esot apstiprinājusi, ka tās rīcībā nebija norakstīšanas testu, līdz ar to tā neesot varējusi apstiprināt nemateriālo aktīvu reālo vērtību.

386 Jānorāda, ka ziņojumā par 2. vērtējumu *Deloitte* attiecībā uz komercfondu paskaidroja, ka potenciālais pircējs nepiešķiršot nekādu vērtību iepriekš pastāvošiem komercfondiem, jo tie neesot aktīvi, kas ir identificējami uzņēmumu apvienošanās kontekstā. Tā norādīja, ka, ņemot vērā preču zīmes "Banco Pastor" spēcīgo ietekmi Galīcijā, šai preču zīmei esot vērtība attiecībā uz trešām personām un ka tā ir novērtējusi vērtības diapazonu, piemērojot maksas metodi, kas ir visvairāk izmantotā metode preču zīmju vērtēšanai. Prasītāji neizvirza nevienu īpašu argumentu, kas varētu atspēkot šos paskaidrojumus.

387 Ziņojumā par 2. vērtējumu *Deloitte* norādīja, ka tai nebija iesniegti norakstīšanas testi, tāpēc tā nevarēja analizēt *Banco Popular* izmantoto atbalstu šiem aktīviem, bet *Banco Popular* sliktie rezultāti pēdējos gados liecināja par iespējamo nemateriālo aktīvu norakstīšanu. No tā izriet, ka, ja *Banco Popular* būtu sniegusi šo informāciju, tā noteikti būtu izraisījusi mazāku vērtību salīdzinājumā ar konsolidēto 2017. gada marta bilances vērtību, ko ņēmusi vērā *Deloitte*.

388 Attiecībā uz aktīviem un parāda vērtspapīriem prasītāji norāda, ka *Deloitte* ir veikusi pati savus aprēķinus, jo nebija pietiekamas informācijas par trešā līmeņa aktīvu īpašībām.

389 Ar šo argumentu prasītāji vienīgi vēlreiz norāda uz tiem ziņojuma par 2. vērtējumu teikumiem, kuros *Deloitte* norādīja, kā radās neskaidrības tās vērtējumā, kas ir raksturīgas provizatoriskam vērtējumam. Tomēr tie neizvirza nevienu argumentu, lai apšaubītu šos aprēķinus.

390 Visbeidzot, attiecībā uz sinerģijām un citiem galvenajiem faktoriem prasītāji norāda, ka, tā kā *Deloitte* veiktais aprēķins ir koriģēts, neesot iespējams pārbaudīt, vai tās aprēķins atbilst *Banco Santander* deklarētajai rentabilitātei pēc *Banco Popular* iegādes.

391 Šajā ziņā ziņojumā par 2. vērtējumu *Deloitte* norādīja, ka tā ir veikusi savus aprēķinus, ņemot vērā publiski pieejamo informāciju par uzņēmumu apvienošanos un pārņemšanu banku nozarē Spānijā, ka "sinerģijas var atšķirties atkarībā no pircēja un jo īpaši ir atkarīgas no meitasuzņēmumu pārklāšanās" un ka "jo lielāka meitasuzņēmumu pārklāšanās, jo lielāka var būt iegūtā sinerģija". Tā norādīja, ka sinerģijas ir ļoti atkarīgas no pircēja. Tomēr *Deloitte* bija jāveic tās vērtējums, ņemot vērā visus potenciālos pircējus. Šī vērtējuma rezultātu nevar salīdzināt ar *Banco Santander* īstenoto sinerģiju pēc *Banco Popular* iegādes.

392 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav izvirzījuši nevienu argumentu, kas liktu apšaubīt *Deloitte* veikto *Banco Popular* aktīvu novērtēšanu 2. vērtējuma ietvaros.

393 Tādējādi otrais iebildums ir jānoraida.

3) Par trešo iebildumu, saskaņā ar kuru 2. vērtējums nav "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks"

394 Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka *Deloitte* aprēķināto diapazonu saistībā ar *Banco Popular* vērtību nevar pieņemt ievērojamās atšķirības dēļ, kas nodala dažādos scenārijus.

395 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tās vērtējuma rezultāts ir diapazonā no 1,3 miljarda euro līdz mazāk nekā 8,2 miljardiem euro, un precīzākais vērtējums šajā diapazonā ir mazāks par 2 miljardiem euro.

396 No vienas puses, ir jānorāda, ka prasītāji vienīgi apstrīd šī diapazona ticamību, neizvirzot nevienu konkrētu argumentu. No otras puses, ir jānorāda, ka diapazona apmēru pamato 2. vērtējumā izmantotā metode.

397 Šajā ziņā attiecībā uz 2. vērtējumā izmantoto metodoloģiju *Deloitte* norādīja, ka tā ir izmantojusi pieeju, ņemot vērā katru kategoriju, pielāgojot katras aktīvu un saistību klases uzskaites vērtības, lai aprēķinātu zaudējumus un peļņu, un citas korekcijas, ko jebkurš pircējs piemērotu vērtībai. Tā ir iesniegusi vērtējuma diapazonu katrai aktīvu un saistību klasei.

398 Šī metode atbilst regulatīvo tehnisko standartu 2. panta 3. punktam, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 2. panta 3. punktā, saskaņā ar kuru:

"Vērtētājs sniedz labāko iespējamo punktaplēsi par konkrētu aktīvu, saistību vai to kombināciju vērtību. Attiecīgā gadījumā vērtēšanas rezultātus sniedz arī vērtību diapazonu veidā."

399 Tādējādi viszemāko vērtību saskaitīšana katrai aktīvu un saistību klasei radīja zemākās diapazona aplēses un visaugstāko vērtību saskaitīšana radīja augstākās diapazona aplēses. Līdz ar to šī metode izskaidro 2. vērtējumam izmantotās amplitūdas apmēru.

400 Turklāt, kā uzsver VNV, ņemot vērā *Banco Popular* bilances apjomu, kas pārsniedz 130 miljardus euro, starpība starp abām diapazona vērtībām veido tikai aptuveni 7 % no bilances. Šī atšķirība tādējādi atspoguļo vērtēšanas procesam raksturīgo neskaidrību.

401 Otrkārt, prasītāji norāda, ka *Banco Popular* negatīvais vērtējums 2. vērtējuma ietvaros neatbilst ECB, VNV un Spānijas iestāžu aplēsēm, kurās banka tika uzskatīta par maksātspējīgu. 2. vērtējums neesot saderīgs ar 1. vērtējumu, kurā VNV esot konstatējusi, ka pat pēc korekcijām *Banco Popular* joprojām bija maksātspējīga. 1. un 2. vērtējuma pamatojums esot pretrunīgs attiecībā uz *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju.

402 EBI tehnisko standartu ievada kopsavilkumā ir precizēta nepieciešamība nošķirt divu veidu pirmsnoregulējuma vērtējumus, proti, 1. vērtējumu, kas tiek veikts saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 4. punkta a) apakšpunktu, no vienas puses, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktam, un 2. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 4. punkta b)-g) apakšpunktu, no otras puses, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b)-g) apakšpunktam.

403 Regulatīvo tehnisko standartu 1. apsvērumā, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 1. apsvērumā, ir atgādināts šis nošķīrums starp sākotnējo vērtējumu, kas ļauj noteikt, vai ir izpildīti noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi, no vienas puses, un vēlāku vērtējumu, kas ir lēmuma piemērot vienu vai vairākus noregulējuma instrumentus pamatā, no otras puses. Regulatīvajos tehniskajos standartos ir paredzēti atšķirīgi kritēriji 1. un 2. vērtējuma veikšanai.

404 Attiecībā uz 1. vērtējumu regulatīvajos tehniskajos standartos ir norādīts, ka atbilstošais kritērijs izpaužas kā noteikšana, vai vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

405 Pretēji tam, ko norāda prasītāji, 2. vērtējuma mērķis nebija pierādīt, vai *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, un līdz ar to tie nevar atsaukties uz pretrunām ar 1. vērtējumu šajā ziņā.

406 Turklāt ir jānorāda, ka atšķirības secinājumos starp 1. un 2. vērtējumu ir izskaidrojamas ar to, ka, tā kā tiem ir atšķirīgi mērķi, tie ir balstīti uz dažādiem EBI tehniskajos standartos definētiem vērtēšanas kritērijiem. Tādējādi saskaņā ar EBI tehniskajiem standartiem 1. vērtējuma mērķis galvenokārt bija noteikt, vai vienības aktīvu kopējā vērtība pārsniedz tās saistību kopējo vērtību, citiem vārdiem sakot, vai vienība bija maksātspējīga, ņemot vērā bilanci, savukārt 2. vērtējumam bija jāpamatojas uz vienības ekonomisko vērtību, nevis uzskaites vērtību.

407 Katrā ziņā attiecībā uz prasītāju argumentu, saskaņā ar kuru 1. un 2. vērtējuma secinājumi esot pretrunīgi, pietiek konstatēt, ka tas nav iedarbīgs, jo pēc ECB 2017. gada 6. jūnija vērtējuma 1. vērtējuma secinājumiem vairs nebija nozīmes šī sprieduma 294. punktā minētā iemesla dēļ.

408 Turklāt ir jāatgādina, ka ECB savā vērtējumā nav balstījusies uz *Banco Popular* maksātnespēju, lai secinātu, ka tā atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā. ECB secinājums, ka *Banco Popular*, ņemot vērā tās naudas līdzekļu stāvokli un nespēju radīt jaunus likvīdus, tuvākajā nākotnē nevarētu samaksāt parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, nav pretrunā tam, ka *Banco Popular* bija maksātspējīga no grāmatvedības viedokļa.

409 Tā kā 2. vērtējumā ir jāņem vērā *Banco Popular* ekonomiskā vērtība, nevis uzskaites vērtība, prasītāji nevar apgalvot, ka pastāv pretruna starp konstatējumu, ka *Banco Popular* bija maksātspējīga, kas veikts 1. vērtējumā – ECB vai Spānijas Bankas novērtējumā, un 2. vērtējuma konstatējumu.

410 Tādējādi to argumentiem par *Banco Popular* neto aktīvu vērtības aprēķinu, ņemot vērā ienākumus nenesošo aktīvu pielāgojumus, ko paredzējušas ECB un *Banco Popular*, arī nav nozīmes, lai novērtētu 2. vērtējuma spēkā esamību, ciktāl tie attiecas tikai uz *Banco Popular* uzskaites vērtību.

411 No iepriekš minētā izriet, ka trešais iebildums un līdz ar to ceturtā daļa ir jānoraida.

e) Par piekto daļu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 7. un 9. punkta pārkāpumu

412 Prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 20. panta 7. punkts, kurā ir noteikts, ka vērtējumu papildina tostarp aktualizēta bilance un ziņojums par vienības finansiālo stāvokli. *Deloitte* esot atzinusi, ka tā nav veikusi uzņēmuma struktūras un individuālo vienību bilances analīzi. Tā kā nebija veikta bilance attiecībā uz katru *Banco Popular* grupas vienību, *Deloitte* esot veikusi savu vērtējumu konsolidētā līmenī. Tomēr *Deloitte* esot apstiprinājusi, ka katras vienības analīzei ir izšķiroša nozīme.

413 Prasītāji arī norāda uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 9. punkta pārkāpumu, ciktāl *Deloitte* atzina, ka tā nevarēja atspoguļot kreditoru sadalījumu kategorijās atbilstoši prasījumu prioritātes kārtībai. Tomēr *Deloitte*, izmantojot 2017. gada 6. jūnijā pieejamo informāciju, esot iekļāvusi kreditoru hierarhiju 3. vērtējumā.

414 Jāatgādina, ka šajā lietā, tā kā 2. vērtējums ir provizorisks vērtējums, kas veikts, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, no šīs tiesību normas, kas minēta šī sprieduma 302. punktā, tieši izriet, ka tai bija jāievēro šīs regulas 20. panta 7. un 9. punkta prasības tikai tiktāl, ciktāl tas bija saprātīgi iespējams, ņemot vērā apstākļus.

415 Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 7. punktā nav prasīts, lai vērtēšana tiktu papildināta ar atjauninātu bilanci un ziņojumu par katras vienības, kas veido grupu, kas ir noregulējuma priekšmets, ekonomisko situāciju. Šajā pantā minētais jēdziens "vienība" attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 2. pantā definēto jēdzienu. 2. vērtējums bija balstīts uz *Banco Popular* grupas konsolidēto bilanci.

416 Turklāt prasītāji pamatojas uz 2. vērtējuma izvilkumiem, kuriem nav nozīmes.

417 Prasītāju citētajā izvilkumā no 2. vērtējuma pielikuma *Deloitte* norādīja, ka, ņemot vērā, ka tai netika iesniegta vienības sociālā struktūra un individuālo vienību bilances, tās likvidācijas scenārijs tika sagatavots konsolidētā līmenī ilustratīvā nolūkā un tas ir pretrunā Spānijas tiesībām. Citā izvilkumā no šī pielikuma, uz kuru arī norāda prasītāji, *Deloitte* apstiprināja, ka katras vienības analīze bija izšķiroša likvidācijas scenārija simulācijai. Prasītāji atsaucas arī uz izvilkumiem, kuros *Deloitte* norāda, ka tās rīcībā nebija pietiekamu datu vai laika, lai varētu sarindot kreditorus pēc to ranga, un ka tas, ka tās aprēķini tika veikti *Banco Popular* grupas līmenī, varēja būtiski ietekmēt to, ka atsevišķu vienību kreditori saņēma atgūtos līdzekļus pilnā apmērā, tādējādi kaitējot citu vienību kreditoriem.

418 Šie izvilkumi, kas ir ietverti 2. vērtējuma pielikuma otrajā daļā par likvidācijas scenārija simulāciju, nevis šī pielikuma pirmajā daļā, kas attiecas uz *Banco Popular* provizorisku vērtējumu, neattiecas uz lietu. Jāatgādina, ka noregulējuma shēma tika pieņemta, ņemot vērā 2. vērtējuma pielikuma pirmo daļu, kurā ietverts *Banco Popular* provizoriskais vērtējums, kas sagatavots, lai piemērotu uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

419 Kā norādīts ziņojuma par 2. vērtējumu 3. punktā, likvidācijas scenārija simulācijas mērķis bija noteikt, vai attieksme pret *Banco Popular* akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja noregulējamai iestādei būtu tikusi piemērota parastā maksātnespējas procedūra saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem.

420 Pirmkārt, 2. vērtējuma pielikuma otrajā daļā, kurā ir ietverta šī simulācija, *Deloitte* paskaidroja, ka, ja tai būtu bijis vairāk datu par katras vienības bilanci, kā arī vairāk laika, tā būtu varējusi precizēt savus likvidācijas pieņēmumus un sagatavot likvidācijas scenārija stratēģiju. Tādējādi tā precizēja, ka likvidācijas scenārija simulācija, kas minēta 2. vērtējuma pielikumā, ir norādīta indikatīvi.

421 Līdz ar to saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu *Deloitte* veica šīs regulas 20. panta 9. punktā paredzēto vērtējumu tikai tiktāl, ciktāl tas bija saprātīgi iespējams, ņemot vērā apstākļus.

422 Otrkārt, jautājums par attieksmi pret akcionāriem un kreditoriem likvidācijas scenārija ietvaros ietilpst 3. vērtējumā, kura mērķis saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu ir noteikt, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labāka, ja uzņēmums, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, būtu bijis pakļauts parastai maksātnespējas procedūrai. Šajā ziņā jāatgādina, ka *Deloitte* nosūtīja 3. vērtējumu VNV 2018. gada 14. jūnijā pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas.

423 Turklāt prasītāju apgalvojumam, ka *Deloitte* esot iekļāvusi kreditoru hierarhiju 3. vērtējumā, pamatojoties vienīgi uz 2017. gada 6. jūnijā pieejamo informāciju, nav nozīmes attiecībā uz noregulējuma shēmas tiesiskuma vērtējumu. Katrā ziņā šis apgalvojums ir nepareizs, jo, lai gan 3. vērtējumā ir norādīts, ka tā pamatā ir 2017. gada 6. jūnijā pieejamā finanšu informācija, tajā ir arī precizēts, ka tā pamatā ir liela daļa informācijas, kas iegūta pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas un kas tādējādi nebija pieejama 2. vērtējuma sagatavošanas laikā.

424 Līdz ar to piektā daļa ir jānoraida.

425 No visa iepriekš minētā izriet, ka VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka 2. vērtējums atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. pantam. Tādējādi otrais pamats ir pilnībā jānoraida.

3. Par trešo pamatu, kas attiecas uz Hartas 41. panta 2. punktā paredzēto tiesību tikt uzklausītam un tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu

426 Prasītāji apgalvo, ka VNV pārkāpa to tiesības tikt uzklausītiem, kas nostiprinātas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, ciktāl pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas tie netika uzklausīti un nevarēja piekļūt lietas materiāliem. Šis pamats būtībā sastāv no divām daļām.

a) Par pirmo daļu, kas attiecas uz tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu

427 Prasītāji apgalvo, ka Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklausītam ir piemērojamas visiem pasākumiem, kas var skart personu, it īpaši iestādes, kurā šai personai ir akcijas, noregulējuma gadījumā. Apstrīdētie lēmumi attiecoties uz vienas bankas noregulējumu un attiecīgās personas esot tās akcionāri un kreditori. Bankas kapitāla instrumentu turētāji esot jāuzklausa, pirms tie zaudē savu īpašumu.

428 Komisija apgalvo, ka noregulējuma lēmums, ciktāl tas attiecas uz prasītājiem, nav individuāls pasākums, bet gan vispārpiemērojams pasākums un ka Hartas 41. pants nav piemērojams. Tā uzskata, ka, pat pieņemot, ka prasītājiem ir tiesības tikt uzklausītiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, šīs tiesības varētu ietvert ierobežojumus.

429 VNV norāda, ka tiesību tikt uzklausītam ierobežojums, ciktāl tas būtu piemērojams, ir pamatots ar nepieciešamību nodrošināt noregulējuma lēmumu efektivitāti un finanšu tirgu stabilitāti.

430 Jāatgādina, ka Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt.

431 Tiesības tikt uzklausītam garantē ikvienai personai iespēju administratīvajā procesā un pirms ikviena lēmuma, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, pieņemšanas lietderīgi un efektīvi izteikt savu viedokli. Turklāt ir jāprecizē, ka tiesībām tikt uzklausītam ir divējāds mērķis. Pirmkārt, tās palīdz pēc iespējas precīzākai un pareizas lietas izmeklēšanai un faktu konstatēšanai, un, otrkārt, tās ļauj nodrošināt efektīvu ieinteresētās personas aizsardzību. Tiesību tikt uzklausītam mērķis it īpaši ir garantēt, lai ikviens nelabvēlīgs lēmums tiktu pieņemts, pilnībā pārzinot lietu, un tām it īpaši ir mērķis ļaut kompetentajai iestādei izlabot kļūdu vai ieinteresētajai personai sniegt informāciju par savu personisko situāciju, kas liecinātu par labu

tam, lai lēmums tiktu pieņemts vai netiktu pieņemts, vai arī, lai tam būtu noteikts saturs (skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, EĀDD/*De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68. un 69. punkts un tajos minētā judikatūra).

432 Jānorāda, ka Tiesa ir apstiprinājusi tiesību tikt uzklausītam nozīmīgumu un to ļoti plašo piemērojamību Savienības tiesību sistēmā, uzskatot, ka šīs tiesības ir jāpiemēro ikvienā procedūrā, kuras rezultātā var tikt pieņemts nelabvēlīgs akts. Saskaņā ar Tiesas judikatūru tiesības tikt uzklausītam ir jāievēro pat tad, ja piemērojamajā tiesiskajā regulējumā šāda prasība nav tieši paredzēta (skat. spriedumus, 2012. gada 22. novembris, M., C-277/11, EU:C:2012:744, 85. un 86. punkts un tajos minētā judikatūra; 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 7. novembris, *ADDE* /Parlaments, T-48/17, EU:T:2019:780, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

433 Tādējādi, ņemot vērā, ka šīs tiesības ir Savienības tiesību pamatprincips un vispārīgais princips, tiesību uz aizstāvību principa, kurā ietilpst tiesības tikt uzklausītam, piemērošanu nevar nedz izslēgt, nedz ierobežot ar tiesību normu, un tā ievērošana līdz ar to ir jānodrošina gan tad, ja pilnībā nepastāv konkrēts tiesiskais regulējums, gan tad, ja ir tiesiskais regulējums, kurā nav ņemts vērā minētais princips (skat. spriedumu, 2014. gada 18. jūnijs, Spānija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

434 Vispirms jānorāda, ka VNV pieņemtā noregulējuma shēma attiecas uz *Banco Popular* noregulējumu, kas tādējādi ir uzskatāma par personu, attiecībā uz kuru ir veikts individuāls pasākums un kuras tiesības tikt uzklausītai ir garantētas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

435 Tādējādi ir jāņem vērā tas, ka prasītāji nav nedz noregulējuma shēmas adresāti, kas nav attiecībā uz tiem pieņemts individuāls lēmums, nedz Lēmuma 2017/1246, ar ko apstiprina šo noregulējuma shēmu, adresāti.

436 Tomēr ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punktu VNV īstenoja tiesības norakstīt vai konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus.

437 Tāpēc procedūra, ko VNV veica, pieņemot noregulējuma shēmu, pat ja tā nav individuāla procedūra, kas uzsākta pret prasītājiem, var izraisīt tāda pasākuma noteikšanu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt to kā *Banco Popular* akcionāru vai pašu kapitāla instrumentu turētāju intereses.

438 Šī sprieduma 432. punktā minētajā Tiesas judikatūrā tiesības tikt uzklausītam ir plaši interpretētas kā tādas, kas ir garantētas ikvienai personai procesā, kura rezultātā var tikt pieņemts tai nelabvēlīgs akts.

439 Turklāt, pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 121. apsvērumu tajā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievērotas tiesības, brīvības un principi, kas jo īpaši atzīti Hartā, tostarp tiesības uz aizstāvību, un tā būtu jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem. Otrkārt, lai gan Regulas Nr. 806/2014 18. pantā nav paredzēts, ka noregulējuma procedūras laikā VNV uzklausa attiecīgās vienības akcionārus vai pašu kapitāla instrumentu turētājus, Regulā Nr. 806/2014 nav noteikumu, kas nepārprotami nepieļautu šādu uzklausīšanu.

440 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāji neizvirza iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Regulu Nr. 806/2014, ciktāl tajā nav paredzēta akcionāru vai pašu kapitāla instrumentu turētāju iepriekšēja uzklausīšana pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas. Tie norāda, ka *Banco Popular* noregulējuma procedūrā bija jāatzīst to tiesības tikt uzklausītiem saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu, pat ja piemērojamajā tiesiskajā regulējumā tas nav paredzēts.

441 Tomēr gadījumā, ja vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāri un kreditori varētu atsaukties uz tiesībām tikt uzklausītam, noregulējuma procedūrā šīs tiesības var tikt ierobežotas saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu.

442 Hartas 52. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības."

443 Tiesa ir uzskatījusi, ka tādas pamattiesības kā tiesības uz aizstāvību nav absolūta priekšrocība, bet var ietvert ierobežojumus ar nosacījumu, ka tie faktiski atbilst vispārējas nozīmes interesēm, uz ko ir vērsts konkrētais pasākums, un ja attiecībā uz izvirzīto mērķi tie nav pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas pašā būtībā aizskar šādi garantētās tiesības (skat. spriedumus, 2013. gada 10. septembris, G. un R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 20. decembris, *Prequ'Italia*, C-276/16, EU:C:2017:1010, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

444 No tā izriet, ka var tikt attaisnota prasītāju kā *Banco Popular* akcionāru vai pašu kapitāla instrumentu turētāju neuzklausīšana noregulējuma procedūras ietvaros neatkarīgi no tā, vai to veic VNV vai Komisija.

445 Jāatgādina, ka noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV uzskatīja, ka *Banco Popular* noregulējums ir sabiedrības interesēs, ciktāl tas ir nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu divus Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minētos mērķus, proti, izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti un garantēt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību. Lēmumā 2017/1246 Komisija tieši apstiprināja iemeslus, ko VNV norādīja, lai pamatotu noregulējuma darbības nepieciešamību sabiedrības interesēs.

446 Šajā lietā prasītāju tiesību tikt uzklausītiem ierobežojums var tikt pamatots, pirmkārt, ar Regulas Nr. 806/2014 14. pantā paredzēto mērķu sasniegšanu un, otrkārt, ar nepieciešamību nodrošināt *Banco Popular* noregulējuma efektivitāti, kas bija jāveic ātri.

447 Pirmām kārtām, ir jānorāda, ka vairākos Regulas Nr. 806/2014 apsvērumos, it īpaši tās 12., 58. un 61. apsvērumā, ir norādīts, ka finanšu tirgu stabilitāte ir viens no ar šo regulu ieviesto noregulējuma mehānismu mērķiem.

448 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktu noregulējuma darbība tiek uzskatīta par sabiedrības interesēs esošu, ja tā ir vajadzīga, lai ar samērīgiem līdzekļiem sasniegtu vienu vai vairākus šīs pašas regulas 14. pantā minētos noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Viens no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā paredzētajiem noregulējuma mērķiem ir it īpaši mērķis "izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo

īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos, tostarp tirgus infrastruktūrās, un uzturēt tirgus disciplīnu", kā arī "aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem".

449 Šajā ziņā Tiesa ir norādījusi, ka finanšu pakalpojumiem ir centrālā loma Savienības ekonomikā. Bankas un kredītiestādes ir būtisks finansējuma avots uzņēmumiem, kas darbojas dažādos tirgos. Turklāt bankas bieži vien ir savstarpēji cieši saistītas un daudzas no tām darbojas starptautiskā tirgū. Šī iemesla dēļ vienas vai vairāku banku maksātnespēja rada risku, ka tā ātri izplatīsies uz citām bankām – gan attiecīgajā dalībvalstī, gan citās dalībvalstīs. Tas savukārt rada negatīvas ietekmes risku citās tautsaimniecības nozarēs (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 50. punkts; 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 72. punkts, un 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

450 Tiesa ir nospriedusi, ka mērķis nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti, izvairoties no lieliem valsts izdevumiem un samazinot konkurences izkropļojumus, pieder pie sevišķām sabiedrības interesēm (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 69. punkts).

451 Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk tekstā – "ECT") savā 2004. gada 1. aprīļa nolēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, 6. punkts) uzskatīja, ka tādās ekonomiski jutīgās jomās kā banku sistēmas stabilitāte valstīm ir plaša rīcības brīvība un ka līdz ar to tas, ka akcionārs nevar piedalīties bankas pārdošanas procedūrā, nebija nesamērīgi, ņemot vērā leģitīmos mērķus aizsargāt kreditoru tiesības un saglabāt pienācīgu bankas maksātnespējas administrāciju.

452 Jānorāda arī uz 2016. gada 8. novembra spriedumu *Dowling* u.c. (C-41/15, EU:C:2016:836), kas pasludināts sakarā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Padomes Otrās direktīvas 77/91/EEK (1976. gada 13. decembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām [LESD 54. panta otrās daļas] nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV 1977, L 26, 1. lpp.), 8., 25. un 29. panta interpretāciju. Šī lieta attiecās uz valsts iestāžu ārkārtas pasākumu, kura mērķis bija ar kapitāla palielināšanas palīdzību novērst tādas sabiedrības maksātnespēju, kura – pēc iesniedzējtiesas domām – apdraud Savienības finansiālo stabilitāti. Tiesa uzskatīja, ka aizsardzība, kas ar Otro direktīvu 77/91 ir piešķirta akciju sabiedrības akcionāriem un kreditoriem attiecībā uz tās pamatkapitālu, nav attiecināma uz tādu valsts pasākumu, kas apstiprināts nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu situācijā un kura mērķis ir novērst sistēmisku apdraudējumu Savienības finanšu stabilitātei, kas rodas attiecīgās sabiedrības pašu līdzekļu nepietiekamības dēļ (spriedums, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 50. punkts). Tiesa piebilda, ka Otrās direktīvas 77/91 normas neaizliedz tādu ārkārtas pasākumu attiecībā uz akciju sabiedrības pamatkapitālu, kādu bija veikušas valsts iestādes bez šīs sabiedrības kopsapulces apstiprināšanas nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu situācijā, lai novērstu sistēmisku risku un nodrošinātu Savienības finanšu stabilitāti (skat. spriedumu, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

453 Šie apsvērumi pēc analoģijas ir piemērojami tādu bankas bijušo akcionāru vai pašu kapitāla instrumentu turētāju situācijai, kurai ir piemērota noregulējuma procedūra saskaņā ar Regulu Nr. 806/2014, par kādiem ir uzskatāmi prasītāji.

454 No iepriekš minētā izriet, ka noregulējuma procedūras, kas ieviesta ar Regulu Nr. 806/2014 un aprakstīta tās 18. pantā, mērķis ir vispārējo interešu mērķis Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, mērķis nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti, kas var attaisnot tiesību tikt uzklausītam ierobežojumu.

455 Šajā lietā ir jānorāda, ka prasītāji neapstrīd, ka *Banco Popular* noregulējuma procedūra atbilda mērķim garantēt Regulas Nr. 806/2014 14. pantā paredzēto finansiālo stabilitāti.

456 Šajā ziņā noregulējuma shēmas 4.4.2. pantā VNV paskaidroja, ka, pamatojoties uz dažādiem elementiem, tā ir secinājusi, ka *Banco Popular* situācija rada pieaugošu risku, ka var tikt ievērojami negatīvi ietekmēta finanšu stabilitāte Spānijā. Šo elementu vidū ir, pirmkārt, *Banco Popular*, kas ir sestās lielākās Spānijas banku grupas mātesuzņēmums ar kopējo aktīvu summu 147 miljardu euro apmērā un kuru 2017. gadā Spānijas Banka ir norādījusi kā sistēmiski nozīmīgu iestādi, lielums un nozīmīgums. VNV tostarp norādīja, ka *Banco Popular* bija viens no galvenajiem tirgus dalībniekiem Spānijā, kam bija ievērojama tirgus daļa mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) segmentā, kā arī salīdzinoši liela noguldījumu tirgus daļa (gandrīz 6 %) un liels privātpersonu klientu skaits (aptuveni 1,4 miljoni) visā Spānijā. Otrkārt, VNV ņēma vērā *Banco Popular* darbības būtību, kas balstījās uz komercbanku darbību un galvenokārt bija vērsta uz finansējuma, uzkrājumu pārvaldības un pakalpojumu nodrošināšanu privātpersonām, ģimenēm un uzņēmumiem (īpaši MVU). VNV uzskata, ka *Banco Popular* uzņēmējdarbības modeļa līdzība ar citu Spānijas komercbanku uzņēmējdarbības modeļiem varēja veicināt netiešas ietekmes potenciālu uz šīm bankām, kuru gadījumā varētu tikt uzskatīts, ka tās sastopas ar tādām pašām grūtībām.

457 Turklāt ir jānorāda, ka noregulējuma shēmas otrais mērķis, proti, nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju turpinātību, arī ietilpst vispārējo interešu mērķī aizsargāt finanšu tirgu stabilitāti.

458 Saskaņā ar Direktīvas 2014/59 2. panta 1. punkta 35. apakšpunktu iestādes kritiski svarīgas funkcijas ir definētas kā "darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuru pārtraukšana, iespējams, vienā vai vairākās dalībvalstīs izraisīs reālajai ekonomikai būtisku pakalpojumu sniegšanas traucējumus vai izjauks finanšu stabilitāti kādas iestādes vai grupas lieluma, tirgus daļas, ārējās un iekšējās savstarpējās saiknes, sarežģītības vai pārrobežu darbību dēļ, īpaši ņemot vērā šo darbību, pakalpojumu un operāciju aizstājamību".

459 Šajā ziņā Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/778 (2016. gada 2. februāris), ar ko papildina Direktīvu 2014/59 attiecībā uz apstākļiem un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem pilnībā vai daļēji var atlikt ārkārtas *ex post* maksājumus, un par kritērijiem darbību, pakalpojumu un operāciju noteikšanai attiecībā uz kritiski svarīgajām funkcijām un darbības jomu un saistīto pakalpojumu noteikšanu attiecībā uz galvenajām darbības jomām (OV 2016, L 131, 41. lpp.), 6. panta 1. punktā ir paredzēti kritiski svarīgo funkciju noteikšanas kritēriji. Runa ir par funkciju, ko nodrošina iestāde trešām pusēm, kas nav saistītas ar iestādi vai grupu, un attiecībā uz kuru ir iespējams, ka tās darbības pēkšņa pārtraukšana, visticamāk, radītu būtisku negatīvu ietekmi trešām pusēm, radītu kaitīgu ietekmi vai apdraudētu tirgus dalībnieku vispārējo uzticēšanos saistībā ar attiecīgās funkcijas sistēmisku nozīmību trešām pusēm un iestādes vai grupas, kas nodrošina šo funkciju, sistēmisku nozīmību.

460 Tādējādi Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā mērķa garantēt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību nolūks ir izvairīties no šo funkciju pārtraukšanas, kas varētu radīt traucējumus ne tikai attiecīgajā tirgū, bet arī visai Savienības finanšu stabilitātei.

461 Līdz ar to noregulējuma darbība, ņemot vērā, ka tās mērķis ir saglabāt vai atjaunot kredītiestādes finansiālo stāvokli, it īpaši, ciktāl tā ir alternatīva tās likvidācijai, ir jāuzskata par tādu, kas faktiski atbilst Savienības atzītam vispārējo interešu mērķim (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

462 Šajā ziņā noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV norādīja, ka *Banco Popular* noregulējums bija nepieciešams un samērīgs, lai jo īpaši sasniegtu Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minēto mērķi nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību.

463 Noregulējuma shēmas 4.4. pantā VNV noteica trīs *Banco Popular* kritiski svarīgas funkcijas Deleģētās regulas 2016/778 6. panta izpratnē, proti, noguldījumu saņemšanu no mājsaimniecībām un nefinanšu uzņēmumiem, aizdevumu izsniegšanu MVU un skaidras naudas maksājumu pakalpojumus.

464 Prasītāji neizvirza nevienu argumentu, lai apstrīdētu šos vērtējumus.

465 No iepriekš minētā izriet, ka *Banco Popular* noregulējuma procedūrai bija vispārējo interešu mērķis Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, mērķis nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti, kas var attaisnot tiesību tikt uzklausītam ierobežojumu.

466 Otrām kārtām, Savienības vispārējās interesēs, it īpaši mērķu saglabāt finanšu tirgu stabilitāti un nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju turpinātību, sasniegšana prasa, lai pēc tam, kad ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, pēc iespējas ātrāk tiktu veikta noregulējuma darbība.

467 Jānorāda, ka vairāki Regulas Nr. 806/2014 apsvērumi liek domāt, ka tad, kad noregulējuma darbība kļūst nepieciešama, tā ir jāveic ātri. Runa tostarp ir par šīs regulas 26., 31. un 53. apsvērumu, kā arī it īpaši tās 56. apsvērumu, kurā ir paredzēts, ka, lai ierobežotu finanšu tirgu un ekonomikas traucējumus, noregulējuma procedūra būtu jāīsteno īsā laika posmā.

468 Šajā ziņā Tiesa ir uzskatījusi, ka Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 8. apsvērumu ir ieviest efektīvākus noregulējuma mehānismus, kuriem būtu jābūt svarīgam instrumentam, lai novērstu kaitējumu, ko iepriekš ir izraisījusi banku kļūšana par maksātnespējīgām, un ka šāds mērķis paredz ātru lēmumu pieņemšanu, kā par to liecina minētās regulas 18. pantā paredzētie īsie termiņi, lai netiktu apdraudēta finanšu stabilitāte (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 55. punkts).

469 Tādējādi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā tostarp ir noteikts, ka, ja ECB uzskata, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tā nekavējoties paziņo savu vērtējumu Komisijai un VNV. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu, ja VNV pati veic vērtējumu, par to nekavējoties paziņo ECB. Ja ir izpildīti tā 1. punktā izklāstītie nosacījumi, VNV pieņem noregulējuma shēmu, kuru saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu tūlīt pēc tās pieņemšanas nosūta Komisijai. Tad Komisijai ir 24 stundu termiņš noregulējuma shēmas apstiprināšanai vai iebildumu izteikšanai.

470 No tā izriet, ka, ja vienība atbilst noregulējuma darbības veikšanas nosacījumiem, proti, pirmkārt, tā atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privāta rakstura vai prudenciāli pasākumi novērsīs tās maksātnespēju saprātīgā termiņā un treškārt, ka tās noregulējums ir nepieciešams, lai sasniegtu vienu vai vairākus no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā minētajiem mērķiem, tās pašas regulas 18. pants paredz, ka lēmums jāpieņem ļoti īsā laikā.

471 Tādējādi šajā lietā, sākot no brīža, kad ECB konstatēja, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un kad VNV uzskatīja, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, noregulējuma shēma bija jāpieņem pēc iespējas ātrāk.

472 Šāda ātra lēmuma pieņemšana bija pamatota ar nepieciešamību nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju turpinātību un novērst tās situācijas būtisko negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem, it īpaši novēršot negatīvas ietekmes paplašināšanās riskus. Tā kā šajā lietā *Banco Popular* maksātnespēja iestājās darbadienā, procedūra bija jāpabeidz un lēmums bija jāpieņem pirms tirgus atvēršanas 2017. gada 7. jūnija rītā.

473 Kā uzsvēris ģenerāladvokāts M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*] savu secinājumu apvienotajās lietās *ABLV Bank* u.c./ECB (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:16) 80. punktā, steidzamība, ar kādu šīm Savienības iestādēm un aģentūrām ir jāpieņem lēmumi, ir vajadzīga, lai novērstu bankas iestādes noregulējuma negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem, un šīs steidzamības dēļ to lēmumam ir *de facto* jābūt "sagatavotam" jau pirms procedūras uzsākšanas, izmantojot izdevību, ka vērtspapīru tirgi ir slēgti.

474 Lēmuma pieņemšanas ātrums tādējādi bija nosacījums tā efektivitātei.

475 Tādējādi Tiesa jau ir nolēmusi, ka steidzamība, kas prasa tūlītēju kompetentās iestādes rīcību, attaisno tiesību tikt uzklausītām ierobežošanu personām, kuras skar pieņemtie pasākumi vides atbildības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 9. marts, *ERG* u.c., C-379/08 un C-380/08, EU:C:2010:127, 67. punkts) un lauksaimniecības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 15. jūnijs, *Dokter* u.c., C-28/05, EU:C:2006:408, 76. punkts).

476 Turklāt līdzekļu iesaldēšanas pasākumu jomā Tiesa ir nospriedusi, ka pamatojuma, uz kuru ir balstīta personas vārda vai organizācijas nosaukuma sākotnējā iekļaušana to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi, paziņošana pirms šīs iekļaušanas varētu apdraudēt Savienības tiesībās noteikto līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumu efektivitāti. Lai sasniegtu piemērojamās regulas mērķi, šiem pasākumiem jau pēc to dabas ir jāpiemīt pārsteiguma momentam un tie ir jāpiemēro nekavējoties (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 338.–340. punkts; 2011. gada 21. decembris, Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61. punkts, un 2020. gada 12. februāris, *Amisi Kumba*/Padome, T-163/18, EU:T:2020:57, 51. punkts).

477 Iemeslu, kas ir saistīti arī ar Savienības tiesībās izvirzīto mērķi un tajās paredzēto pasākumu efektivitāti, dēļ Savienības iestādēm nav arī pienākuma uzklausīt prasītājus pirms to sākotnējās iekļaušanas to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 341. punkts, un 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 103. punkts).

478 Tas tā ir vēl jo vairāk tādos gadījumos kā šajā lietā, kad tiesību tikt uzklausītam ierobežojums skar nevis vienību, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, proti, *Banco Popular*, bet gan prasītājus kā tās akcionārus vai pašu kapitāla instrumentu turētājus.

479 Tāpat ir jānorāda, ka savā 2004. gada 1. aprīļa nolēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) ECT konstatēja, ka maksātnespējīgas bankas kā uzņēmuma, kurš turpina darboties, pārdošana ir veikta, lai panāktu ātru un skaidrāku tās kreditoru prasījumu apmierināšanu, kuri to gaidīja jau vairākus gadus, un maksātnespējas procedūras ātru pabeigšanu. Līdz ar to bankas pārdošanai paredzētajā procedūrā vienkāršība un ātrums bija ļoti nepieciešami. Ja tiesību aktā būtu paredzēts, ka maksātnespējas tiesai ir pienākums konsultēties ar visiem bankas akcionāriem un kreditoriem, tas izraisītu procedūras būtisku palēninášanos un līdz ar to kreditoriem izmaksājamo summu un maksātnespējas procedūras pabeigšanas papildu kavēšanos.

480 2005. gada 24. novembra spriedumā *Capital Bank AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, 136. punkts) ECT nosprieda, ka tādā ekonomiski jutīgā jomā kā banku sistēmas stabilitāte un noteiktās situācijās var pastāvēt primāra nepieciešamība rīkoties ar vislielāko rūpību un bez brīdinājuma, lai novērstu neatgriezenisku kaitējumu bankai, tās noguldītājiem un citiem kreditoriem vai banku un finanšu sistēmai kopumā.

481 Turklāt tas, ka noregulējuma shēma var radīt iejaukšanos prasītāju tiesībās uz īpašumu, nevar attaisnot pienākumu piešķirt tiem tiesības tikt uzklausītiem pirms tās pieņemšanas.

482 Šajā ziņā Vispārējā tiesa 2018. gada 13. jūlija sprieduma *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c. (T-680/13, EU:T:2018:486) 282. punktā jau uzsvēra, ka piemērojamām procedūrām ir jāsniedz konkrētajai personai pienācīga iespēja aizstāvēt savas intereses kompetentajās iestādēs. Lai nodrošinātu šīs prasības, kas ir Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 1. protokola 1. pantam raksturīga prasība, ievērošanu, jāaplūko piemērojamās procedūras vispārīgi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 368. punkts un tajā minētā judikatūra; 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 119. punkts, un ECT, 2004. gada 20. jūlijs, *Bäck* pret Somiju, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, 56. punkts). Tātad šo prasību nevar interpretēt tādējādi, ka ieinteresētajai personai ir jāvar visos gadījumos aizstāvēt kompetentajās iestādēs savas intereses, pirms tiek veikti pasākumi, ar ko tiek aizskartas tās tiesības uz īpašumu (šajā nozīmē skat. ECT spriedumu, 2006. gada 19. septembris, *Maupas* un citi pret Franciju, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, 20. un 21. punkts).

483 Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tas tā ir it īpaši tad, ja, kā tas ir šajā lietā, attiecīgie pasākumi nav uzskatāmi par sankciju un ietilpst īpašā steidzamības kontekstā. Šajā pēdējā minētajā ziņā Vispārējā tiesa norādīja, ka runa ir par to, lai novērstu konkrēto banku neizbēgamā sabrukuma risku, lai saglabātu dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, kā arī, lai izvairītos no kaitējuma citām eurozonas dalībvalstīm. Iepriekšējas apspriešanas procedūras īstenošana, kuras ietvaros vairāki tūkstoši konkrēto banku noguldītāju un akcionāru būtu varējuši lietderīgi aizstāvēt savas intereses, pirms tiek pieņemtas kaitējumu radošās tiesību normas, būtu nenovēršami novilcinājusi pasākumu, kuru mērķis bija novērst šādu sabrukumu, piemērošanu. Tādējādi tiktu būtiski apdraudēts mērķis saglabāt šīs dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti un izvairīties no kaitējuma pārējām eurozonas dalībvalstīm, kas būtu pakļautas ievērojamam riskam (skat. spriedumu, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 282. punkts un tajā minētā judikatūra).

484 Šo vērtējumu apstiprināja Tiesa, kura uzskatīja, ka Vispārējā tiesa savu argumentāciju pamatoti balstīja uz ECT 2016. gada 21. jūlija spriedumu lietā *Mamatas* un citi pret Grieķiju (EC:ECHR:2016:0721JUD006306614), no kura izriet, ka prasība, saskaņā ar kuru ikvienam tiesību uz īpašumu ierobežojumam ir jābūt noteiktam likumā, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka pirms šī likuma pieņemšanas būtu jāapspriežas ar attiecīgajām personām, it īpaši tad, ja šāda iepriekšēja apspriešanās būtu nenovēršami novilcinājusi to pasākumu piemērošanu, kuru mērķis ir novērst attiecīgo banku sabrukumu (spriedums, 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./ *K. Chrysostomides & Co.* u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 159. punkts).

485 Turklāt ir jāuzskata, ka nepieciešamība rīkoties ātri, neinformējot vienības akcionārus un kreditorus par to skarošās noregulējuma procedūras neizbēgamību, ir vērsta uz to, lai novērstu šīs vienības situācijas pasliktināšanos, kas kaitētu noregulējuma darbības efektivitātei. Proti, ja bankas akcionāri vai obligāciju turētāji tiktu informēti par to, ka tā varētu tikt pakļauta noregulējuma procedūrai un ka tādējādi tā ir tikusi uzskatīta par tādu, kura atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tas varētu tos mudināt pārdot savus vērtspapīrus tirgos un izraisīt masveida noguldījumu izņemšanu, kā rezultātā tiktu pasliktināta bankas finansiālā situācija un tiktu apgrūtināta vai pat padarīta neiespējama tāda risinājuma pieņemšana, kas varētu kavēt tās likvidāciju.

486 Šajā ziņā, kā tas izriet no Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma, jebkāda informācija, ko sniedz attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir uzskatāma par tādu, kas var ietekmēt attiecīgās darbības skartās sabiedriskās un privātās intereses.

487 Tādējādi ir jāuzskata, ka prasītāju, *Banco Popular* akcionāru un obligāciju turētāju statusā, uzklausīšana pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas vai pirms Lēmuma 2017/1246 pieņemšanas būtu izraisījusi būtisku procedūras palēninášanos un līdz ar to būtu apdraudējusi gan pasākuma mērķu sasniegšanu, gan tā efektivitāti.

488 No iepriekš minētā izriet, pirmkārt, ka prasītāju iepriekšēja uzklausīšana, informējot tos par iespējamu noregulējuma darbību, būtu radījusi risku, ka tie rīkosies tirgū veidā, kas pasliktinās *Banco Popular* finansiālo situāciju. Šāda uzklausīšana tādējādi būtu varējusi kaitēt paredzētās noregulējuma darbības efektivitātei.

489 Otrkārt, ņemot vērā noregulējuma shēmas pieņemšanas steidzamību, neesot bijis iespējams iepriekš apspriesties ar prasītājiem tāpat kā ar citiem *Banco Popular* akcionāriem vai pašu kapitāla instrumentu turētājiem ne tikai grūtību, kas saistītas ar to identificēšanu, dēļ, bet arī tādēļ, ka nebija iespējams efektīvi analizēt to apsvērumus pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas.

490 Prasītāji norāda, ka, ja tie būtu uzklausīti pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, *Banco Popular* nebūtu tikusi pakļauta noregulējumam, jo tie būtu paskaidrojuši, ka nosacījumi nav izpildīti, vai arī noregulējums būtu noticis ar atšķirīgiem nosacījumiem, jo prasītāji būtu varējuši atsaukties uz nepieciešamību sagaidīt ārkārtas likviditātes palīdzību, ierosināt piemērot alternatīvu pasākumu vai ieteikt cita noregulējuma instrumenta piemērošanu.

491 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka no pirmā pamata analīzes izriet, pirmkārt, ka prasītāji nav pierādījuši, ka nav izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi. Otrkārt, tika konstatēts, ka Spānijas Banka bija atteikusies piešķirt ārkārtas papildu likviditātes palīdzību, tāpēc

VNV nebija iemesla gaidīt tās piešķiršanu, un ka prasītāju minētie alternatīvie risinājumi nebija iespējami īstermiņā. Prasītāji tātad nav pierādījuši, ka to uzklausīšana noregulējuma procedūrā būtu grozījusi noregulējuma shēmas saturu.

492 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītāju uzklausīšana pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas būtu apdraudējusi finanšu tirgu stabilitātes un iestādes kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktības aizsardzības mērķus, kā arī noregulējuma procedūras ātruma un efektivitātes prasības.

493 Līdz ar to prasītāju neuzklausīšana *Banco Popular* noregulējuma procedūras ietvaros ir tiesību tikt uzklausītam ierobežojums, kas bija pamatots un nepieciešams, lai atbilstu vispārējo interešu mērķim, un tas atbilda samērīguma principam saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu.

494 Līdz ar to pirmā daļa ir jānoraida.

b) Par otro daļu, kas attiecas uz tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu

495 Prasītāji apgalvo, ka tiem kā personām, uz kurām attiecas VNV lēmums, ir tiesības piekļūt lietas materiāliem saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punktu un Hartas 41. panta 2. punktu.

496 Pirmām kārtām, tie norāda, ka pirms nelabvēlīga akta pieņemšanas iestāde nevar ņemt vērā informāciju vai dokumentus, iepriekš nedodot akta adresātam iespēju paust savu viedokli, kas nozīmē piekļuvi administratīvās lietas materiāliem. Noregulējuma shēma esot jāatceļ tiktāl, ciktāl tā ir balstīta uz provizorisku vērtējumu, kas nav ticis nodots prasītāju rīcībā.

497 Tiesības piekļūt lietas materiāliem ir paredzētas Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punktā, saskaņā ar kuru:

> "Personām, uz kurām attiecas [VNV] lēmumi, ir tiesības piekļūt [VNV] lietas dokumentācijai, ja tiek ievērotas citu personu leģitīmās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju vai [VNV] iekšējiem sagatavošanas dokumentiem."

498 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka konkurences lietās piekļuves lietas materiāliem mērķis tostarp ir ļaut paziņojuma par iebildumiem adresātiem iepazīties ar Komisijas lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, lai tie varētu lietderīgi izteikt savu viedokli par secinājumiem, pie kuriem Komisija, pamatojoties uz šiem pierādījumiem, ir nonākusi savā paziņojumā par iebildumiem. Šīs tiesības piekļūt lietas materiāliem nozīmē, ka Komisija dod attiecīgajam uzņēmumam iespēju pārbaudīt visus izmeklēšanas lietas materiālos esošos dokumentus, kas varētu būt nozīmīgi šī uzņēmuma aizstāvībai. Tas attiecas gan uz dokumentiem, kas ir apsūdzoši, gan arī uz dokumentiem, kas ir attaisnojoši pierādījumi, izņemot citu uzņēmumu komercnoslēpumus, Komisijas iekšējos dokumentus un citu konfidenciālu informāciju (skat. spriedumu, 2020. gada 14. maijs, *NKT Verwaltung* un *NKT*/Komisija, C-607/18 P, nav publicēts, EU:C:2020:385, 261. un 262. punkts un tajos minētā judikatūra).

499 Otrkārt, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru tiesību uz aizstāvību ievērošanai ir nepieciešams, lai ieinteresētajam uzņēmumam Komisijā īstenotajā procedūrā, kuras mērķis ir uzlikt uzņēmumam naudas sodu par konkurences tiesību normu pārkāpumu, būtu bijusi iespēja pienācīgi darīt zināmu savu viedokli par norādīto faktu un apstākļu patiesumu un atbilstību, kā arī par dokumentiem, ko Komisija izmantojusi, lai pamatotu konkurences tiesību pārkāpuma

esamību. Šīs tiesības ir minētas Hartas 41. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā (skat. spriedumu, 2019. gada 28. novembris, *Brugg Kabel* un *Kabelwerke Brugg*/Komisija, C-591/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:1026, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

500 Treškārt, attiecībā uz Hartas 41. panta 2. punktā paredzēto tiesību uz aizstāvību ievērošanu plašākā mērā, tās ietver tiesības tikt uzklausītam un tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot likumīgās konfidencialitātes intereses (skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 99. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 2. decembris, *Kalai*/Padome, T-178/19, nav publicēts, EU:T:2020:580, 73. punkts).

501 Ceturtkārt, ir jāatgādina, ka tiesību uz piekļuvi lietas materiāliem procedūrā pirms lēmuma pieņemšanas pārkāpums principā var izraisīt šī lēmuma atcelšanu, ja tas ir ietekmējis tiesības uz aizstāvību (skat. spriedumus, 2011. gada 25. oktobris, *Solvay*/Komisija, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 55. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2015. gada 15. jūlijs, *Akzo Nobel* u.c./Komisija, T-47/10, EU:T:2015:506, 349. punkts (nav publicēts) un tajā minētā judikatūra).

502 No 498.–501. punktā minētās judikatūras izriet, ka gan Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā nostiprinātās tiesības piekļūt lietas materiāliem, gan, konkrētāk, piekļuve lietas materiāliem konkurences lietās attiecas uz personām vai uzņēmumiem, uz kuriem ir vērstas pret tām uzsāktas procedūras vai lēmumi.

503 Šajā lietā no Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punkta izriet, ka tiesības piekļūt lietas materiāliem skar vienību, uz kuru attiecas noregulējuma shēma, proti, *Banco Popular*, nevis tās akcionārus vai kreditorus.

504 Līdz ar to prasītāji nevar atsaukties uz tiesībām piekļūt lietas materiāliem.

505 Turklāt gan Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā, gan Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punktā ir paredzēts, ka noteikti dati var tikt aizsargāti, ja tie ir konfidenciāli.

506 No tā izriet, ka prasītāji nevar apgalvot, ka tas, ka VNV neinformēja par 2. vērtējumu administratīvās procedūras laikā, kuras rezultātā tika pieņemta noregulējuma shēma, ir tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpums.

507 Otrām kārtām, prasītāji replikā apgalvo, ka nav pienākuma ievērot konfidencialitāti attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem pēc noregulējuma pieņemšanas, ņemot vērā, ka noregulējuma darbība ietekmē to īpašumu un ka tiem ir jābūt iespējai uzzināt noregulējuma pamatojumu. Turklāt Regulas Nr. 806/2014 88. pants paredzot izņēmumu no dienesta noslēpuma, ja informācijas izpaušana ir nepieciešama saistībā ar tiesvedību. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumu informācijas sniegšana pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas varētu ietekmēt noregulējuma procedūru, lai gan pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas šī paziņošana vairs neapdraudētu noregulējuma mērķi.

508 Jāuzskata, ka šie argumenti attiecas nevis uz tiesībām piekļūt lietas materiāliem administratīvās procedūras laikā Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punkta izpratnē, bet gan uz tiesībām piekļūt dokumentiem, uz kuriem VNV balstījās, pieņemot noregulējuma shēmu, pēc tās pieņemšanas.

509 Turklāt ir jānorāda, ka saskaņā ar LESD 339. pantu, Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punktu VNV ir pienākums aizsargāt visu vienību konfidenciālos datus, arī komercnoslēpumus.

510 Šajā ziņā no Regulas Nr. 806/2014 34. panta 1. punkta izriet, ka, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu, VNV var vai nu ar valsts noregulējuma iestāžu starpniecību, vai tieši, pēc tam, kad tās par to ir informētas, pilnībā izmantojot visu ECB vai valstu kompetento iestāžu rīcībā esošo informāciju, pieprasīt tostarp no vienībām, uz kurām attiecas noregulējuma darbība, lai tās sniegtu visu informāciju, kas nepieciešama šajā regulā paredzēto uzdevumu izpildei. Šī panta 2. punktā ir precizēts, ka prasības par dienesta noslēpumu neatbrīvo šīs vienības no pienākuma sniegt šo informāciju. Regulas Nr. 806/2014 34. panta 4. punktā ir paredzēts, ka VNV ir pieejama, tostarp pastāvīgi, jebkāda informācija, kas nepieciešama funkciju veikšanai saskaņā ar šo regulu, jo īpaši informācija par pašu kapitālu, likviditāti, aktīviem un saistībām, par jebkuru iestādi, uz kuru attiecas tās noregulējuma pilnvaras.

511 Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punktā ir paredzēts:

> "Pirms tiek izpausta jebkāda informācija, [VNV] nodrošina, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju, jo īpaši, novērtējot sekas, ko izpaušana varētu radīt sabiedrības interesēm saistībā ar finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku un fizisku un juridisku personu komerciālajām interesēm, kā arī pārbaužu, izmeklēšanu un revīziju mērķiem. Informācijas izpaušanas seku novērtēšanas procedūra ietver īpašu izvērtējumu par sekām, ko radītu 8. un 9. pantā minēto noregulējuma plānu, jebkādas saskaņā ar 10. pantu veiktas novērtēšanas rezultātu un 18. pantā minēto noregulējuma shēmu satura un detaļu izpaušana."

512 Šis noteikums tieši paredz VNV pienākumu pirms noregulējuma shēmas publicēšanas vai paziņošanas trešai personai nodrošināt, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju, ko tā varētu būt ieguvusi, tostarp piemērojot Regulas Nr. 806/2014 34. pantu. Šis pienākums attiecas arī uz 2. vērtējumu, kas ir noregulējuma shēmas pielikums un kas ir tās neatņemama sastāvdaļa, piemērojot minētās shēmas 12.2. pantu.

513 Prasītāji norāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumu dienesta noslēpums ir piemērojams tikai noregulējuma procedūras laikā, kamēr noregulējuma lēmums nav publiskots.

514 Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumā ir paredzēts:

> "Par noregulējuma darbībām būtu pienācīgi jāziņo un, ievērojot nedaudzos šajā regulā paredzētos izņēmumus, tie būtu jādara zināmi atklātībai. Tomēr, tā kā informācija, ko [VNV], valstu noregulējuma iestādes un to profesionālie padomdevēji iegūst noregulējuma laikā var būt sensitīva, pirms noregulējuma lēmuma publiskošanas šai informācijai būtu jāpiemēro dienesta noslēpuma prasības. Ir jāņem vērā tas, ka informācijai par noregulējuma plānu saturu un sīkāku izklāstu, kā arī par šo plānu izvērtēšanas rezultātiem var būt tālejoša ietekme, jo īpaši uz attiecīgajiem uzņēmumiem. Jebkāda informācija, ko sniedz attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir uzskatāma par tādu, kas ietekmē attiecīgās darbības skartās sabiedriskās un privātās intereses. Tomēr pat informācijai par to, ka [VNV] un valstu noregulējuma iestādes pārbauda konkrētu vienību, varētu būt negatīva ietekme uz attiecīgo vienību. Tādēļ ir jānodrošina tas, ka pastāv atbilstoši mehānismi šādas informācijas, piemēram, noregulējuma plānu satura un detaļu un jebkādu šajā sakarībā veiktu izvērtēšanu rezultātu, konfidencialitātes saglabāšanai."

515 Pirmkārt, no šī apsvēruma izriet, ka uz konkrētu VNV rīcībā esošu informāciju, kas ietverta noregulējuma shēmā, 2. vērtējumā, kā arī dokumentos, uz kuriem tas balstīts, attiecas dienesta noslēpums un tā ir konfidenciāla.

516 Šajā ziņā Tiesa attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK, un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV 2004, L 145, 1. lpp.), ir nospriedusi, ka, lai ieguldījumu sabiedrību darbības kontroles sistēma, kas balstīta uz dalībvalsts ietvaros īstenotu uzraudzību un informācijas apmaiņu starp vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm, darbotos efektīvi, ir nepieciešams, lai gan uzraudzītās sabiedrības, gan kompetentās iestādes varētu būt drošas, ka principā tiks saglabāts sniegtās konfidenciālās informācijas konfidenciālais raksturs (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

517 Tiesa uzskatīja, ka šādas uzticēšanās neesamība varētu apdraudēt uzraudzības darbībai nepieciešamās konfidenciālās informācijas netraucētu nosūtīšanu. Tādējādi Direktīvas 2004/39 54. panta 1. punktā vispārīgi noteiktais pienākums glabāt dienesta noslēpumu ir paredzēts, lai aizsargātu ne tikai tieši skarto uzņēmumu īpašās intereses, bet arī vispārējās intereses saistībā ar Savienības finanšu instrumentu tirgu normālu darbību (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 32. un 33. punkts un tajos minētā judikatūra).

518 Jāatzīmē, ka Regulas Nr. 806/2014 88. panta 1. punktā par VNV locekļu dienesta noslēpuma prasībām ir ietverta norma, kas ir līdzvērtīga Direktīvas 2004/39 54. panta 1. punktam.

519 Otrkārt, neapšaubāmi Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērums attiecas uz VNV dienesta noslēpuma glabāšanas pienākumiem pirms noregulējuma lēmuma pieņemšanas. Tajā norādīts, ka, ciktāl VNV rīcībā esošā informācija ir sensitīva un ietilpst komercnoslēpuma jomā, to nedrīkst izpaust sabiedrībai pirms noregulējuma darbības veikšanas. Informācijas sniegšana par to, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un ka tā var būt noregulējuma darbības priekšmets, varētu tostarp mudināt akcionārus pārdot savus vērtspapīrus tirgos un izraisīt arī noguldījumu masveida izņemšanu, kā rezultātā tiktu pasliktināta bankas finansiālā situācija un līdz ar to tiktu kaitēts VNV darbības efektivitātei, kā arī tirgus darbībai.

520 Tomēr šajā apsvērumā ir arī tieši norādīts, ka par noregulējuma darbībām "būtu pienācīgi jāziņo un, ievērojot nedaudzos šajā regulā paredzētos izņēmumus, tie būtu jādara zināmi atklātībai". Taču jāatgādina, ka Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punktā, kas minēts šī sprieduma 511. punktā, ir tieši paredzēts VNV pienākums pirms noregulējuma shēmas izpaušanas nodrošināt, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju.

521 Līdz ar to Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērums nevar tikt interpretēts, kā to dara prasītāji, tādējādi, ka tas nozīmē, ka konfidencialitātes un dienesta noslēpuma noteikumi ir piemērojami tikai tik ilgi, kamēr nav pieņemts noregulējuma lēmums.

522 Prasītāji atsaucas arī uz Regulas Nr. 806/2014 88. panta 1. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru "informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpuma prasības, izpauž citai publiskai vai privātai vienībai tikai tad, ja šāda informācijas izpaušana ir vajadzīga tiesvedības nolūkos".

523 Šis noteikums nevar nozīmēt, ka VNV ir pienākums pilnībā izpaust noregulējuma lēmumu no brīža, kad ir uzsākta tiesvedība. Šajā tiesību normā ir atsauce uz iespēju tiesai uzdot iesniegt dokumentus, tostarp tādus, kuros ir ietverta konfidenciāla informācija.

524 Šajā ziņā Vispārējai tiesai saskaņā ar Reglamenta 91. panta b) punktu un 92. panta 3. punktu, veicot pierādījumu savākšanas pasākumu, ir tiesības uzdot VNV iesniegt visus dokumentus, kurus tā uzskata par būtiskiem strīda izšķiršanai. Tomēr saskaņā ar šī paša Reglamenta 103. panta 1. punktu Vispārējā tiesa var uzskatīt, ka noteiktai šajos dokumentos ietvertajai informācijai ir konfidenciāls raksturs, un tādējādi nolemt, ka tā netiks paziņota citiem lietas dalībniekiem, it īpaši prasītājiem.

525 No tā izriet, ka Vispārējās tiesas lēmums uzdot iesniegt dokumentus negarantē prasītājiem piekļuvi visiem šiem dokumentiem, ja Vispārējā tiesa uzskata, ka tie ietver konfidenciālus datus.

526 Turklāt saistībā ar šo tiesvedību Vispārējā tiesa 2021. gada 12. maijā ar rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumu pieprasīja VNV iesniegt konkrētus dokumentus, tostarp noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma un ECB vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespējas situāciju konfidenciālās versijas. Saskaņā ar Reglamenta 103. pantu Vispārējā tiesa, pārbaudījusi šo dokumentu saturu, uzskatīja, ka šo dokumentu redakcijās, kas publicētas VNV un ECB tīmekļvietnēs, palikušie slēptie elementi nav būtiski šā strīda izšķiršanai. Tādējādi ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa no lietas materiāliem izņēma šo dokumentu konfidenciālās versijas.

527 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nevar norādīt, ka pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas attiecībā uz tiem nepastāv pienākums ievērot konfidencialitāti, kā arī, ka tiem nav tiesību uz visu lietas materiālu, uz kuriem balstījās VNV, paziņošanu.

528 Tādējādi ir jānoraida otrā daļa un līdz ar to trešais pamats kopumā.

4. Par ceturto pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

529 Prasītāji apgalvo, ka apstrīdētie lēmumi nav pietiekami pamatoti.

530 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta raksturam un skaidri un nepārprotami jāatklāj aktu sagatavojušās iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot savu kontroli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (skat. spriedumus, 2019. gada 8. maijs, *Landeskreditbank Baden-Württemberg*/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. un 87. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2020. gada 21. oktobris, ECB/*Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:845, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

531 Turklāt lēmuma pamatojuma precizitātes pakāpei ir jābūt samērīgai ar materiālajām iespējām un tehniskajiem nosacījumiem vai termiņu, kurā tas jāsniedz (skat. spriedumus, 2012. gada 6. novembris, *Éditions Odile Jacob*/Komisija, C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48. punkts un tajā

minētā judikatūra, un 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 139. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2021. gada 27. janvāris, *KPN*/Komisija, T-691/18, nav publicēts, EU:T:2021:43, 162. punkts).

532 Pirmām kārtām, prasītāji norāda uz vairākiem pamatojuma nepietiekamības gadījumiem noregulējuma shēmā.

533 Vispirms jāatgādina, ka šajā lietā 2017. gada 7. jūnijā VNV savā tīmekļvietnē publicēja paziņojumu, kurā informēja par noregulējuma shēmas pieņemšanu, kopā ar dokumentu, kurā apkopotas noregulējuma sekas atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 29. panta 5. punktam. VNV 2017. gada 11. jūlijā publicēja noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju. VNV savā tīmekļvietnē 2018. gada 2. februārī un vēlāk 2018. gada 31. oktobrī, t.i., pirms replikas iesniegšanas, publicēja arī mazāk rediģētas nekonfidenciālas noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma versijas.

534 Pirmkārt, daži prasītāju argumenti attiecas uz *Banco Popular* pārdošanas procedūru. Prasītāji apgalvo, ka iemesli, kuru dēļ tikai divi iespējamie pircēji tikuši aicināti parakstīt vienošanās par informācijas neizpaušanu un tikai viens no tiem ir iesniedzis piedāvājumu, nav izskaidroti noregulējuma shēmā. Šis apstāklis esot būtisks, lai noskaidrotu, vai *Banco Popular* tika pārdota saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 noteikumiem.

535 Jāatgādina, ka *Banco Popular* pārdošanas procedūru veica *FROB*. *FROB* 2017. gada 6. jūnijā pieņemtajā procesuālajā vēstulē saistībā ar iespējamo *Banco Popular* noregulējumu aicināja potenciālos pircējus piedalīties pārdošanas procedūrā un iesniegt piedāvājumu par visa *Banco Popular* kapitāla iegādi saskaņā ar šajā vēstulē aprakstītajiem noteikumiem un nosacījumiem.

536 Noregulējuma shēmas 6.6. pantā VNV uzskatīja, ka *FROB* veiktie pārdošanas pasākumi attiecībā uz *Banco Popular* pirms šīs shēmas pieņemšanas atbilda Regulas Nr. 806/2014 24. pantā, lasot to kopsakarā ar Direktīvas 2014/59 39. pantu, noteiktajām prasībām. VNV norādīja, ka laikposmā tieši pirms noregulējuma *Banco Popular* veica privātās pārdošanas procedūru un ka 2017. gada 29. maija nedēļā kļuva skaidrs, ka šī procedūra būs neveiksmīga. Tā norādīja, ka lēmums ierobežot tās pārdošanas pasākumus ar bankām, kuras jau bija paudušas vispārēju interesi par *Banco Popular* iegādi privātas pārdošanas procedūras ietvaros, atbilst Direktīvas 2014/59 39. panta prasībām. VNV norādīja, ka pēc tam, kad *FROB* īstenoja pārdošanas procedūru, galu galā divas bankas tika aicinātas piedalīties pārdošanā. Tā norādīja, ka visi potenciālie pircēji tika uzrunāti vienā un tajā pašā datumā, ka tiem bija piekļuve vienai un tai pašai virtuālajai datu zālei un ka to piedāvājumi bija pakļauti vieniem un tiem pašiem nosacījumiem un termiņam. VNV arī norādīja, ka no diviem potenciālajiem pircējiem tika saņemts viens derīgs piedāvājums un ka, ņemot vērā to, ka šis pircējs bija vienīgais, kas iesniedza piedāvājumu, bija saprātīgi pieņemt tā nosacījumus un tādējādi novērst nekontrolētu *Banco Popular* maksātnespēju, kas tostarp varētu ietekmēt tās kritiski svarīgās funkcijas.

537 Šie dažādie apstākļi, kas ietverti replikai pievienotajā noregulējuma shēmas versijā, ir pietiekami, lai saprastu *Banco Popular* pārdošanas procedūras norisi. Tā kā pārdošanas procedūru veica *FROB*, VNV varēja vienkārši atzīmēt, ka ir iesniegts tikai viens piedāvājums, un ņemt vērā šīs pārdošanas rezultātu. Turklāt iemesliem, kuru dēļ citi potenciālie ieguvēji nav iesnieguši piedāvājumu, nav nozīmes.

538 Prasītāji arī norāda, ka netika sniegts neviens paskaidrojums attiecībā uz *Banco Popular* pārdošanas cenas noteikšanu 1 EUR vērtībā, ne arī par to, vai šī cena atspoguļo *Banco Popular* tirgus vērtību, un ka tie nezina, kāda iemesla dēļ *BBVA* netika piešķirts papildu termiņš piedāvājuma iesniegšanai.

539 Ciktāl šie argumenti attiecas uz *FROB* īstenoto pārdošanas procedūru, prasītāji nepaskaidro, kādu iemeslu dēļ šiem elementiem būtu jābūt ietvertiem noregulējuma shēmā, ne arī kādā ziņā šie elementi būtu būtiski tās izpratnei.

540 Turklāt šie argumenti izriet no kļūdainas faktu izpratnes. No vienas puses, jāatgādina, ka pārdošanas cenu 1 EUR vērtībā nav noteikusi VNV. Proti, procesuālajā vēstulē *FROB* norādīja, ka piedāvājumos piedāvātajai cenai ir jābūt vienādai vai augstākai par 1 EUR. Noregulējuma shēmā minētā pārdošanas cena 1 EUR apmērā ir *FROB* veiktās konkursa pārdošanas procedūras un *Banco Santander* piedāvātās cenas rezultāts. Līdz ar to šī cena pēc definīcijas atspoguļo *Banco Popular* tirgus vērtību. No otras puses, tā kā 2017. gada 6. jūnijā *BBVA* informēja *FROB*, ka tā ir nolēmusi neiesniegt piedāvājumu, noregulējuma shēmā nav jāprecizē īpašs iemesls, kādēļ *FROB* tai nav piešķīrusi jaunu termiņu.

541 Otrkārt, daži prasītāju argumenti attiecas uz noregulējuma nosacījumu ievērošanas pamatojumu. Prasītāji apgalvo, ka nav izklāstīti iemesli, kuru dēļ noregulējuma shēmas 2.1. pantā tika konstatēts, ka *Banco Popular* tuvākajā laikā nespēs samaksāt parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā. It īpaši neesot precizēts, vai iemesls ir Spānijas iestāžu paziņojumi un noguldījumu aizplūšana vai izņemšana vai arī ārkārtas likviditātes palīdzības nesniegšana. Noregulējuma shēmas 3.1. pantā VNV esot secinājusi, ka nepastāv alternatīvi pasākumi, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā, neizvērtējot pirmā pamata otrajā daļā minētos alternatīvos risinājumus. Iemesli, kuru dēļ no visiem šiem citiem pasākumiem tika izraudzīts tieši uzņēmuma pārdošanas instruments, neesot izskaidroti.

542 No vienas puses, jānorāda, ka noregulējuma shēmas 2. pantā VNV norādīja, ka ECB uzskatīja, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 4. punkta c) apakšpunkta noteikumiem. Tā atklāja, ka dažādi fakti norāda uz to, ka *Banco Popular* tuvākajā nākotnē nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

543 Noregulējuma shēmas 23. apsvērumā VNV norādīja, kā ECB aprakstījusi savā vērtējumā, ka *Banco Popular* likviditātes stāvoklis bija ievērojami pasliktinājies, un 24. apsvērumā tā uzskaitīja apstākļus, kas bija izraisījuši šo situāciju. Turklāt ir jāatgādina, ka iemesli, kuru dēļ ECB uzskatīja, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ir skaidri izklāstīti tās vērtējumā, kas ir daļa no konteksta, kādā tika pieņemta noregulējuma shēma. ECB vērtējuma nekonfidenciālā versija tika publicēta tās tīmekļvietnē 2017. gada 14. augustā.

544 Līdz ar to prasītāji nevar apgalvot, ka VNV nesniedza pietiekamus iemeslus, kāpēc *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

545 No otras puses, no pirmā pamata otrās daļas analīzes (skat. šī sprieduma 188.–192. punktu) izriet, ka VNV noregulējuma shēmas 3. pantā ir pietiekami pamatojusi alternatīvu privāta vai prudenciāla rakstura risinājumu neesamību, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju. Turklāt noregulējuma shēmas 5. pantā, jo īpaši tās 5.3. pantā, VNV pamatoja uzņēmuma

pārdošanas instrumenta kā noregulējuma instrumenta izvēli un paskaidroja, kāpēc ar citiem Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā uzskaitītajiem instrumentiem noregulējuma mērķi nav iespējams sasniegt tādā pašā mērā.

546 Prasītāji neapgalvo, ka šie noregulējuma shēmas noteikumi nav pietiekami, lai saprastu tās piemērošanas jomu, bet vienīgi pārmet VNV, ka tā nav pārbaudījusi alternatīvus risinājumus, uz kuriem tie atsaucas pirmajā pamatā.

547 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka VNV nebija pienākuma izskatīt prasītāju norādītos risinājumus, kas nebija iespējami, kā tas izriet no šī sprieduma 193.–230. punkta.

548 Treškārt, prasītāji replikā izvirza argumentus saistībā ar 2. vērtējuma pamatojumu. Tie apgalvo, ka nezina, uz kāda pamata tika izmantots 2. vērtējums, lai gan tajā tika norādīts, ka tas ir tikai ilustratīvs un nav izmantojams lēmumu pieņemšanai; uz kāda pamata vērtējuma ziņojumos nav veikta analīze, kas prasīta Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a)–c) un f) apakšpunktā, kādu iemeslu dēļ 1. un 2. vērtējums ir pretrunīgi attiecībā uz *Banco Popular* maksātspēju un kādu iemeslu dēļ netika izmantots ECB veiktais *Banco Popular* ienākumus nenesošo aktīvu vērtējums, lai gan VNV esot norādījusi, ka runa ir par precīzāko aprēķinu.

549 Jākonstatē, ka šie argumenti ir tikai to argumentu atkārtošana, kurus prasītāji ir izvirzījuši otrā pamata ietvaros par Regulas Nr. 806/2014 20. panta pārkāpumu. Prasītāji neizskaidro, kādu iemeslu dēļ paskaidrojumiem par jautājumiem, kas atbilst tikai prasītāju pašu pamatiem, būtu jābūt ietvertiem noregulējuma shēmā, ne arī to, kādā mērā tie būtu nepieciešami tās izpratnei.

550 Ceturtkārt, prasītāji pārmet VNV, ka tā noregulējuma shēmā nav paskaidrojusi, vai *Deloitte* ir izpildījusi Deleģētās regulas 2016/1075 37.–41. pantā paredzētos neatkarības nosacījumus.

551 Šajā ziņā VNV noregulējuma shēmas 41. apsvērumā norādīja, ka 2. vērtējuma veikšanai ir piesaistījusi neatkarīgu vērtētāju. Pietiek konstatēt, ka noregulējuma shēmas mērķis nav paskaidrot, kāpēc šis vērtētājs ir izpildījis Deleģētās regulas 2016/1075 prasības, un ka prasītāji nepaskaidro, cik lielā mērā šādi paskaidrojumi būtu nepieciešami VNV veiktās noregulējuma darbības izpratnei.

552 Piektkārt, prasītāji norāda, ka VNV nav konkretizējusi ne 2016. gada noregulējuma plānā ietverto noregulējuma stratēģiju, ne noregulējuma instrumentu, un ka tā nav norādījusi iemeslus, kādēļ šis plāns netika ievērots.

553 Pietiek konstatēt, ka noregulējuma shēmas 44.–46. apsvērumā, kas pilnībā iekļauti noregulējuma shēmas redakcijā, kura 2018. gada 2. februārī publicēta VNV tīmekļvietnē un pievienota replikai, VNV paskaidroja, kādu iemeslu dēļ 2016. gada noregulējuma plānā paredzētais noregulējuma instruments nebija piemērots noregulējuma dienā esošajiem apstākļiem. Tādējādi tā norādīja, ka 2016. gada noregulējuma plāns bija balstīts uz pieņēmumu, ka *Banco Popular* maksātnespēja ir saistīta ar tās kapitāla situācijas pasliktināšanos. Tā kā *Banco Popular* maksātnespēju izraisīja tās likviditātes situācijas pasliktināšanās, VNV norādīja, ka nav garantijas, ka šajā plānā paredzētais iekšējais glābšanas instruments būtu nodrošinājis tūlītēju un efektīvu *Banco Popular* likviditātes krīzes risinājumu.

554 Šie paskaidrojumi ir pietiekami, lai pamatotu iemeslus, kuru dēļ noregulējuma shēmā nav piemērots 2016. gada noregulējuma plāns.

555 Sestkārt, prasītāji apgalvo, ka tie nezina, kāda iemesla dēļ pirms noregulējuma piemērošanas *Banco Popular* VNV nav sagaidījusi, kamēr tiek piešķirta visa ECB jau apstiprinātā ārkārtas likviditātes palīdzība.

556 Pietiek atgādināt, ka no pirmā pamata pirmajā daļā ietvertā pirmā iebilduma analīzes izriet, ka VNV noregulējuma shēmā konstatēja, ka Spānijas Banka pēc tam, kad 2017. gada 5. jūnijā bija *Banco Popular* piešķīrusi pirmo ārkārtas likviditātes palīdzību, nevarēja tai piešķirt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību. Tā kā ārkārtas likviditātes palīdzības piešķiršana ir valstu centrālo banku kompetencē, VNV varēja tikai konstatēt, ka papildu ārkārtas likviditātes palīdzība nav pieejama.

557 Tādējādi, tā kā VNV nebija nekāda iemesla sagaidīt ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanu, tai nebija nepieciešams to pamatot noregulējuma shēmā.

558 Attiecībā uz argumentu, saskaņā ar kuru vairākas noregulējuma shēmas un vērtējumu daļas ir svītrotas, kas liedzot prasītājiem tās saprast, pietiek konstatēt, ka runa ir tikai par vispārīgu apsvērumu, kas, tā kā nav precizētas noregulējuma shēmas vai 2. vērtējuma daļas, kuras prasītāji nevar saprast, neļauj konstatēt pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

559 No iepriekš minētā izriet, ka neviens no prasītāju argumentiem nevar pierādīt, ka VNV ir pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

560 Otrām kārtām, prasītāji norāda, ka tie saņēma tikai daļēju noregulējuma shēmas "nekonfidenciālās" versijas kopiju un ka tiem neesot bijusi piekļuve ne tās pielikumiem, ne administratīvās lietas materiāliem. Tie apgalvo, ka tādējādi tie nav zinājuši apstrīdēto lēmumu pamatojumu. Replikā tie piebilst, ka pienākums norādīt pamatojumu aizsargā ikvienu personu, uz kuru attiecas akts, nevis tikai tā adresātu, un ka tādējādi tiem ir tiesības saņemt apstrīdēto lēmumu pilnīgu pamatojumu. Turklāt replikā prasītāji norāda, ka tie nelūdz dokumentu vispārēju publicēšanu, jo Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punkts, šķiet, tam rada šķēršļus, bet gan argumentēta lēmuma paziņošanu un atļauju saņemt konfidenciālu piekļuvi lietas materiāliem šīs tiesvedības laikā.

561 Jāuzskata, ka ar šo argumentu prasītāji būtībā pārmet VNV, ka tā tiem nav pilnībā paziņojusi noregulējuma shēmu un 2. vērtējumu.

562 Šajā ziņā no trešā pamata otrās daļas analīzes izriet, ka pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas prasītājiem nav tiesību uz visu lietas materiālu, uz kuriem balstījās VNV, izpaušanu, ciktāl VNV ir pienākums aizsargāt tajos iekļauto konfidenciālo informāciju. Šī argumentācija attiecas arī uz noregulējuma shēmu un 2. vērtējumu, kas ietver konfidenciālus datus.

563 Turklāt ir jāatgādina, ka prasītāji nav *FROB* adresētās noregulējuma shēmas adresāti. Prasītāji ir jāuzskata par trešām personām, un tātad tiem nav tiesību uz pilnīgu noregulējuma shēmas paziņošanu.

564 Jānorāda, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka Komisijas lēmums, ar kuru tiek konstatēta sūdzības iesniedzēja norādītā valsts atbalsta neesamība, ņemot vērā pienākumu ievērot komercnoslēpumu, var būt pietiekami pamatots, neietverot visus skaitliskos datus, uz kuriem ir balstīta šīs iestādes argumentācija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste*/*UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108.–111. punkts). Līdz ar to šāda lēmuma nekonfidenciālā versija, ja tajā skaidri un nepārprotami ir norādīta minētās iestādes

argumentācija, kā arī tās izmantotā metodoloģija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt šos pamatojumus un Vispārējā tiesa varētu veikt savu kontroli attiecībā uz to, ir pietiekama, lai izpildītu šai pašai iestādei noteikto pienākumu norādīt pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, *Club Hotel Loutraki* u.c./Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 55. punkts).

565 Turklāt attiecībā uz ekonomikas elementiem, kurus *Deloitte* izmantoja 2. vērtējumā un kurus VNV ņēma vērā noregulējuma shēmā, nevar apstrīdēt, ka tie ir sarežģīti tehniski novērtējumi. Tā kā no noregulējuma shēmas ir iespējams skaidri izsecināt VNV argumentāciju, kas ļauj vēlāk apstrīdēt tās pamatotību kompetentā tiesā, būtu pārmērīgi prasīt īpašu pamatojumu katrai no tajā sniegtajām tehniskajām izvēlēm vai katram skaitliskajam elementam, uz kuriem ir balstīta šī argumentācija (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste*/*UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).

566 Pirmkārt, prasītāji atzīst, ka Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punkts ir šķērslis noregulējuma shēmas pilnīgai publicēšanai. Šis šī sprieduma 511. punktā minētais noteikums, kurā paredzēts, ka VNV pirms informācijas izpaušanas ir jāpārliecinās, ka informācija nesatur konfidenciālus materiālus, attiecas ne tikai uz tās publicēšanu, bet arī uz tās paziņošanu trešām personām.

567 Otrkārt, prasītāji nav precizējuši, kādā mērā dati, kas joprojām ir aizklāti noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma nekonfidenciālajās versijās, bija nepieciešami noregulējuma shēmas izpratnei.

568 Tādējādi prasītāji nav pierādījuši, ka VNV ir pārkāpusi tai noteikto pienākumu norādīt pamatojumu, slēpjot ekonomiskos datus noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma nekonfidenciālajās versijās.

569 Līdz ar to ir jāuzskata, ka prasītāji nevar atsaukties uz tiesībām panākt noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma paziņošanu pilnībā.

570 Trešām kārtām, prasītāji apgalvo, ka, piemērojot 1958. gada 13. jūnija spriedumu *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7), vienīgi Komisija varot kontrolēt noregulējuma shēmas diskrecionāros aspektus. Taču Lēmums 2017/1246 esot tikai klusējot izteikts un tajā neesot norādīts nekāds pamatojums.

571 Jāatgādina, ka no Lēmuma 2017/1246 4. apsvēruma izriet, ka:

"Komisija piekrīt šai noregulējuma shēmai. Jo īpaši tā piekrīt VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 5. pantu."

572 Turklāt, pirmkārt, Lēmuma 2017/1246 2. apsvērumā Komisija atsaucas uz to, ka VNV noregulējuma shēmā ir norādījusi, ka attiecībā uz *Banco Popular* ir izpildīti visi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta pirmajā daļā izklāstītie nosacījumi noregulējuma procedūras uzsākšanai un ka tā ir izvērtējusi iemeslus, kāpēc noregulējuma darbība ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Otrkārt, Lēmuma 2017/1246, ar ko apstiprina noregulējuma shēmu, 3. apsvērumā Komisija norādīja, ka ar noregulējuma shēmu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 6. punktu tiek uzsākta *Banco Popular* noregulējuma procedūra un noteikta uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošana, kā arī min iemeslus, kādēļ visi šie apstākļi ir pietiekami.

573 No tā izriet, ka Komisija Lēmumā 2017/1246 tieši norādīja iemeslus, kuru dēļ VNV uzskatīja, ka ir izpildīti noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījumi un ka ir jāpiemēro uzņēmuma pārdošanas instruments. Tādējādi Lēmuma 2017/1246 4. apsvērumā ietvertā noregulējuma shēmas apstiprināšana ir jālasa, ņemot vērā pārējos apsvērumus, un tā attiecas uz visu šo pamatojumu. Šajā apsvērumā Komisija tieši norādīja, ka tā piekrīt noregulējuma shēmā norādītajam pamatojumam, kas attaisno noregulējuma darbības veikšanu attiecībā uz *Banco Popular*, it īpaši attiecībā uz sabiedrības interešu kritēriju.

574 Tādējādi ir jāuzskata, ka noregulējuma shēma un tās pamatojums ir daļa no konteksta, kādā tika pieņemts Lēmums 2017/1246, šī sprieduma 530. punktā minētās judikatūras izpratnē.

575 Turklāt ir jāatgādina, ka, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu, Komisija vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai arī izsaka iebildumus par tās diskrecionārajiem aspektiem.

576 No tā izriet, ka tad, ja Komisija, kā tas ir šajā lietā, apstiprina noregulējuma shēmu, tās lēmuma pamatojums var tikt ierobežots ar norādi, ka tā piekrīt tajā ietvertajam pamatojumam. Jebkāds cits papildu pamatojums tās apstiprinājumam varētu būt tikai jau noregulējuma shēmā ietverto elementu atkārtojums. Tomēr saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu Komisijai savā lēmumā nav jāatkārto VNV analīze, bet tikai tā jāapstiprina.

577 Turklāt saskaņā ar šī sprieduma 531. punktā minēto judikatūru ir jāņem vērā ļoti īsais termiņš, kas Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu ir pieejams lēmuma pieņemšanai no brīža, kad VNV ir nosūtījusi noregulējuma shēmu.

578 No tā izriet, ka pamatojums, kurā Komisija norāda, ka tā piekrīt noregulējuma shēmas saturam un iemesliem, kurus VNV ir norādījusi noregulējuma shēmā, lai pamatotu tās pieņemšanu, ir jāuzskata par pietiekamu, lai pamatotu apstiprināšanu.

579 Replikā prasītāji norāda, ka neviens no dokumentiem, attiecībā uz kuriem Komisija apgalvo, ka tie ietilpst tās administratīvās lietas materiālos, neapstiprina Komisijas dalību procedūrā papildus tās lēmuma pieņemšanai. Prasītāji norāda, ka šī argumenta mērķis ir pierādīt, ka Komisija nav izpildījusi LESD 291. pantā un 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) noteiktos pienākumus.

580 Ar šo argumentu prasītāji neapgalvo, ka Komisija būtu pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, bet vienīgi norāda uz principu, kas attiecas uz pilnvaru deleģēšanu un kuri noteikti ar 1958. gada 13. jūnija spriedumu *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7), pārkāpšanu. Prasītāji replikā norāda, ka šajā argumentā ir atsauce uz prasības pieteikuma 153. punktu. Tomēr šajā prasības pieteikuma punktā prasītāji ir vienīgi pieminējuši, ka Komisija nav pamatojusi kontroli, ko tā ir veikusi attiecībā uz noregulējuma shēmas diskrecionārajiem aspektiem, bet vienīgi to apstiprinājusi.

581 Līdz ar to ir jāuzskata, ka šis arguments pirmo reizi tika izvirzīts replikā un ir jāinterpretē kā jauns pamats.

582 Saskaņā ar Reglamenta 84. pantu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.

583 Prasītāji neapgalvo, ka šis jaunais arguments būtu balstīts uz faktiskajiem apstākļiem, kas tiem nebija zināmi prasības celšanas brīdī, un līdz ar to šis arguments ir jānoraida kā nepieņemams.

584 No visa iepriekš minētā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida.

585 Tā kā visi pamati ir tikuši noraidīti, lūgums atcelt apstrīdētos lēmumus ir jānoraida.

586 Līdz ar to ir jānoraida arī prasītāju prasījums, kas izteikts pirmajā prasījumu daļā, lai Vispārējā tiesa apstrīdēto lēmumu atcelšanas rezultātā "piespriestu VNV un Komisijai atdot tiem ieguldījumus *Banco Popular*", un nav nepieciešams lemt par šī prasījuma pieņemamību. Attiecībā uz pirmajā prasījumā izvirzīto pakārtoto prasījumu Vispārējai tiesai piespriest VNV un Komisijai "atlīdzināt tiem ārpuslīgumiskās atbildības rezultātā radušos zaudējumus", jāuzskata, ka tas ir atbilst pirmajam prasījumam par zaudējumu atlīdzību, kas tiks izskatīts turpmāk.

B. Par prasībām atlīdzināt zaudējumus

587 Ar otro prasījumu daļu prasītāji lūdz piespriest VNV un Komisijai atlīdzināt tiem ārpuslīgumiskās atbildības rezultātā radušos zaudējumus. Prasītāji izvirza divus atsevišķus prasījumus par zaudējumu atlīdzību, no kurām pirmais ir balstīts uz apstrīdēto lēmumu atcelšanu, bet otrais tiek izvirzīts neatkarīgi no šīs atcelšanas.

1. Par pirmo prasījumu par zaudējumu atlīdzību

588 Attiecībā uz pirmo prasību par zaudējumu atlīdzību prasītāji norāda, ka gadījumā, ja Vispārējā tiesa atceltu apstrīdētos lēmumus, tie lūdz atlīdzināt tiem ārpuslīgumiskās atbildības rezultātā radušos zaudējumus, kā arī apstiprināt šo lēmumu sekas saskaņā ar LESD 264. pantu.

589 Tie norāda, ka saskaņā ar LESD 264. pantu Vispārējā tiesa var norādīt, ka apstrīdētā lēmuma, kas atzīts par spēkā neesošu, sekas ir uzskatāmas par galīgām, un tādā gadījumā tie lūdz Vispārējo tiesu pakārtoti atcelšanas prasībai piespriest VNV un Komisijai samaksāt tiem kompensāciju, pamatojoties uz to, ka tām ir radusies ārpuslīgumiskā atbildība. Attiecībā uz zaudējumu atlīdzību apstrīdēto lēmumu atcelšanas gadījumā LESD 266. panta otrajā daļā esot paredzēts, ka pienākums veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nostādītu prasītājus iepriekšējā situācijā, neskar pienākumus, kas var izrietēt no LESD 340. panta otrās daļas piemērošanas.

590 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasījumi par mantiskā un nemantiskā kaitējuma atlīdzību ir jānoraida, ja tie ir cieši saistīti ar tādiem prasījumiem atcelt tiesību aktu, kas ir tikuši noraidīti vai nu kā nepieņemami, vai kā nepamatoti (skat. spriedumu, 2020. gada 29. aprīlis, *Tilly-Sabco* /Padome un Komisija, T-707/18, nav publicēts, EU:T:2020:160, 115. punkts un tajā minētā judikatūra).

591 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka prasītāju pirmais prasījums par zaudējumu atlīdzību ir atkarīgs no apstrīdēto lēmumu prettiesiskuma konstatējuma. Tā kā apstrīdēto lēmumu atcelšanas prasījums tika noraidīts, prasītāju pirmais prasījums par zaudējumu atlīdzību ir jānoraida.

2. Par otro prasījumu par zaudējumu atlīdzību

592 Prasītāji lūdz atlīdzināt VNV un Komisijas ārpuslīgumiskās atbildības rezultātā radušos zaudējumus atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 87. pantam, kurā ir paredzēta VNV atbildība, īstenojot noregulējuma funkcijas, un saskaņā ar LESD 266., 268. un 340. pantu, kas attiecas gan uz VNV, gan Komisiju.

593 Prasītāji apgalvo, ka neatkarīgi no tā, vai apstrīdētie lēmumi tiks vai netiks atcelti, VNV un Komisijai ir jāpiespriež tiem izmaksāt zaudējumu atlīdzību saistībā ar to ārpuslīgumisko atbildību, ņemot vērā to prettiesisko rīcību, kas aprakstīta atcelšanas pamatos, proti, VNV paziņojumus un informācijas izpaušanu, kas izraisīja *Banco Popular* noregulējumu, Eiropas iestāžu pasivitāti *Banco Popular* sabrukuma priekšā, kā arī labas pārvaldības un savlaicīgas iejaukšanās neesamību un noregulējuma procedūras prettiesiskumu. Tie norāda, ka, ja nebūtu notikusi neviena no šīm VNV nelikumīgajām darbībām, *Banco Popular* nebūtu bijis jāīsteno noregulējums vai vismaz tas nebūtu jāveic ar šādiem nosacījumiem.

594 Jāatgādina, ka LESD 340. panta otrās daļas izpratnē ārpuslīgumiskās atbildības gadījumā Savienība saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko radījušas Savienības iestādes vai to darbinieki, pildot savus pienākumus.

595 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās LESD 340. panta otrās daļas izpratnē ir atkarīga no tā, vai ir izpildīti visi nosacījumi, proti, iestādēm pārmestā rīcība ir prettiesiska, kaitējums ir faktiski radīts un pastāv cēloņsakarība starp šīs iestādes rīcību un norādīto kaitējumu (skat. spriedumus, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 64. punkts un tajā minētā judikatūra; 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./*K. Chrysostomides & Co*. u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 79. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 25. februāris, *Dalli*/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

596 Ja viens no šiem nosacījumiem nav izpildīts, prasība ir jānoraida kopumā, nepārbaudot pārējos Savienības ārpuslīgumiskās atbildības nosacījumus. Turklāt Savienības tiesai šie nosacījumi nav jāizvērtē noteiktā secībā (skat. spriedumus, 2019. gada 5. septembris, Eiropas Savienība/*Guardian Europe* un *Guardian Europe*/Eiropas Savienība, C-447/17 P un C-479/17 P, EU:C:2019:672, 148. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 10. marts, *AM*/EIB, T-134/19, EU:T:2021:119, 84. punkts un tajā minētā judikatūra).

597 Saskaņā ar iedibināto judikatūru attiecībā uz pirmo nosacījumu, kas saistīts ar iestādēm pārmestas rīcības prettiesiskumu, ir jābūt pierādītam pietiekami būtiskam tādas tiesību normas pārkāpumam, ar kuru piešķirtas tiesības privātpersonām (skat. spriedumus, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 65. punkts un tajā minētā judikatūra; 2021. gada 25. februāris, *Dalli*/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 55. punkts un tajā minētā judikatūra, un rīkojums, 2019. gada 24. oktobris, *Liaño Reig*/VNV, T-557/17, nav publicēts, EU:T:2019:771, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

598 Prasība par pietiekami būtisku tādas tiesību normas pārkāpumu, kuras mērķis ir piešķirt tiesības privātpersonām, ir domāta tam, lai neatkarīgi no attiecīgā prettiesiskā akta rakstura novērstu risku, ka, atlīdzinot attiecīgo personu apgalvoto kaitējumu, tiktu kavēta konkrētās iestādes iespēja pilnībā īstenot savas kompetences vispārējās interesēs saistībā gan ar savu normatīvo darbību, gan to, kas ir saistīta ar ekonomiskās politikas izvēli, gan arī darbību administratīvās kompetences jomā, tomēr neliekot privātpersonām ciest acīmredzamas vai neattaisnojamas pienākumu

neizpildes sekas (skat. spriedumus, 2010. gada 3. marts, *Artegodan*/Komisija, T-429/05, EU:T:2010:60, 55. punkts un tajā minētā judikatūra; 2011. gada 23. novembris, *Sison*/Padome, T-341/07, EU:T:2011:687, 34. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2018. gada 14. decembris, *East West Consulting*/Komisija, T-298/16, EU:T:2018:967, 124. punkts un tajā minētā judikatūra).

599 Šāds pārkāpums ir pierādīts, ja no tā izriet, ka attiecīgā iestāde acīmredzami un būtiski nav ievērojusi savas rīcības brīvības robežas, – šajā ziņā vērā ņemamie elementi tostarp ir risināmo situāciju sarežģītība, pārkāptās tiesību normas skaidrības un precizitātes pakāpe, kā arī rīcības brīvības, kas ar pārkāpto tiesību normu ir atstāta Savienības iestādei, apjoms (skat. spriedumus, 2019. gada 10. septembris, *HTTS*/Padome, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 18. novembris, H/Padome, T-271/10 RENV II, EU:T:2020:548, 101. punkts un tajā minētā judikatūra). Vienīgi gadījumā, kad Savienības iestādei ir vien ierobežota rīcības brīvība vai tās nav vispār, ar vienkāršu Savienības tiesību pārkāpumu var pietikt, lai pierādītu pietiekami būtiska pārkāpuma esamību (skat. spriedumus, 2021. gada 20. janvāris, Komisija/*Printeos*, C-301/19 P, EU:C:2021:39, 103. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 20. septembris, *Dehousse*/Eiropas Savienības Tiesa, T-433/17, EU:T:2019:632, 165. punkts un tajā minētā judikatūra).

a) Par norādīto prettiesiskumu

600 Attiecībā uz Komisijas un VNV rīcību prasītāji apgalvo, ka VNV 2017. gada 23. un 31. maija un turpmāko dienu paziņojumi un informācijas izpaušana izraisīja plašu paniku, kā rezultātā notika *Banco Popular* akciju kritums un masveida tās klientu noguldījumu izņemšana. VNV esot pārkāpusi savus konfidencialitātes pienākumus. Informācijas noplūdes sākumā VNV un Komisija tā vietā, lai veiktu darbības kaitējuma mazināšanai, esot ieņēmušas pasīvu nostāju pret tiesībām uz labu pārvaldību un tiesībām uz savlaicīgu iejaukšanos. Prasītāji uzskata, ka tad, kad VNV uzskatīja, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tā pieņēma noregulējuma shēmu, neņemot vērā tiem mazāk ierobežojošus pasākumus, tādējādi pārkāpjot Regulu Nr. 806/2014 un pamatprincipus, piemēram, samērīguma, diskriminācijas un patvaļas aizlieguma, tiesību tikt uzklausītam un tiesību norādīt lēmumu pamatojumu principus.

601 Prasītāji uzskata, ka VNV un Komisijas izdarītais Savienības tiesību pārkāpums ir skaidri pierādīts, un tas ir pietiekami, lai konstatētu, ka pārkāpums ir pietiekami būtisks. Runa esot par nepiedodamu VNV kļūdu, kas izraisot tās ārpuslīgumisko atbildību. Tai nevajadzēja sniegt paziņojumus, nedz izpaust informāciju, un, tiklīdz *Banco Popular* bija nodarīts kaitējums, VNV un Komisijai bija jāmēģina to mazināt, un, ja maksātnespējas situācija bija neatgriezeniska, tām vajadzējis pieņemt lēmumu par noregulējuma shēmu saskaņā ar tiesību aktiem un pamatprincipiem.

602 Prasītāju argumenti par Komisijas un VNV rīcību ir iedalīti divos iebildumos, kas attiecas, pirmkārt, uz konfidencialitātes pienākumu pārkāpumu un, otrkārt, uz VNV un Komisijas pasīvo nostāju.

1) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz konfidencialitātes pienākumu pārkāpumu

603 Prasītāji apgalvo, ka no Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma, 88. un 90. panta, kā arī no LESD 339. panta izriet, ka rūpības un piesardzības kritērijs ir ārkārtīgi svarīgs. Tie uzskata, ka ir kļūdaini apgalvot, ka VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maijā *Bloomberg* televīzijas kanālam sniegtā intervija neļāva sabiedrībai secināt, ka *Banco Popular* tiek pārbaudīta Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma izpratnē.

604 Prasītāji norāda, ka 2017. gada 23. un 31. maija paziņojumi un informācijas noplūde ir attiecināmi uz VNV vai vismaz uz Savienības amatpersonām, kuras piedalījās noregulējuma procedūrā. VNV neesot noliegusi, ka 2017. gada 31. maijā *Reuters* publicētā raksta plašsaziņas līdzekļos pamatā ir informācijas noplūde. Komisija un VNV neesot noliegušas, ka Spānijas iestādes, jo īpaši *FROB*, ir izņēmušas noguldījumus. VNV un Komisija neesot veikusi nekādu iekšēju izmeklēšanu, lai secinātu, ka informācijas noplūde nav notikusi tieši no šīm iestādēm. VNV neesot īstenojusi Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punktā minēto informācijas izpaušanas seku uzraudzības procedūru, kas esot pietiekami būtisks pārkāpums.

605 LESD 339. pantā ir paredzēts:

"Savienības iestāžu locekļi, Savienības komiteju locekļi, ierēdņi un pārējie Savienības darbinieki, arī beiguši pienākumu izpildi, nedrīkst izpaust informāciju, uz ko attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumus, jo īpaši informāciju par uzņēmumiem, to darījumu attiecībām un to ražošanas izmaksām."

606 Saskaņā ar judikatūru, lai gan šī tiesību norma galvenokārt attiecas uz informāciju, kas iegūta no uzņēmumiem, apstākļa vārda "jo īpaši" lietošana parāda, ka runa ir par vispārēju principu, kurš ir piemērojams arī citai konfidenciālai informācijai (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 3. marts, *Siemens*/Komisija, T-110/07, EU:T:2011:68, 400. punkts un tajā minētā judikatūra).

607 Regulas Nr. 806/2014 88. panta 1. punktā ir paredzēts:

"[VNV] locekļi, priekšsēdētāja vietnieks, 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie [VNV] locekļi, [VNV] darbinieki un iesaistīto dalībvalstu apmaiņas vai uz laiku norīkotie darbinieki, kas veic noregulējuma pienākumus, arī beiguši savu pienākumu izpildi, ievēro dienesta noslēpuma prasības, ievērojot [Līguma par Eiropas Savienības darbību] 339. pantu, un attiecīgos Savienības tiesību aktu noteikumus. Viņiem jo īpaši ir aizliegts izpaust kādai personai vai iestādei konfidenciālu informāciju, ko viņi saistībā ar šajā regulā noteikto funkciju izpildi saņēmuši profesionālās darbības laikā vai no kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes, ja vien tas nenotiek, pildot šajā regulā noteiktās funkcijas un informāciju sniedzot kopsavilkuma vai apkopotā veidā tā, lai nevarētu identificēt 2. pantā minētas vienības, vai saņemot skaidru un iepriekšēju atļauju no iestādes vai vienības, kas šo informāciju sniegusi."

608 Jāatsaucas arī uz regulas 116. apsvērumu, kas minēts šī sprieduma 514. punktā, par VNV rīcībā esošās informācijas konfidencialitāti pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas.

609 Šajā lietā ir jānorāda, ka prasītāji prasības pieteikumā norāda uz "VNV 2017. gada 23. un 31. maija un turpmāko dienu paziņojumiem un informācijas izpaušanu". Replikā prasītāji atsaucas vienīgi uz VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija interviju un 2017. gada 31. maijā *Reuters* publicēto rakstu.

610 Tā kā prasītāji nenorāda, kādi ir citi apgalvotie VNV paziņojumi, Vispārējā tiesa izvērtēs vienīgi VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija izteikumus un 2017. gada 31. maijā *Reuters* publicētā raksta saturu, uz kuriem prasītāji atsaucas, lai apgalvotu, ka ir pārkāpts pienākums ievērot konfidencialitāti.

611 Pirmām kārtām, attiecībā uz VNV priekšsēdētājas interviju televīzijas kanālam *Bloomberg* 2017. gada 23. maijā žurnālists jautāja:

"Vai mēs varam doties uz Spāniju? Es vēlētos mūsu skatītājiem parādīt kaut ko, kas pašlaik pie mums šeit, *Bloomberg*, atrodas mūsu radara ekrānos, un tas attiecas uz *Banco Popular* un opciju obligācijām, kas šobrīd ir nedaudz pakļautas spiedienam. Šai iestādei *CET* 1 ir nedaudz augstāks par 7 %. Vai tā atrodas arī jūsu radara ekrānos?" ("*Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well*?")

612 VNV priekšsēdētāja atbildēja:

"Es nekad nerunāju par konkrētām bankām. Mūsu radara ekrānos atrodas vairāk nekā viena banka un, protams, *Banco Popular* gadījumu mēs novērojam, tomēr tas nav vienīgais gadījums, kuru mēs novērojam." ("*Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching*").

613 Pirmkārt, kā norāda VNV, jākonstatē, ka šie izteikumi ir vispārīgi, jo iestāžu uzraudzība ir viens no tās uzdevumiem sadarbībā ar ECB. Informācija, saskaņā ar kuru *Banco Popular* kā kredītiestāde, uz kuru attiecas vienotais uzraudzības mehānisms, tiek "uzraudzīta", nav konfidenciāla.

614 Turklāt no šī sprieduma 41. punktā minētā 2017. gada 15. maija raksta, kas publicēts *elconfidencial.com*, izriet, ka informācija par to, ka *Banco Popular* bija pakļauta ECB pārbaudei, jau bija publiskota.

615 Otrkārt, šīs intervijas laikā VNV priekšsēdētāja nepiemin *Banco Popular* noregulējuma iespējamību. No šiem izteikumiem nevar izdarīt nekādus secinājumus par gaidāmo *Banco Popular* noregulējuma īstenošanu un vēl jo mazāk par noregulējuma instrumentu, ko varētu īstenot VNV.

616 Turklāt, tā kā šos izteikumus nevar interpretēt kā tādus, kas nozīmētu, ka *Banco Popular* būs noregulējuma procedūras priekšmets, uz tiem neattiecas Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumā paredzētie gadījumi saistībā ar jebkādas informācijas paziņošanu par noregulējuma lēmumu pirms tā pieņemšanas.

617 Turklāt attiecībā uz citu šīs intervijas fragmentu, kas citēts prasības pieteikuma 16. punktā, pietiek norādīt, ka VNV priekšsēdētājas izteikumi ir vispārīgi un neattiecas uz *Banco Popular* konkrēto situāciju. Proti, šajā izvilkumā VNV priekšsēdētāja, atbildot uz jautājumu par tādu iestāžu kā *Banco Popular* nākotni, kuras nesen piesaistīja līdzekļus tirgū un kurām ir grūtības to darīt atkal, sacīja:

"Nu, atkārtoju, ka es nerunāšu par *Banco Popular*. Jūs saprotat, ka es uzskatu, ka, aplūkojot šo tēmu, mēs atgriežamies pie jautājuma, kāds ir patiesais iemesls, un šis ir individuāls un specifisks jautājums, kas ir jāizvērtē katrā konkrētā gadījumā, lai saprastu, vai ir iespējams atbrīvoties no ienākumus nenesošu aizdevumu portfeļa sliktā bankā? Vai jūs varat mēģināt to pārdot? Kā jūs varētu to restrukturēt? Apvienošanās vienmēr ir viena no iespējām. Es uzskatu, ka mans vēstījums ir skaidrs – šo pēdējo divu gadu laikā mēs esam smagi strādājuši pie tā, lai mēģinātu izstrādāt noregulējuma plānus, kas, cerēsim, sniedz arī privātākus risinājumus. Tādējādi, jāskatās, vai, pirms jūs nonākat situācijā, kad vairs neesat dzīvotspējīgs un ir jāuzsāk noregulējums, banka ir strukturēta tā, lai jūs varētu atrast alternatīvus, privātus risinājumus. Manuprāt, vienmēr, pat no mūsu viedokļa raugoties, pastāv vēlamais risinājums. Un nav viena vienīga risinājuma."

618 Tāpēc jāuzskata, ka VNV priekšsēdētājas izteikumi 2017. gada 23. maija intervijā nesatur konfidenciālu informāciju un nav uzskatāmi ne par konfidencialitātes principa pārkāpumu, ne dienesta noslēpuma ievērošanas pienākuma, kas paredzēts Regulas Nr. 806/2014 88. pantā un LESD 339. pantā, pārkāpumu.

619 Otrām kārtām, attiecībā uz 2017. gada 31. maijā *Reuters* publicēto rakstu "ES tiek brīdināta par *Banco Popular* noregulējuma risku" ("*La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular*") ir jānorāda, ka šajā rakstā ir minēts, ka saskaņā ar kāda Savienības augsta ranga ierēdņa, kurš vēlas palikt anonīms, sacīto, kāds no Eiropas vadošajiem banku uzraugiem bija brīdinājis Savienības ierēdņus par to, ka *Banco Popular* var nākties veikt noregulējumu, ja tai neizdosies atrast pircēju, un ka VNV priekšsēdētāja nesen esot izteikusi "agrīnu brīdinājumu". Saskaņā ar šo rakstu šis augsta ranga ierēdnis arī esot norādījis, ka VNV priekšsēdētāja esot paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi sekojot līdzi (*Banco Popular*) procedūrai, lai, iespējams, iejauktos, un piebilda, ka bankas apvienošanās piedāvājums varētu nebūt veiksmīgs.

620 Šajā *Reuters* rakstā arī ir norādīts, ka saskaņā ar citu avotu, kas arī ir anonīms, notiekot vispārēji sagatavošanās darbi, lai gan vēl nav veikti nekādi konkrēti pasākumi. Saskaņā ar šo rakstu *Banco Popular* oficiālais pārstāvis esot paziņojis, ka banka strādā pie vairākiem plāniem, neizslēdzot apvienošanos, kapitāla palielināšanu un aktīvu pārdošanu.

621 Jānorāda arī, ka šis raksts atsaucas uz VNV tās pašas dienas paziņojumu presei, kurā VNV paziņoja, ka tā nekomentē ar kādu banku saistītas konkrētas grūtības, ka tā nevar apstiprināt tās priekšsēdētājas iespējamu citātu interpretācijas un ka tā nekad neizsaka brīdinājumus par bankām.

622 Prasītāji norāda uz šī raksta izvilkumu, saskaņā ar kuru notiek "vispārēji sagatavošanās pasākumi". Pietiek konstatēt, ka saskaņā ar rakstu šos komentārus esot izteicis "otrs avots", kurš arī vēlējās palikt anonīms un attiecībā uz kuru nav precizēts, ka runa būtu par Savienības ierēdni. Tāpēc šos izteikumus nevar attiecināt uz Komisijas ierēdni vai VNV darbinieku. Turklāt atsaucei uz "vispārējiem sagatavošanas darbiem" ir ļoti neskaidra joma un tā nesniedz nekādu norādi, kas ļautu noteikt, vai runa ir par noregulējuma procedūru, kas būtu uzsākta pret *Banco Popular*, vai arī tie norāda uz pašas bankas paredzētajiem plāniem, kas arī minēti šajā rakstā.

623 Turklāt jākonstatē, ka prasītāji neprecizē, kura šajā pantā iekļautā informācija ir konfidenciāla, ne arī to, cik lielā mērā tās izpaušana būtu uzskatāma par VNV vai Komisijas dienesta noslēpuma prasību pārkāpumu. Katrā ziņā šajā rakstā minētie Savienības ierēdņa izteikumi neattiecas uz konfidenciālu informāciju, kas varēja būt zināma tikai VNV vai Komisijas locekļiem, un tie nevar pierādīt prasītāju apgalvotās informācijas noplūdes esamību.

624 Tādējādi, pirmkārt, ierēdnis esot atsaucies uz VNV priekšsēdētājas izteikto "agrīno brīdinājumu". Jānorāda, ka šis apgalvojums neatbilst VNV kompetencei, par ko VNV turklāt atgādināja savā 2017. gada 31. maija paziņojumā presei.

625 Otrkārt, attiecībā uz šī ierēdņa apgalvojumu, ka "VNV priekšsēdētāja esot paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi sekojot līdzi (*Banco Popular*) procedūrai, lai, iespējams, iejauktos", pietiek konstatēt, ka šie izteikumi būtībā atkārto to, ko VNV priekšsēdētāja bija publiski paziņojusi savā 2017. gada 23. maija sniegtajā intervijā televīzijas kanālam *Bloomberg*, proti, to, ka *Banco Popular* tiek "uzraudzīta". Turklāt VNV savā paziņojumā presei noliedza šo izteikumu plašo interpretāciju.

626 Turklāt fakts, ka šajā rakstā tiek ziņots par iespējamiem VNV priekšsēdētājas vārdiem, nav pietiekams, lai pierādītu to autentiskumu, jo īpaši tāpēc, ka nav pat identificēta persona, kura it kā ziņoja par šiem vārdiem.

627 Treškārt, attiecībā uz šī ierēdņa apgalvojumu, ka bankas apvienošanās piedāvājums varētu būt neveiksmīgs, no šī paša raksta izriet, ka *Banco Popular* pati bija norādījusi, ka sākotnēji noteiktais datums – 2017. gada 10. jūnijs – piedāvājumu iesniegšanai privātās pārdošanas procedūrā bija elastīgs.

628 Šajā ziņā prasītāji prasības pieteikuma pielikumā ir pievienojuši 2017. gada 31. maija *El País* rakstu "*Banco Popular* pagarina termiņu piedāvājumu iesniegšanai līdz jūnija beigām" ("*El Popular amplía el plazo para presentar ofertas hasta fin de junio*"), kurā ir apstiprināts, ka banka ir pagarinājusi piedāvājumu iesniegšanas termiņu no 10. jūnija līdz šī mēneša pēdējai nedēļai.

629 Tādējādi iespējamība, ka 2017. gada aprīlī uzsāktā privātā pārdošanas procedūra varētu būt neveiksmīga, nevar tikt uzskatīta par konfidenciālu informāciju, bet tā ir jāuzskata par vienkāršu secinājumu, kas izriet no apstākļiem, proti, no tā, ka 2017. gada 31. maijā *Banco Popular* vēl nebija atradusi pircēju šajā procedūrā un ka šīs procedūras noslēgšanas datums tika aizkavēts.

630 Ceturtkārt, attiecībā uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru, pēc Savienības augsta ranga ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, domām, kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā esot brīdinājis Savienības amatpersonas par to, ka *Banco Popular* varētu būt nepieciešams noregulējums, ja tā nespēs atrast pircēju, jānorāda, ka jau maijā vairākos rakstos presē tika norādīts, ka *Banco Popular* ir nonākusi grūtībās un ir uzsākusi privātas pārdošanas procedūru.

631 Tādējādi no šī sprieduma 40. punktā minētā 2017. gada 11. maija raksta, kas publicēts tīmekļvietnē *elconfidencial.com*, izriet, ka *Banco Popular* prezidents bija izdevis rīkojumu par bankas steidzamu pārdošanu maksātnespējas riska dēļ. 2017. gada 31. maija *Reuters* rakstā ietvertā atsauce uz to, ka Savienības ierēdņus esot informējis "kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā", šķiet, atbilst šajā 2017. gada 11. maija rakstā sniegtajai informācijai, saskaņā ar kuru, ņemot vērā nopietnu maksātnespējas risku, kas it īpaši bija saistīts ar nepārtrauktu noguldījumu aizplūšanu, *Banco Popular* prezidentam bija jāīsteno pārdošanas procedūra, lai izpildītu ECB prasības. Turklāt šī

sprieduma 41. punktā minētajā 2017. gada 15. maija tīmekļvietnē *elconfidencial.com* publicētajā rakstā bija norādīts, ka *Banco Popular* pārdošanas plānu tās prezidents īstenojis pēc ECB pārbaudes.

632 Tādējādi tas, ka *Banco Popular* draudēja maksātnespējas risks, ja tā neatrastu pircēju tās uzsāktās pārdošanas procedūras rezultātā, bija publiska informācija kopš 2017. gada maija vidus.

633 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, šajā pantā minētie Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, paziņojumi nesatur konfidenciālu informāciju, kas attiecas uz noregulējuma procedūras īstenošanu attiecībā uz *Banco Popular*, tādu kā tā, kas ir minēta Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumā, un kas varētu būt zināma tikai Komisijas ierēdņiem vai VNV locekļiem.

634 Turklāt šis *Reuters* raksts ir balstīts uz iespējamā Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, izteikumiem, neprecizējot, kurai Savienības iestādei vai struktūrai viņš pieder.

635 Kā norāda VNV, šādus izteikumus varēja paust daudzas citas personas, kas nav VNV locekļi vai Komisijas ierēdņi, jo īpaši ņemot vērā informācijas apmaiņas iespējas, kas tostarp paredzētas Regulas Nr. 806/2014 88. panta 6. punktā.

636 Saskaņā ar judikatūru prasītājam prasības par zaudējumu atlīdzību ietvaros ir jāpierāda, ka ir izpildīti nosacījumi, lai iestātos Savienības ārpuslīgumiskā atbildība LESD 340. panta izpratnē. Tādējādi, ciktāl prasītāji šajā lietā neesot pierādījuši, ka informācijas publiskošana presē izrietēja no Komisijai vai VNV piedēvējamas informācijas izpaušanas, šādu publiskošanu principā tām nevar pārmest (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 8. jūlijs, *Franchet* un *Byk*/Komisija, T-48/05, EU:T:2008:257, 182. punkts un tajā minētā judikatūra).

637 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāji nesniedz nekādus pierādījumus, kas apliecinātu, ka šajā rakstā minētais ierēdnis ir Komisijas ierēdnis vai VNV darbinieks.

638 Prasītāji tikai apgalvo, ka šis raksts pierāda noplūžu esamību un ka VNV neesot noliegusi, ka notikušas noplūdes. Tie apgalvo, ka VNV un Komisija nav iesniegušas ziņojumu vai veikušas iekšēju izmeklēšanu, kas ļautu secināt, ka tās nav *Reuters* rakstā ietvertās informācijas noplūdes avots. Tie norāda, ka, tā kā šī iekšējā izmeklēšana netika veikta, VNV un Komisija nevarēja sniegt nekādus pierādījumus, kas ļautu tām atspēkot no Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma un 88. un 91. panta izrietošo prezumpciju.

639 Pieņemot, ka šajā rakstā minētie izteikumi izriet no Savienības ierēdņa veiktas informācijas noplūdes, ciktāl nav konstatēts, ka Komisijas vai VNV dienesti ir bijuši atbildīgi par informācijas noplūdi, par kuru liecina prasītāju norādītie raksti presē, no judikatūras izriet, ka šādu informācijas noplūdes avotu nevar prezumēt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 15. marts, *BASF*/Komisija, T-15/02, EU:T:2006:74, 605. punkts).

640 Turklāt jānorāda, ka, pat ja būtu iespējams, ka Komisija vai VNV varētu būt šādas informācijas noplūdes avots, ar šo iespējamību vien nepietiek, lai, kā to apgalvo prasītāji, tām uzliktu pienākumu pierādīt pretējo (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 5. aprīlis, *Degussa*/Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, 412. punkts).

641 Pretēji prasītāju norādītajam, ne Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumu, ne 88. pantu, kas aizliedz konfidenciālas informācijas izpaušanu jebkurai personai vai iestādei, nevar interpretēt tādējādi, ka tajā ir ietverts pieņēmums, ka jebkādas informācijas noplūdes par vienības noregulējumu avots būtu bijis VNV darbinieks, kas nozīmētu pierādīšanas pienākuma pāreju.

642 Šajā lietā, nepastāvot pieņēmumam, ka Komisija vai VNV ir atbildīgas par iespējamo informācijas noplūdi, tām nav jāpierāda, ka tās nav atbildīgas.

643 Turklāt to, ka VNV vai Komisija ir pārkāpušas savu konfidencialitātes pienākumu, nekādā ziņā nevar secināt no tā, ka nav veikta iekšējā izmeklēšana. Tādējādi ir jāuzskata – tas, ka VNV un Komisija pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas neveica iekšēju izmeklēšanu, lai noteiktu iespējamās informācijas noplūdes avotu, ir jāuzskata par nebūtisku, lai novērtētu prettiesisko rīcību, kas radīja prasītāju norādīto kaitējumu.

644 Šajā ziņā ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2020. gada 9. oktobrī, prasītāji iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu atbilstoši Reglamenta 85. panta 3. punktam. Šis pierādījumu piedāvājums attiecas uz divām VNV 2017. gada 10. un 18. augusta iekšējām elektroniskā pasta vēstulēm par iespējamo informācijas noplūdi, kas bija par pamatu 2017. gada 31. maija *Reuters* rakstam. Prasītāji norāda, ka piekļuve šiem dokumentiem tiem tika nodrošināta pēc tam, kad VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupa 2020. gada 15. aprīlī pieņēma lēmumu par prasītāju pieprasījumu par piekļuvi dokumentiem, kas iesniegts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 90. pantu, un ka VNV 2020. gada 27. augustā tiem paziņoja šīs divas elektroniskā pasta vēstules. Tie apgalvo, ka šīs elektroniskā pasta vēstules pierādot to, ka VNV nav veikusi iekšēju izmeklēšanu par iespējamo informācijas noplūdi, kas izraisīja 2017. gada 31. maija rakstu.

645 Pietiek atgādināt, ka prasītāji nav pierādījuši, ka 2017. gada 31. maija *Reuters* rakstā minēto izteikumu pamatā būtu VNV darbinieka informācijas noplūde, un ka apstāklim, ka VNV neveica iekšēju izmeklēšanu, nav nozīmes, lai izvērtētu, vai tā ir pārkāpusi konfidencialitātes pienākumus. Tāpēc ir jāuzskata, ka šiem jaunajiem pierādījumiem ar nolūku pierādīt iekšējas VNV izmeklēšanas neesamību attiecībā uz apgalvoto informācijas noplūdi, kas bija par pamatu 2017. gada 31. maija rakstam, nav nozīmes.

646 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka VNV vai Komisija būtu pārkāpusi konfidencialitātes principu un dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumu.

2) Par otro iebildumu, kas attiecas uz VNV un Komisijas pasīvo nostāju

647 Prasītāji apgalvo, ka informācijas noplūdes sākumā VNV un Komisija tā vietā, lai veiktu pasākumus kaitējuma mazināšanai, ieņēma pasīvu nostāju pret tiesībām uz labu pārvaldību un tiesībām uz agrīnu iejaukšanos. Brīdī, kad VNV ir uzskatījusi, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tā esot pieņēmusi noregulējuma shēmu, neņemot vērā prasītājiem mazāk apgrūtinošus pasākumus, tādējādi pārkāpjot Regulu Nr. 806/2014 un pamatprincipus, piemēram, samērīguma, diskriminācijas un patvaļas aizlieguma principus, kā arī tiesības tikt uzklausītam un tiesības uz lēmumu pamatojumu. Tie uzskata, ka VNV un Komisija bija radījušas nenoteiktības situāciju, kas izraisīja *Banco Popular* maksātnespēju, un tāpēc tām bija pienākums rīkoties, lai mazinātu radīto kaitējumu.

648 Jānorāda, ka prasītāji nepaskaidro, ko tieši tie pārmet Komisijai un VNV, atsaucoties uz to "pasīvo nostāju", un kādus pasākumus tām būtu vajadzējis veikt, lai "mazinātu kaitējumu".

649 Kā norāda Komisija, saskaņā ar judikatūru Savienības iestāžu bezdarbība var izraisīt Savienības atbildības iestāšanos vienīgi tad, ja iestādes ir pārkāpušas likumisku pienākumu rīkoties, kurš izriet no Savienības tiesību normas (spriedums, 1994. gada 15. septembris, *KYDEP*/Padome un Komisija, C-146/91, EU:C:1994:329, 58. punkts; skat. arī spriedumus, 2005. gada 14. decembris, *Beamglow*/Parlaments u.c., T-383/00, EU:T:2005:453, 166. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 16. novembris, *Acquafarm*/Komisija, T-458/16, nav publicēts, EU:T:2017:810, 47. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr prasītāji nepaskaidro, saskaņā ar kādām tiesību normām VNV un Komisijai būtu pienākums rīkoties, lai izvairītos no noregulējuma lēmuma pieņemšanas.

650 Ciktāl prasītāji atsaucas uz argumentiem, kurus tie jau ir izvirzījuši atcelšanas prasījuma ietvaros, pietiek norādīt, ka tie tika noraidīti, analizējot pirmo pamatu. Konkrētāk, argumenti par VNV un Komisijas pasīvo nostāju, kas ir labas pārvaldības principa pārkāpums, tika noraidīti saistībā ar pirmā pamata pirmās daļas trešā iebilduma analīzi šī sprieduma 173.–176. punktā, un argumenti par to, ka nav ņemti vērā pasākumi, kas prasītājiem būtu mazāk apgrūtinoši, tika noraidīti pirmā pamata otrās un trešās daļas ietvaros.

651 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši VNV vai Komisijas prettiesisku rīcību un līdz ar to nav pierādījuši, ka būtu noticis pietiekami nopietns tiesību normas, kas paredzēta, lai piešķirtu indivīdiem tiesības, pārkāpums. Saskaņā ar šī sprieduma 596. punktā minēto judikatūru, tā kā nav izpildīts pirmais VNV vai Komisijas ārpuslīgumiskās atbildības nosacījums, otrais prasījums par zaudējumu atlīdzību ir jānoraida, neizvērtējot pārējos nosacījumus.

652 Tomēr Vispārējā tiesa uzskata, ka pareizas tiesvedības interesēs ir lietderīgi pārbaudīt arī prasītāju argumentus par cēloņsakarības esamību starp VNV un Komisijas apgalvoto prettiesisko rīcību un tiem – kā tiek apgalvots – nodarītajiem zaudējumiem.

b) Par cēloņsakarību

653 Prasītāji apgalvo, ka cēloņsakarība saistībā ar konfidenciālas informācijas izpaušanu ir minēta Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumā, jo tās sekas varētu būt tādas, ka bankas iestādei tiktu piemērota noregulējuma procedūra. Frāzes "ir uzskatāms" izmantošana šajā 116. apsvērumā nozīmējot, ka konfidencialitātes pienākuma neizpildes gadījumā Savienības iestādēm būtu jāpierāda cēloņsakarības neesamība.

654 Prasītāji atgādina, ka VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija paziņojums par to, ka VNV pārbauda *Banco Popular*, un 2017. gada 31. maija *Reuters* raksts, kurā tika sniegta informācija, ka VNV gatavojās uzsākt noregulējuma procedūru, izraisīja plašu paniku, kā rezultātā notika *Banco Popular* akciju kotēšanas kritums biržā un masveida noguldījumu izņemšana. Pēc šīs informācijas noplūdes VNV un Komisija neesot neko darījušas, lai situāciju labotu, un vēlāk VNV uzskatīja, ka *Banco Popular* ir maksātnespējīga, un uzsāka noregulējuma procedūru. Turklāt VNV, pieņemot noregulējuma shēmu, esot pieļāvusi vairākus pārkāpumus. Visi šie pārkāpumi esot prasītāju zaudējumu pamatā. Prasītāji uzskata, ka VNV un Komisijai nevajadzēja veikt noregulējuma darbību attiecībā uz *Banco Popular*, un tādā gadījumā tie joprojām būtu saglabājuši savus ieguldījumus, vai arī, ka tām šī darbība bija jāveic ar citiem nosacījumiem, un tādā gadījumā tie nebūtu cietuši finansiālus zaudējumus.

655 Attiecībā uz nosacījumu par cēloņsakarības esamību starp apgalvoto rīcību un norādītajiem zaudējumiem – apgalvotajiem zaudējumiem ir pietiekami tieši jāizriet no rīcības, par kuru ir celti iebildumi, t.i., šai rīcībai ir jābūt galvenajam zaudējumu cēlonim, bet nav pienākuma atlīdzināt

jebkādas, pat netiešas, prettiesiskās situācijas kaitējumu radošās sekas. Prasītājs ir tas, kuram ir jāpierāda cēloņsakarība starp pārmesto rīcību un apgalvoto kaitējumu (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *BP/FRA*, T-838/16, nav publicēts, EU:T:2019:494, 217. punkts un tajā minētā judikatūra).

656 Prasītāji norāda, ka *Banco Popular* likviditātes krīzes cēlonis bija VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija paziņojums un 2017. gada 31. maija *Reuters* raksts.

657 Šie argumenti ir balstīti uz *Banco Popular* likviditātes krīzes pamatā esošo faktu un iemeslu, kuru dēļ radās *Banco Popular* maksātnespēja vai maksātnespējas iespējamība, daļēju un kļūdainu atspoguļojumu.

658 Tādējādi ir jāatgādina, ka savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju ECB norādīja, ka *Banco Popular* bija vērsusi uzmanību uz tās zemo rentabilitāti, tās aktīvu slikto kvalitāti un tās zemo seguma likmi salīdzinājumā ar citām bankām, un ka kopš 2017. gada janvāra tā bija pakļauta sliktam plašsaziņas līdzekļu atspoguļojumam. ECB norādīja, ka 2017. gada februārī, paziņojot savus 2016. gada rezultātus, *Banco Popular* norādīja, ka tai ir nepieciešamas ārkārtas rezerves un ka tā nomaina savu prezidentu. Tā konstatēja, ka šie paziņojumi izraisīja *DBRS* veikto *Banco Popular* reitinga samazināšanos un radīja būtiskas bažas *Banco Popular* klientiem, kas izraisīja negaidītu noguldījumu izņemšanu.

659 ECB arī norādīja, ka *Banco Popular ad hoc* publiskā paziņojuma publicēšana 2017. gada 3. aprīlī, informējot par vairāku iekšējo auditu rezultātu, kuru papildināja citi šī sprieduma 56. punktā minētie pasākumi, izraisīja vēl vienu noguldījumu izņemšanas vilni.

660 Noregulējuma shēmas 24. apsvērumā VNV minēja vairākus apstākļus, kas izraisīja *Banco Popular* likviditātes situācijas strauju pasliktināšanos, proti:

– 2017. gada februārī *Banco Popular* grupa paziņoja, ka tai ir nepieciešamas ārkārtas rezerves 5,7 miljardu euro apmērā, kas izraisīja konsolidētos zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, un iecēla jaunu prezidentu;

– 2017. gada 10. februārī *DBRS* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu;

– 2017. gada 3. aprīlī *Banco Popular* publicēja *ad hoc* publisku paziņojumu, informējot par iekšējo revīziju rezultātiem, kas potenciāli būtiski ietekmē tās finanšu pārskatus, un apstiprināja tās ģenerāldirektora nomaiņu nepilnu gadu pēc stāšanās amatā;

– 2017. gada 7. aprīlī *Standard & Poor's* un 21. aprīlī *Moody's* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu;

– 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* pārkāpa likviditātes seguma prasību 80 % apmērā un kopš tā laika nav spējusi atjaunot atbilstību normatīvajam ierobežojumam;

– ilgstošais negatīvais plašsaziņu līdzekļu *Banco Popular* finanšu rezultātu un iespējamā nenovēršamā maksātnespējas vai likviditātes nepietiekamības riska atspoguļojums izraisīja noguldījumu izņemšanas pieaugumu;

– 2017. gada 6. jūnijā *DBRS* un *Moody's* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu.

661 VNV norādīja, ka visi šie apstākļi izraisīja ievērojamu noguldījumu izņemšanu.

662 Tāpat ir jānorāda, ka *Banco Popular* valdes 2017. gada 6. jūnija sanāksmes, kuras noslēgumā tā paziņoja, ka banka atrodas maksātnespējas situācijā, protokolā ir minēti iemesli, kas izraisīja *Banco Popular* situāciju, tostarp iepriekšējos mēnešos publicētie raksti presē par grupas vispārēji un konkrēti *Banco Popular* finansiālo situāciju un it īpaši tās ietekmi uz likviditātes situāciju. Valde minēja, ka ekstrēmās finanšu slodzes periods, ar kādu sastapās *Banco Popular*, bija radies vairāku iemeslu dēļ, it īpaši mazākas maksātspējas, mazākas aktīvu kvalitātes un to pārklājuma salīdzinājumā ar salīdzinājuma grupu, kā arī nepārtrauktā ārkārtīgi negatīvā grupas atspoguļojuma atsevišķos plašsaziņas līdzekļos dēļ. No tā izriet, ka, lai gan valde atzīst, ka informācija par grupas finansiālajām grūtībām, kas vairākus mēnešus tika izplatīta presē, bija ietekmējusi *Banco Popular* situāciju, tā to min tikai kā vienu no faktoriem un nepiemin VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija paziņojumu vai 2017. gada 31. maija *Reuters* rakstu.

663 No šiem faktiem, kurus prasītāji nav apstrīdējuši, izriet, ka *Banco Popular* situācija pasliktinājās jau labu laiku pirms 2017. gada 23. maija un ka *Banco Popular* likviditātes krīzi izraisīja vairāki faktori, kuru pamatā bija 2017. gada februārī un aprīlī paziņotie sliktie bankas rezultāti. It īpaši *Banco Popular* likviditātes seguma prasība kopš 2017. gada 12. maija neatbilda tiesību aktos noteiktajām prasībām.

664 Jānorāda, ka prasītāji nevar ignorēt visus objektīvos apstākļus, kas izraisīja *Banco Popular* likviditātes problēmas, it īpaši kopš 2017. gada aprīļa. Tie nevar pamatoti apgalvot, ka 2017. gada 23. maija paziņojums un 2017. gada 31. maija raksts, pat pieņemot, ka to pamatā bija VNV vai Komisijas pieļauts konfidencialitātes pārkāpums, bija *Banco Popular* likviditātes krīzes un līdz ar to arī prasītāju zaudējumu cēlonis.

665 Tādējādi no tā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši cēloņsakarību starp VNV un Komisijas apgalvotajām nelikumībām un *Banco Popular* likviditātes krīzi un līdz ar to arī starp šīm nelikumībām un prasītājiem radītajiem zaudējumiem.

666 Šo secinājumu neatspēko pārējie prasītāju argumenti.

667 Prasītāji apgalvo, ka ECB savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju norādīja, ka noguldījumu zaudējumi kopš 2017. gada 31. maija bija īpaši lieli pēc tam, kad plašsaziņas līdzekļi atklāja, ka banka varētu saskarties ar likvidāciju, ja uzsāktā privātā pārdošanas procedūra nebeigsies ļoti īsā termiņā.

668 No tās vērtējuma izriet, ka ECB uzskata, ka paziņojums par privātās pārdošanas procedūras neveiksmi un uzņēmuma likvidācijas risku pastiprināja *Banco Popular* noguldījumu zaudējumus. Tomēr runa ir tikai par vienu no daudziem citiem ECB minētajiem elementiem, kas ir šīs noguldījumu aizplūšanas pamatā. Prasītāji nevar apgalvot, ka ECB esot atzinusi, ka *Reuters* raksts bija *Banco Popular* likviditātes krīzes pamatā.

669 ECB norādīja uz būtisko negatīvo plašsaziņas līdzekļu veikto *Banco Popular* atspoguļojumu šajā laikā un kā piemērus pat minēja 2017. gada 11. un 15. maijā publicētos rakstus, kas ir minēti šī sprieduma 40. un 41. punktā. Prasītāji nevar no visiem šiem rakstiem presē nošķirt vienu rakstu, kurā ir minēts Savienības ierēdnis, lai apgalvotu, ka *Banco Popular* likviditātes aizplūšanas cēlonis bija tikai un vienīgi šis raksts.

670 Prasītāji arī apgalvo, ka VNV 1. vērtējumā un ECB 2017. gada 5. jūnija vērtējumā par *Banco Popular* lūgumu sniegt ārkārtas likviditātes palīdzību esot norādījusi, ka 2017. gada 23. un 31. maijs bija svarīgi datumi *Banco Popular* likviditātes krīzes laikā.

671 Šajā ziņā savā 2017. gada 5. jūnija vērtējumā attiecībā uz *Banco Popular* ārkārtas likviditātes palīdzību ECB norādīja:

"*Banco Popular* saskārās ar ievērojamu noguldījumu izņemšanu visos klientu segmentos laikposmā no 2017. gada 31. marta līdz 1. jūnijam, kas izraisīja būtisku tās noguldījumu bāzes [..] un līdzsvarošanas jaudas (*CBC*[..]) pasliktināšanos. Noguldījumu izņemšana, ko izraisīja bankas reputācijas pasliktināšanās, kas izrietēja no atspoguļojuma plašsaziņas līdzekļos, un bankas paziņojums par nepieciešamību vai nu palielināt kapitālu, vai arī apvienoties, ņemot vērā tās finansiālās situācijas pasliktināšanos apvienojumā ar būtisku tās kredītreitinga kritumu, šajās pēdējās nedēļās atkārtoti pārsniedza 500 miljonus dienā (12., 16., 22., 23. un 31. maijā un 1. jūnijā) kontekstā ar konstantu līdzekļu samazināšanos ar ierobežotu likviditātes rezervi."

672 VNV 1. vērtējumā atkārtoja šo pašu analīzi, norādot, ka tā ir paļāvusies uz ECB sniegto informāciju.

673 No tā izriet, ka 2017. gada 23. un 31. maija datumus ECB un VNV norāda tikai kā vienus no datumiem, kas atbilst datumiem, kad tika izņemti noguldījumi apmērā, kas pārsniedz 500 miljonus euro, un tiem nav nekādas saistības ar VNV priekšsēdētājas paziņojumu un *Reuters* rakstu. Pretēji tam, ko norāda prasītāji, ECB un VNV nenorādīja, ka 23. un 31. maija datumi būtu svarīgāki par citiem minētajiem datumiem. Turklāt tās uzsvēra, ka noguldījumu izņemšanas iemesli bija daudzskaitlīgi un ka no tā nevar secināt, kā to dara prasītāji, ka *Banco Popular* likviditātes krīzes pamatā bija 23. maija paziņojums un 31. maija raksts.

674 Turklāt *Banco Popular* akciju cenas attīstība liecina par pastāvīgu kritumu laikā no 2016. gada jūnija līdz 2017. gada jūnijam. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, šī attīstība neatklāj nekādu saikni starp 2017. gada 23. maija paziņojumu un 31. maija rakstu, no vienas puses, un *Banco Popular* akciju kursu, no otras puses. *Banco Popular* akciju kursa kritums ir izskaidrojams ar bankas slikto finansiālo stāvokli, un tas ir jāsaista ar šī sprieduma 32., 38. un 46. punktā minēto kredītreitinga aģentūru veikto secīgo *Banco Popular* kredītreitingu pazemināšanu.

675 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītāju prasījumi par zaudējumu atlīdzību ir jānoraida.

C. Par prasījumiem atcelt 2. vērtējumu un kompensācijas izmaksu

676 Ar savu trešo prasījumu daļu prasītāji apstrīd 2. vērtējumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktu un 86. un 87. pantu, un norāda uz tiesībām uz kompensāciju.

677 Komisija norāda, ka 2. vērtējuma apstrīdēšana nav pieņemama. VNV apgalvo, ka 2. vērtējumu nevar apstrīdēt atsevišķi no noregulējuma lēmuma.

678 Pirmām kārtām, prasītāji lūdz atcelt 2. vērtējumu neatkarīgi no apstrīdēto lēmumu atcelšanas. Proti, prasības pieteikumā tie tieši norāda, ka tiesības apstrīdēt vērtējumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktu, ir uzskatāmas par lūgumu daļēji atcelt noregulējuma lēmumu, precīzāk, VNV noregulējuma vajadzībām izmantoto ekspertu ziņojumu. Tie norāda, ka

to prasījums, kas ir izvirzīts, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktu, nav atkarīgs no prasības atcelt apstrīdētos lēmumus un to prasījumiem par zaudējumu atlīdzību. Šis prasījums esot pieņemama pat gadījumā, ja pārējie prasījumi tiktu noraidīti.

679 Turklāt savā vēstulē, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2019. gada 16. aprīlī attiecībā uz lūgumu grozīt pierādījumu savākšanas pasākumus, prasītāji paši iesniedza prasījumu atcelt apstrīdētos lēmumus, prasību par ārpuslīgumisko atbildību un 2. vērtējuma apstrīdēšanu kopā ar prasījumu par zaudējumu atlīdzību kā trīs neatkarīgas prasības.

680 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktā ir paredzēts:

"Vērtējums ir [VNV] lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa. Uz pašu vērtējumu neattiecas atsevišķas pārsūdzības tiesības tiesā, bet to var pārsūdzēt kopā ar [VNV] lēmumu."

681 Šajā ziņā prasītāji pamatojas uz šīs tiesību normas un Regulas Nr. 806/2014 63. apsvēruma, saskaņā ar kuru "šādu novērtējumu vajadzētu būt iespējai pārsūdzēt tikai kopā ar noregulējuma lēmumu", kļūdainu interpretāciju. Pretēji tam, ko norāda prasītāji, iespēja celt "kopīgu" prasību pret vērtējumu un noregulējuma shēmu nenozīmē, ka ir iespējams apstrīdēt vērtējumu prasībā, kas atšķirtos no prasības atcelt noregulējuma shēmu, pat ja tā ir celta vienā un tajā pašā brīdī un tikai ar vienu prasības pieteikumu.

682 No Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktā izmantotā formulējuma skaidri izriet, ka 2. vērtējumu kā noregulējuma shēmas neatņemamu sastāvdaļu var apstrīdēt tikai tādas prasības ietvaros, kuras mērķis ir panākt pēdējās minētās atcelšanu, bet tas nevar būt neatkarīgas prasības priekšmets.

683 Tādējādi ir jākonstatē, ka prasītāju prasījums atcelt tikai 2. vērtējumu neatkarīgi no to prasījuma atcelt apstrīdētos lēmumus ir jāinterpretē kā prasība, kas atšķiras no prasības atcelt noregulējuma shēmu. Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punkts, ar kuru prasītāji pamato savu prasību atcelt 2. vērtējumu, tieši izslēdz iespēju celt šādu prasību.

684 Līdz ar to prasība atcelt 2. vērtējumu ir jānoraida kā nepieņemama.

685 Otrām kārtām, prasītāji norāda uz tiesībām uz kompensāciju, kas tieši izrietot no Hartas 17. panta, pat ja Regulā Nr. 806/2014 nav paredzēta kompensācijas sistēma. Attiecībā uz kompensāciju prasītāji apgalvo, ka *Banco Popular* akcionāriem un obligāciju turētājiem vajadzējis saņemt kompensāciju pēc noregulējuma, kas ir līdzvērtīga neto aktīvu vērtībai atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punktam, nevis likvidācijas vērtībai. Tie norāda, ka šī prasība ir pieņemama, pat ja tie nav precizējuši precīzu zaudējumu apmēru un prasītās atlīdzības precīzo apmēru.

686 Prasītāji arī norāda, ka "Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktā paredzētā prasība nav atkarīga no atcelšanas prasības un prasības par ārpuslīgumisko atbildību" un ka vērtējums, kas izmantots šīs tiesību normas mērķiem, ir "atšķirīgs no zaudējumu aprēķina, ja tiek veikta atcelšana ar seku apstiprinājumu, vai aprēķina ārpuslīgumiskās atbildības gadījumā". Replikā tie norāda uz tiesībām uz kompensāciju, kas vienāda ar *Banco Popular* neto aktīvu vērtību noregulējuma datumā saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. un 16. punktu, lasot tos kopā ar šīs pašas regulas 20. panta 15. punktu un 86. un 87. pantu.

687 Replikā prasītāji norāda, ka, ja 2. vērtējums būtu atspoguļojis *Banco Popular* neto aktīvu vērtību noregulējuma dienā, tā nebūtu bijusi pakļauta noregulējumam vai būtu bijis nepieciešams noteikt augstāku minimālās cenas piedāvājumu, kas būtu bijis labvēlīgs akcionāriem un pašu kapitāla instrumentu turētājiem. Tie uzskata, ka, ņemot vērā ECB un *Banco Popular* aprēķinus, *Banco Popular* neto aktīvi bija pozitīvi un 7 miljardu euro vērtībā, un ka akcionāriem un pašu kapitāla instrumentu turētājiem ir jāatlīdzina summa, kas aprēķināta, pamatojoties uz šo vērtību, proti, 1,67 EUR par akciju.

688 Turklāt ir jānorāda, ka ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2019. gada 16. aprīlī, prasītāji atteicās no prasības pieteikumā ietvertā lūguma iecelt ekspertu, lai veiktu objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu *Banco Popular* neto aktīvu vērtības aprēķināšanai.

689 Ir jākonstatē, ka prasītāju argumenti neļauj saprast, kāds ir juridiskais pamats šim prasījumam par zaudējumu atlīdzību, kas izvirzīts, apstrīdot 2. vērtējumu.

690 Pirmkārt, nav saprotamas prasītāju atsauces uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktu kā pamatu to prasījumam par zaudējumu atlīdzību. Šī tiesību norma, kas atgādināta šī sprieduma 681. punktā, vienīgi nosaka, ka vērtējums, uz kuru balstījās VNV, ir neatņemama noregulējuma shēmas daļa un nevar būt atsevišķas pārsūdzības priekšmets.

691 Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka tiesības uz kompensāciju izrietot tieši no Hartas 17. panta 1. punktā nostiprināto tiesību uz īpašumu pārkāpuma, ir jānorāda, ka, pat ja *Banco Popular* noregulējums būtu izraisījis prasītāju tiesību uz īpašumu aizskārumu, tas nevar izrietēt no 2. vērtējuma.

692 Proti, jānorāda, ka neatkarīga eksperta veiktā 2. vērtējuma mērķis ir sniegt VNV informāciju, kas tai ļauj pieņemt noregulējuma shēmu, un, kā norāda Komisija, tas pats par sevi nerada tādas saistošas juridiskas sekas, kas varētu ietekmēt prasītāju intereses. Vienīgi noregulējuma shēma un Lēmums 2017/1246 rada saistošas tiesiskās sekas. Līdz ar to prasītāji nevar pretendēt uz kompensācijas piešķiršanu, pamatojoties uz 2. vērtējuma apstrīdēšanu neatkarīgi no apstrīdēto lēmumu apstrīdēšanas.

693 Treškārt, attiecībā uz prasītāju izdarīto atsauci uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punktu pietiek konstatēt, ka šai tiesību normai šajā lietā nav nozīmes.

694 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punktā ir paredzēts:

"Ja *ex post* galīgajā vērtējumā 2. pantā minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse ir augstāka nekā 2. pantā minētās vienības neto aktīvu vērtības aplēse provizoriskajā vērtējumā, tad [VNV] var pieprasīt valsts noregulējuma iestādei:

a) īstenot pilnvaras palielināt saskaņā ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu norakstīto kreditoru vai attiecīgo kapitāla instrumentu īpašnieku un tad pēc nepieciešamības akcionāru prasījumu vērtību;

b) dot norādījumus pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai veikt turpmākus atlīdzības maksājumus noregulējamai iestādei attiecībā uz aktīviem, tiesībām vai saistībām, vai attiecīgā gadījumā īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem attiecībā uz minētajiem īpašumtiesību instrumentiem."

695 Pietiek konstatēt, ka šajā lietā VNV nav veikusi galīgo *ex post* vērtējumu, pamatojoties uz šo tiesību normu. Katrā ziņā, pretēji prasītāju apgalvotajam, šī tiesību norma neparedz iespēju VNV vai Komisijai piešķirt tiem kompensāciju.

696 Ceturtkārt, prasītāju atsauce uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu kā pamatu prasītāju tiesībām uz kompensāciju, kas ir vienāda ar *Banco Popular* neto aktīvu vērtību noregulējuma dienā, nav saprotama, jo šī tiesību norma paredz tikai to, ka VNV nodrošina, ka pēc noregulējuma tiek veikts vērtējums, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labāka, ja noregulējuma procedūrai pakļautajai iestādei būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra.

697 Turklāt tiktāl, ciktāl šis prasījums par zaudējumu atlīdzību ir interpretējams kā prasījums par VNV vai Komisijas ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 87. panta 3. punktu, pietiek konstatēt, ka šajā prasījumā nav raksturots neviens no nosacījumiem, kas nepieciešami, lai iestādēm iestātos atbildība LESD 340. panta izpratnē, kuri minēta šī sprieduma 595. punktā minētajā judikatūrā. Prasītāji nenorāda, kādu pārkāpumu būtu izdarījusi VNV vai Komisija un kādas darbības tām tiek pārmestas.

698 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasījums par zaudējumu atlīdzību, kas pamatots ar 2. vērtējuma apstrīdēšanu, ir jānoraida.

699 Līdz ar to prasītāju trešā prasījumu daļa ir jānoraida.

D. Par pieteikumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem

700 Prasītāji lūdza Vispārējo tiesu noteikt dažādus procesa organizatoriskos pasākumus un pierādījumu savākšanas pasākumus.

701 Prasības pieteikumā prasītāji lūdza Vispārējo tiesu, pirmkārt, uzdot VNV, Komisijai, ECB, Spānijas Karalistei, Spānijas Bankai un *FROB* iesniegt dažādus dokumentus. Otrkārt, tie lūdza Vispārējo tiesu, pamatojoties uz Reglamenta 91. panta d) un e) punktu, uzdot nopratināt vairākas personas kā lieciniekus un sagatavot ekspertīzes atzinumus.

702 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2019. gada 16. aprīlī, prasītāji iesniedza grozījumus prasības pieteikumā un replikā ietvertajos pieteikumos par pierādījumu savākšanas pasākumiem. Šajā vēstulē tie norādīja, ka atsauc savu pieteikumu par ekspertīzes atzinumu pieprasīšanu un attiecina savu pieteikumu nopratināt lieciniekus vienīgi uz VNV priekšsēdētāju.

703 Attiecībā uz procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu pieteikumu, ko iesniedzis tiesvedības dalībnieks, vērtējumu jāatgādina, ka Vispārējā tiesa vienīgā var spriest par iespējamo nepieciešamību papildināt informāciju, kas ir tās rīcībā par lietām, kuras tā izskata (skat. spriedumu, 2017. gada 26. janvāris, *Mamoli Robinetteria*/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 117. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 12. novembris, *Fleig*/EĀDD, C-446/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:918, 53. punkts).

704 No Tiesas judikatūras izriet, ka pat tad, ja pieteikumā nopratināt lieciniekus, kas ir izteikts prasības pieteikumā, ir precīzi norādīti tie fakti, attiecībā uz kuriem ir jāuzklausa liecinieks vai lecinieki, un iemesli, kuru dēļ viņi ir jānopratina, Vispārējai tiesai ir jānovērtē, vai pieteikums ir atbilstošs attiecībā pret strīda priekšmetu un vajadzību nopratināt uzaicinātos lieciniekus (skat. spriedumu,

2017. gada 26. janvāris, *Mamoli Robinetteria*/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 118. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 22. oktobris, *Silver Plastics* un *Johannes Reifenhäuser*/Komisija, C-702/19 P, EU:C:2020:857, 29. punkts).

705 Jāatgādina, ka Vispārējā tiesa ar 2021. gada 12. maija rīkojumu par pierādījumu iegūšanu saskaņā ar Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu un 103. pantu uzdeva VNV uzrādīt dažus šī sprieduma 98. punktā minētos dokumentus. Ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa nolēma, ka VNV iesniegtie dokumenti to konfidenciālajā versijā nav būtiski strīda izšķiršanai.

706 Šajā lietā ir jānorāda, ka lietas materiālos ietvertā informācija, kā arī tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi ir pietiekami, lai ļautu Vispārējai tiesai pieņemt nolēmumu, jo tā varēja lietderīgi lemt, pamatojoties uz tiesvedības laikā izvirzītajiem prasījumiem, pamatiem un argumentiem un, ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos dokumentus.

707 No tā izriet, ka prasītāju pieteikumi par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem ir jānoraida, nelemjot par atsevišķu šo pieteikumu pieņemamību.

708 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida kopumā.

V. Par tiesāšanās izdevumiem

709 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas, VNV un *Banco Santander* tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

710 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Tādējādi Spānijas Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Eleveté Invest Group, SL* un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir norādīti pielikumā, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, Vienotās noregulējuma valdes (VNV) un *Banco Santander, SA* tiesāšanās izdevumus.

3) Spānijas Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 1. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

I. Tiesiskais regulējums 2

II. Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas 6

A. Par *Banco Popular* situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas 6

B. Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas 8

C. Par 2017. gada 7. jūnija *Banco Popular* noregulējuma shēmu 11

D. Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas 12

III. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 13

IV. Juridiskais pamatojums 15

A. Par prasījumu atcelt apstrīdētos lēmumus 15

1. Par pirmo pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta pārkāpumu 17

a) Par pirmo daļu attiecība uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu 17

1) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz likviditātes palīdzības nepieciešamību . . . 21

2) Par otro iebildumu, kas attiecas uz konfidencialitātes pienākumu pārkāpumu . 23

3) Par trešo iebildumu, kas attiecas uz labas pārvaldības principa pārkāpumu 24

b) Par otro daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu 25

c) Par trešo daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu 32

2. Par otro pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. punkta pārkāpumu 36

a) Par pirmo daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punkta pārkāpumu 37

b) Par otro daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a)–c) un f) apakšpunkta pārkāpumu 38

c) Par trešo daļu, kas attiecas uz Deloitte neatkarības neesamību 41

d) Par ceturto daļu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta pārkāpumu, jo 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" 43

1) Par pirmo iebildumu, saskaņā ar kuru 2. vērtējums bija balstīts uz kļūdainiem kritērijiem 44

2) Par otro iebildumu, saskaņā ar kuru 1. un 2. vērtējums ir ļoti spekulatīvi 45

3) Par trešo iebildumu, saskaņā ar kuru 2. vērtējums nav "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" 50

e) Par piekto daļu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 7. un 9. punkta pārkāpumu 52

3. Par trešo pamatu, kas attiecas uz Hartas 41. panta 2. punktā paredzēto tiesību tikt uzklausītam un tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu 54

a) Par pirmo daļu, kas attiecas uz tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu 54

b) Par otro daļu, kas attiecas uz tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu 63

4. Par ceturto pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu 67

B. Par prasībām atlīdzināt zaudējumus 74

1. Par pirmo prasījumu par zaudējumu atlīdzību 74

2. Par otro prasījumu par zaudējumu atlīdzību 75

a) Par norādīto prettiesiskumu 76

1) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz konfidencialitātes pienākumu pārkāpumu 77

2) Par otro iebildumu, kas attiecas uz VNV un Komisijas pasīvo nostāju 82

b) Par cēloņsakarību 83

C. Par prasījumiem atcelt 2. vērtējumu un kompensācijas izmaksu 86

D. Par pieteikumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem 89

V. Par tiesāšanās izdevumiem 90

[i] — Teksta titullapā, kā arī rezolutīvās daļas 2. punktā pēc sākotnējās elektroniskās publikācijas ir veikti valodiski labojumi.